

Jõgevamaa Gümnaasiumi almanahh

TASAKAAL 2

Jõgevamaa Gümnaasiumi almanahh

TASAKAAL 2

2023

Toimetuse: Nele Graverson, Ülle Lääne, Merle Ojamets
Fotod kooli arhiivist ja erakogudest
Kaanekujundus ja küljendus Katrin Põdra
Trükk Vali Press OÜ

Seekord „Tasakaal 2”

3

Igal aastal, juba 2013/14. õppeaastast alates, oleme kevadel kokku pannud kooli aastaraamatu, milles püüdnud kajastada õppeaasta jooksul toimunud olulisemaid sündmusi ja ettevõtmisi. Alati oleme pühendanud suure osa lehekülgedest lõpetajatele.

Esimesed neli aastaraamatut ilmusid e-väljaandena. Aga kui koolil täitis viies aasta, vormistasime e-variandid paberramatuks ja panime sellele uhkema nime – kooli almanahh „Tasakaal“.

Kuna käesolev õppeaasta on Jõgevamaa Gümnaasiumil juba kümnes, siis ilmub taas almanahh, sedakorda „Tasakaal 2“. Nagu ikka kajastame seda, mis selle õppeaasta jooksul märkimisväärselt olnud ja tõstame esiplaanile tänavused abituriendid.

Aga kätte on jõudnud ka meenutuste aeg, sest seljataha on jäämas juba (!) 10 tegude-
rohket aastat. Head lugemist-vaatamist-meenutamist!

Toimetus

Hea kool on see, kus on head inimesed

Aastal 2013 juhtus maailmas nii mõndagi. Tagasi vaadates õnneks mitte midagi nii vapustavat, millega me viimastel aastatel kahjuks harjuma olema pidanud, kui mõelda koroonale ja Ukraina sõjale. Aastal 2013 asus oma teist ametiaega täitma Barack Obama ja enda kehvale tervisele viidates astus oma ametikohalt tagasi paavst Benedictus XVI. Horvaatiast sai Euroopa Liidu liige ja Eestis lennutati kosmosesse meie esimene satelliit Estcube. Jõgevamaal aga alustas tööd uus riigigümnaasium. Kool, mille 10. sünnipäeva puhul välja antud kirjateost hea lugeja hetkel käes hoiab. Kui laenata sõnu sealt samast ilmaruumist, kuhu eestlased tehiskaaslase olid lennutanud, ja mõelda lausele, mille Kuule astudes laususid kuulsaks astronautid, siis Jõgevamaa Gümnaasiumi loomine võis olla väike samm maailmale, kuid kindlasti oli see suur samm kogukonnale.

Kool on inimesed. Iga inimene, kes Jõgevamaa Gümnaasiumiga kokku on puutunud, on osa sellest. Kõigi nende kümne aasta jooksul võib arvata ja arvutada moel või teisel kokku tuhatkond meie inimest – õpilased, lapsevanemad, õpetajad, koostööpartnerid ja kõik teised, kellele me korda läheme. Kümme aastat ja tuhatkond inimest on teinud Jõgevamaa Gümnaasiumist just selle, mis Jõgevamaa Gümnaasium hetkel on.

Kust me tuleme? Kes me oleme? Kuhu läheme? Need küsimused on maalikunstnik Gauguin teinud ilmakeksaks. Me teame, kust me tuleme, sest sellest kõneleb ajalugu. Kes me koolina oleme? Nii nagu iga õppeasutus, soovime ka meie olla hea kool. Viimasel ajal on palju kaalutud ja mõõdetud ja arutatud selle üle, milline on hea kool. Vastus on lihtne – hea kool on see, kus on head inimesed. Jõgevamaa Gümnaasium on hea kool. Praeguste ja kõigi tulevaste heade inimeste toel läheme vastu hetkele, mil saab ükskord 10-le lisada veel ühe nulli ja tähistada ka Jõgevamaa Gümnaasiumi 100. sünnipäeva.

Aitäh igale Jõgevamaa Gümnaasiumi inimesele ja palju õnne esimese ümmarguse sünnipäeva puhul Jõgevamaa Gümnaasiumile, meile kõigile!

PRIIT PÕDRA

Jõgevamaa Gümnaasiumi koolijuht

Õppimine kui jalgrattasõit

5

Haridusjuhtide konverentsil ütles üks juht, kes ise haridusvaldkonnas ei tegutse, et kool on tõenäolisemalt üks keerulisemaid organisatsioone, mida juhtida, sest koolis on niivõrd palju huvipooli: õpilased, õpetajad, lapsevanemad, kogukond, riik.

Lihtsamaks ei tee kooli kui organisatsiooni toimimist ka asjaolu, et praeguseid õpilasi õpetavad olevikus õpetajad, kes ise on suuresti kujunenud minevikus ning nende ülesandeks on õpilased ette valmistada tulevikuks, mida meist keegi ette kujutada ei oska.

Kuigi nii on see ju alati olnud. Alati on kooliõpetajad lapsed koolipingis ette valmistanud tulevikuks, mis on tundmata. Siiski näib, et viimasel ajal muutub ühiskond ja maailm me ümber veel kiiremini kui seni.

Viimase viie aasta jooksul on maailma ümber kujundanud ja koolielu väga oluliselt mõjutanud koroonapandeemia ja sellega kaasnenud distantsõpe, Ukraina sõda ja pinged ühiskonnas, tehisintellekt, mille põhjustatud muutusi võime praegu vaid tasapisi aimata. Rääkimata juba ligi kümnendi koolielu mõjutanud tegelastest, nagu kaasav haridus, muutunud õpikäsitus, enastjuhtiv õppija, mis ometi on veel paljuskki arusaamatud ja omaks võtmata.

Vahest sellepärast räägitaksegi viimasel ajal üha sagedamini, et kooli ülesandeks on nüüdsel ajal üha rohkem õpetada inimeseks olemise oskusi. Teadmiste-tarkuste andmine on jäämas tagaplaanile, sest nende ammutamiseks on võimalusi rohkem, kui üks inimene oma eluajal kasutada suudab. Teadmiste jagamisest olulisemaks on saanud õppima õppimise oskus, sest kardetavasti ilma selleta tulevikumaailmas hakkama ei saa – maailm lihtsalt muutub liiga kiiresti me ümber.

Kuid kuidas õpetada noorele inimesele inimeseks olemise oskusi, kui teame, et ta hakkab elama maailmas, mida me ise ei tunne, ja kui samal ajal nõuab õppekava ikkagi läbimist ning kogukond ootab riigieksamitelt kõrgeid tulemusi? Need ei ole lihtsad küsimused, mille ees täna õpetajad ja koolid seisavad.

2013. aastal, mil Jõgevamaa Gümnaasium alustas, oli riigigümnaasiume Eestis sama palju kui ühel käel sõrmi. 10 aastat hiljem ei piisa riigigümnaasiumite kokku lugemiseks ühe inimese sõrmedest ja varvastest. Kui alustasime, olime suunanäitajaks ja eeskujuks järgmistele riigigümnaasiumitele. Nüüd on teiste riigigümnaasiumite seas üha keerulisem eristuda ja omanäoline olla.

Ja siiski, ka selleks, et hoida seda, mida oleme saavutanud ja milleni jõudnud, peab tegema tööd. Just nagu jalgrattaga sõites – et tasakaalu hoida, peab kiirust olema parasjagu; selleks, et kiirus säiliks, peab pidevalt pedaale sõtkuma; kui tunned, et on lihtsaks ja mõnusaks läinud, siis järelikult läheb tee allamäge; kui tahad aga tippu jõuda, siis tuleb rohkem vaeva näha kui tasasel maal kulgedes. Olgu need tipud siis metafoorselt ühe kooli jaoks millised tahes. Ja seegi ei ole lihtne küsimus: mis tulemused ja saavutused need on, mis näitavad, et tegemist on hea kooliga?

Üks on kindel – tulgu see tulevik, milline ta tuleb, aga kohanemis- ja õppimisvõimeline inimene saab seal paremini hakkama. Ja seda – õppima õppimist ja teiste inimestega koos

toimetamist – saab koolis õppida. Nii nagu elu ei ole alati lihtne ja mugav, nii on ka sügava õppimisega – päris õppimine ei ole mugav, sest nõuab pingutust.

Ja selleks, et see jalgratas ikka edasi veereks ja vahel ka uusi tippe vallutaks, peavad pingutama kõik. Nii ongi tänases koolis pideva õppija rollis nii õpilased, õpetajad kui ka kõik teised koolitöötajad. Ja nagu ühel rattaretkel ikka, siis tõeliselt tore on selline retk, kus vahepeal on tasast kulgemist, vahepeal, higimull otsa ees, mäest üles pingutamist, seejärel hingematvate vaadete nautimist ja aeg-ajalt mäest alla tuhisemist, tuul juukseid sasimas.

Mõnusat sõitu meile, Jõgevamaa Gümnaasiumi koolipere!

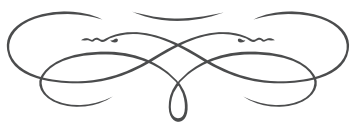
SIRLI VIJAR

Jõgevamaa Gümnaasiumi õppejuht

VILISTLASTE MEENUTUSED

Jõgevamaa Gümnaasium on väikelinna kool, mis avab ukseid laia maailma. Siin leiab igaüks endale midagi huvipakkuvat, sest valikaineid on palju. Jõgevamaa Gümnaasiumi õpetajad on tõelised oma ala spetsialistid, kes teevad oma tööd pühendumusega, kel ei puudu ka karm käsi, kuid kes on äärmiselt mõistvad, hoolivad ja naeratavad alati. Koolipere on kokkuhoidev ja kõik teavad kõiki. Siia oli igal hommikul väga hea tulla ning õhtul raske lahkuda.

Mäletan, et gümnaasiumisse astudes seisin valiku ees – kas jääda Jõgevale, oma kodulinna, kus aasta pärast avati riigigümnaasium, või minna Tartusse. Otsustasin jääda ja olen alati teadnud, et see oli õige otsus. Jõgevamaa Gümnaasium valmistas mind väga hästi ette ülikooliks, sest andis lisaks ainealastele teadmistele akadeemilisust. Kõrgkooli süsteemi sisesulandumine läks mul tänu sellele väga ladusalt. Lisaks õpetas kool mulle julgust unistada ning näitas, kui ühtehoidvad ja hoolivad võivad olla nii õpilased kui õpetajad. Nagu ütlevad ka koolilaulu sõnad, on iga õpilane siin nagu kuningas. Mitte kedagi ei jäeta tähelepanuta ja kui julgeda küsida, saab kõigele ka vastuse. Ilmselt üks olulisim oskus, mille Jõgevamaa Gümnaasium mulle andis, on oskus ja tahe õppida ning nüüd ka õpetada. On ääretult tore meenutada, kuidas istusime 12. klassis paari klassikaaslasega pärast tundide lõppu

matemaatikaõpetaja Urve klassis, lahendasime vabatahtlikult aina keerukamaid matemaatikaülesandeid ja nõudsime neid juurde. Vahel pidi õpetaja meile isegi meelde tuletama, et kell on palju ja ta tahab koju minna. Ja kes teab, võimalik et suuresti just tänu Jõgevamaa Gümnaasiumi suurepärasele õpetajatele sai minustki loodusainete õpetaja, kes kasutab siiani juba lagunevat gümnaasiumiaegset bioloogia õpimappi.

ANNA KATT
bioloogiaõpetaja
Tallinna Reaalkool
vilistlane aastast 2015

Jõgevamaa Gümnaasiumis sain kujundada ise oma õppimise teekonna, keskenduda just mind huvitavatele valikainetele ning huviringidele. Õppimisele aitasid kaasa nii kaasaegne, avatud ja hubane koolikeskkond kui ka toetavad õpetajad.

Õpingute ajal vedasin eest mitut projekti, millest praeguseks saanud kooli traditsioonid. Näiteks kavandasin esimese koolisõrmuse, mis senini minu kätt ehib. Samuti aitasin kokku panna esimest kooli ajalehte „Puhas Leht“, teadmata siis veel, et just ajakirjandust ülikooli õppima lähen. Toetav koolipersonal ja õpilastele vedada antud projektid ning üritused õpetasid mulle vastutust, koostööd ja ajajuhtimist, mis edasises elus väga olulisteks oskusteks on osutunud.

ANNIKA MAKSIMOV
pressiesindaja
Politsei- ja Piirivalveamet
vilistlane aastast 2015

Jõgevamaa Gümnaasiumis on suurepärased õpetajad ja head tingimused õppimiseks. Seal on soe kogukond, kellele saab loota.

Jõgevamaa Gümnaasium andis mulle võrratud mälestused ja sõbrad, kellega suhtlen siiani sageli. Pean gümnaasiumiaastaid oma elu üheks parimaks perioodiks. Jõgevamaa Gümnaasium andis mulle ka minu enda – enne seal käimist ma ei teadnud, kes ma olen.

JAANUS VAABLA

ehtekunstnik

TÜ Viljandi Kultuuriakadeemia

rahvusliku metallitöö eriala üliõpilane

vilistlane aastast 2015

Jõgevamaa Gümnaasium on kool, mis annab igale õpihimulisele noorele laialdased põhiteadmised, mille peale enda tulevik ehitada. Õpetajate toetus, avatud meel ja positiivsus teeb iga koolis veedetud päeva nauditavaks.

Jõgevamaa Gümnaasium andis mulle võimaluse avastada ennast ja leida need huvialad, millega ma soovin enda elus tegeleda. Mina valisin Jõgevamaa Gümnaasiumi ja olen sellega väga rahul. Vali sina ka!

JASPER JÕGI

üliõpilane

Ülikool: Coventry University

Eriala: Finance and Investment BA (Hons)

vilistlane aastast 2018

Jõgevamaa Gümnaasiumis on kaasaegne ja hubane keskkond ning toetavad koolitõetajad. Koolis saab osaleda erinevatel valikkursustel, mis toetavad edasist karjäärivalikut.

Koolis õppisid õpilased üle Eesti – see näitab kooli valmidust pakkuda väga häid võimalusi ja toetavat õpikeskkonda, mis on ahvatlev ka kaugelt tulijatele.

Õpetajad viisid oma tunde läbi huvitavalt, kaasates õpilasi julgelt arvamust avaldama ja arutlema. Tänu sellele sain ka mina julgust juurde. Jõgevamaa Gümnaasium on õpetanud mulle, et tuleb olla mitmekülgne ja probleemide lahendamisele läheneda avatud meelega.

KADI ROSENBERG

noorsoopolitseinik

Politsei- ja Piirivalveamet

vilistlane aastast 2018

Jõgevamaa Gümnaasium on gümnaasiumiõppeks suurepärase valik ja teeb silmad ette paljudele suurlinna koolidele. Siin on suure südamega tiptasemel õpetajad ning andekad noored, kes on kokkuhoidvad ja tegusad. Õpilastele on antud palju häid võimalusi nii valikainete kui ka huvihariduse näol – võimalusi on isegi rohkem, kui neid jõuab ära kasutada.

Meie kool andis mulle väga tugeva põhja edasisteks õpinguteks ning just valikainete nädala raames läbitud filmikursus süttis mind minema Balti Filmi- ja Meediakooli filmikunsti õppima. Pärast koolitunde sain kaasa lüüa ka õpilasesinduses, kus meile anti võimalus koolisisesest küsimustest kaasa rääkida ning ise erinevaid üritusi korraldada, lisaks ühendas see mind paljude toredate inimestega – mõned neist on siiani mu parimad sõbrad. Peale selle sain osaleda alati põnevas mälumänguringis, laulukooris, kooli ajalehes ning paljus muus, mis avardas maailmavaadet ning andis ambitsiooni mõelda kaugemale ja suuremalt.

Ma olen väga tänulik, et keskkooliks just Jõgevamaa Gümnaasiumi valisin, sest see oli suurepärase võimalus veel mõned aastad mõnusalt rahulikku Jõgeva elu nautida, omandades seejuures tiptasemel hariduse ning veetes aega oma linna armsate inimestega.

JOHANNA MARIA VILGATS

vabakutseline montaažirežissöör

**ETV režissööri assistent “Terevisioonis” ja “Aktuaal-
ses Kaameras”**

vilistlane aastast 2016

Jõgevamaa Gümnaasium andis vabaduse tegeleda just selliste valdkondadega, mis mulle huvi pakkusid. Õppimine loodussuunal õpetas mind konstruktiivselt mõtlema ja kasvatas uudishimu, kuidas maailm me ümber tegelikult toimib. Õpingute ajal osalesin ka iganädalasest kunstiringis, kus sain katsetada ja mängida erinevate materjalide ja tehnikatega, seal-

hulgas visandamine, plakatite ja kaartide kujundamine ning digitaalne joonistamine.

Kunst ja reaalsed elu edasises elus mulle väga kasuks tulnud. Asudes õppima Eesti Kunstiakadeemias tootedisaini, rakendasin ja täiendasin oma eelnevalt õpitud probleemistiku analüüsimist, loova lahenduse leidmist ja ideede kommunikeerimist.

RENATA JOHANSON

digitootedisainer

Modash.ie

vilistlane aastast 2015

Jõgevamaa Gümnaasium on kaasaegne ja suurepärase õpikeskkonnaga kool maakonna südames, kus töötavad toredad ning laia silmaringiga õpetajad. Nad armastavad tööd, mida teevad, ja hoolivad oma õpilastest. Siit saab väga hea ettevalmistuse ülikooli ja tööle minekuks. Kool pakub omalt poolt väga palju võimalusi, millest tasub kinni haarata. Koolipere on alati väga ühtehoidev olnud, seadnud ja saavutanud koos tähtsaid eesmärke ning toonud pisikese väikelinna kooli haridusmaastiku suurele areenile. Uhke tunne on olla selle kooli vilistlane.

Kooliajast on kõige rohkem meelde jäänud põnevad koolisisesed üritused, koolikell, mis mängis erinevaid helisid, mõnikord isegi laule, harivad pärastlõunased loengud auditooriumis ning eriti just valikkursuste nädalad – kuna ma ise olen rohkem selline loodusesõber, siis valisin palju just loodusega seotud aineid – eriti eredalt on meeles ühised matkad legendaarse matkaselli Neeme Katiga – kusjuures temaga sai matkamas käidud esimest korda juba põhikooliaegadel. Kindel on see, et valikkursuste nädal pakub igale maitsele midagi.

Tuleb tõdeda, et kui mina avaldasin esimest korda soovi asuda õppima Jõgevamaa Gümnaasiumis, kahtlesin, kas mind ikka võetakse vastu, sest mul oli põhikoolis paaris aines pidevalt raskusi. Kuid see ei takistanud mind üritamast, sest teadsin, et just seal tahan keskhariduse omandada. Olen siiralt tänulik, et mulle anti võimalus ennast tõestada. Igaüks saab hakkama, kes vähegi tahab. Ma ei kujutaks ette, kus ma oleksin täna, kui poleks läbinud kolme aasta pikkust haridusteed nii vahvas koolis, mis hoiab endas rohkelt eluks vajalikke teadmisi ja oskusi.

Meil kõigil on oma tugevad ja nõrgad küljed, aga endasse uskumine ja õigete inimestega sotsialiseerumine ning koos töötamine on oluline võti, mis viib sihile. Mitte kedagi ei jäeta niisama ilma abita. Koolipere hulgas leidub palju toetavaid õpetajaid, kes tulevad õpilastele vastu ja aitavad neid nende muredes. Ole ise julge ja küsi abi, kui vajad seda.

Jõgevama Gümnaasiumist sain endaga kaasa väga laia teadmistepagasi ja muhedad sõbrad kogu eluks. Ma teadsin juba algusest peale, mille pärast keskkooli õppima tulin ning kuhu elus jõuda tahan. Olen tänulik kõikidele õpetajatele, kes uskusid minusse ja toetasid mind sellel teekonnal, nii mõnigi neist juba põhikooli algusest saati.

KAIRO KIITSAK
sünoptik
Riigi Ilmateenistus
vilistlane aastast 2017

Jõgeva võib tunduda alguses hirmutav, sest linn on väike ja kaugemalt tulijale tundmatu. Kuid hirm kaob, kui astud sisse Jõgevamaa Gümnaasiumi uksest. Koolimaja on uhke, lausa kuninglik. Vastu võtavad naeratavad näod ja ilusad sõnad – oled sinna alati oodatud. Õpetajad on hoolivad, töökad ja soovivad ainult parimat. Väga kiirelt avastad, et oled liige ühes suures peres.

Siiani on mees riigikaitsekursus, kus sai ennast välilaagris proovile panna. Mitmed valikkursused viivad koolimajast välja ja annavad võimaluse õppida ka väljaspool klassiruumi. Väga meeldejääv oli valikkursuste nädal, mis võis viia hoopis teise linna, uude kooli

ning uute tutvuste ja teadmiste juurde.

Mulle andis Jõgevamaa Gümnaasium palju julgust ja eneseusku. Just need valikud aitasid mul leida ennast ja saada selgust tuleviku osas. Lisaks väga heale haridusele sain endale imelised sõbrad.

MARIS MEERU-KORTS

ettevõtja

MM ilustuudio omanik

tantsuõpetaja

tantsukoolis Cestants

vilistlane aastast 2017

Jõgevamaa Gümnaasiumis on suurepärane õpikeskkond ning toetavad õpetajad. Kooli õppesüsteem, kus päevas on 4 ainetundi, mis kestavad 75 minutit, valmistavad ülikooliks väga hästi ette. Kui algul võib tunduda 75-minutiline tund hirmutav, siis tegelikult on see väga mõnus ning antud aeg lubab teemadesse palju rohkem süveneda. Eriti matemaatikas!

Üks toredamaid võimalusi on Jõgevamaa Gümnaasiumi valikkursuste nädal, mis pakub tohutult avastamisvõimalusi väga erinevates valdkondades. Minu lemmikuks oli kindlasti õpetaja Neeme Kati matkamisalused, mille raames käisime Lõuna-Eestis looduskaunites kohtades ning läbisime jalgsi päeva jooksul üle 20 kilomeetri. Samas ei ole ma unustanud ära siiani discgolfi kursusel saadud teadmisi ning tänu selle valikkursuse läbimisele harrastan seda sõpradega siiani.

Jõgevamaa Gümnaasium on andnud mulle tugeva teadmiste põhja ning suurepärased sõbrad kogu eluks. Usun, et minu silmaring on palju laiem tänu kooli reisidele Euroopasse, erinevatele valikainetele või koolis korraldatud üritustele ja ringreisidele. Samuti sain Jõgevamaa Gümnaasiumist esmase juhtimiskogemuse õpilasesinduse juhina, mis hiljem elus on osutunud väga kasulikuks.

Jõgevamaa Gümnaasium pakub väga palju, õpilase töö on vaid haarata kinni nendest võimalustest!

nooremleitnant MARI-LIIS PÄÄREN

Kaitseväe Akadeemia teabeohvitser

Eesti kaitsevägi

vilistlane aastast 2016

Jõgevamaa Gümnaasium andis mulle nii palju võimalusi õppida ja teha täpselt neid asju, mida mina ise soovin. Võimalus rääkida kaasa koolielus tekitas minus tunde, et minu arvamus läheb korda. Võimalus korraldada erinevaid üritusi andis mulle julguse võtta vastu väljakutseid. Saan oma gümnaasiumiõpingutest rääkida ainult ülivõrdes ja soovitan alati kõigile, kes gümnaasiumit valima hakkavad, minna Jõgevamaa Gümnaasiumisse.

KAIRI TAMM

People Operations Manager

Glia

vilistlane aastast 2016

Jõgevamaa Gümnaasiumisse tuleks õppima asuda, kui on soov saada esmaklassiline haridus ning omada vabadust kujundada ise oma haridustee, keskendudes sellele, mis on sulle tähtis.

Jõgevamaa Gümnaasium andis mulle väga hea gümnaasiumihariduse ning võimaluse varakult harjutada ülikoolis ees ootavaks.

KRISTJAN VARIKSOO

infrastruktuuri tooteomanik

Eesti kaitseväge küberväejuhatuse

vilistlane aastast 2018

Gümnaasiumiajale tagasi vaadates tulevad ikka meelde pigem positiivsed mälestused. Koolipere oli nagu üks suur pere – kõik teadsid ja tundsid kõiki, sai nii kaasõpilaste kui ka õpetajatega vabalt suhelda. See muutis ka mu ülikooliõpingud palju lihtsamaks, kus n-ö õpetaja-õpilase suhe asendus kolleegidevahelise suhtega.

Jõgevamaa Gümnaasium andis hea põhja ülikooli astumiseks. Lisaks heale haridusele säilitas kool soojuse ning kodutunde.

TAURI TREIAL

Surrey Ülikool Inglismaal, astronoomia eriala

Integra Ad Science Londonis

Customer Excellence Engineer

vilistlane aastast 2015

Jõgevamaa Gümnaasium on õpilase arengut toetav kool. Kool pakub rohkelt valik-kursuseid, tänu millele õnnestub igal õppuril kujundada endale meelepärane koolitee. Kooli jaoks on oluline rikastada õpet erinevate ürituste ja teabepäevadega, mille käigus on võimalik koguda teadmisi, mida tavapärase koolipäev pakkuda ei suuda. Jõgevamaa Gümnaasium ei ole lihtsalt üks väikelinna kool – see on üks suur koolipere koos toetava ja sõbraliku keskkonnaga.

Jõgevamaa Gümnaasium andis mulle võimaluse teha iseseivaid valikuid kujundamaks oma tulevikku. Võimaldas panustada ja arendada külgi, milles just mina olen tugev. Näitas mulle, et ma ei pea olema priimus igas aines, oluline on leida oma tee. Jõgevamaa Gümnaasium süvendas läbi oma vaadete ning riigikaitseõpetuse tundide mu huvi riigikaitse vastu.

SILVA LILL

SA Karell Kiirabi

kiirabibrigaadi II liige

Kodutütarde Jõgeva ringkonna ringkonnavanem

Jõgeva linna kodutütarde noorejuht

vilistlane aastast 2016

Jõgevamaa Gümnaasiumis sain suurepäraseid eeldused ülikoolis õppimiseks, kuna enda õppekava kujundamisega oli võimalus alustada juba 10. klassis. Õpetajad löid parimas mõttes akadeemilise keskkonna ning võtsid meid kui täiskasvanuid, hea näide sellest on kooli kõige tõsisem karistus – etteheitev pilk. See on kool, kus õpilasi märgatakse. Neile antakse võimalus enda teadmisi ja ka potentsiaali maksimaalselt rakendada. Lisaks toimub koolis tihti midagi lõbusat, kaasahaaravat ja õpetajad ei ole õpilastest kauged, vaid aktiivsed kooli liikmed, kes on valmis ka lustlikel ettevõtmistel kaasa lööma.

Jõgevamaa Gümnaasium andis mulle võimaluse end avastada – leida enda tugevamad küljed ning neid veelgi võimendada, samal ajal sain tuge ka mitte nii tugevates ainetes. Gümnaasiumiajale tagasi vaadetes on alati soe tunne – sõbralik ja turvaline õpikeskkond ning

kompetentsed õpetajad löid võimaluse õpilastel särada. Ma lõpetasin psühholoogia bakalaureuseõppe *cum laude* ja olen veendunud, et eeldused selleks löi mulle Jõgevamaa Gümnaasiumis õppimine. Minu jaoks oli see täielik eliitkool! Just eelmainitud võtmes, et antakse võimalus enda potentsiaali ja võimeid maksimaalselt rakendada, õpilaste arengut toetatakse personaalselt ning ei piirdata õppekavas ettenähtuga.

ANDRA VÄRNIK

Fontes PMP hindamisprojektide spetsialist

Tallinna Ülikooli psühholoogia magistrant

vilistlane aastast 2018

Minu jaoks on Jõgevamaa Gümnaasium kool, kus tahetakse õppida ja see võtab väga hästi kokku, miks mulle see kool meeldib. See tekitab teadmiste omandamiseks väga mõnusa keskkonna. On tore, et kõigile antakse võimalus end arendada, õpilasi valitakse nende motiveerituse, mitte hinnete põhjal. Lisaks meeldib mulle kooli väiksus, see tekitab koduse tunde ning mõnusa suhtluse õpetajate, õpilaste ja teiste kooli töötajate vahel. Õpilasi võetakse kui endaga võrdseid.

Jõgevamaa Gümnaasiumist sain lisaks toredatele mälestustele väga hea põhja ülikooliks nii teadmiste kui õpioskuste näol. Osa pagasi eest oskasingi tänulik olla alles ülikoolis õppides. Peale selle sain võimaluse olla oma lõpetatud kooli üle uhke tänu selle uuendusmeelsusele ja värskele ideele ning õpetamise kõrgele kvaliteedile. Mul on alati hea meel öelda, et olen just Jõgevamaa Gümnaasiumi vilistlane. Suurepärast haridust ei saa ainult eliitkoolides!

ANNALIIS TENNISON

Tartu Ülikool

**eesti ja soome-ugri keeleteadused, II kursus
vilistlane aastast 2021**

Jõgevamaa Gümnaasium on väike ja hubane kool, kus on tunda kogu koolipere ühtsust. Väiksema koolina pakub see rohkem paindlikkust ja võimalusi individuaalsemaks õppeks, mis on kindlasti eeliseks ja annab õpilastele parema ettevalmistuse edasiseks. Õpetajad on

toetavad ja julgustavad õpilasi erinevatel olümpiaadidel ning võistlustel osalema, panustades ise alati nende ettevalmistamisele ning hiljem ka kaasa elamisele. Lisaks pakub Jõgevamaa Gümnaasium võimalusi erinevate huvidega tegelemiseks, mis annab samuti väga palju õpingutele juurde.

Jõgevamaa Gümnaasium andis mulle väga hea hariduse ja lävepaku edasisteks õpinguteks. Olen tänulik oma õpetajatele, kes suutsid teadmisi väga kõrgel tasemel edasi anda. Lisaks õppetegevusele tundsin end alati hoitult ja toetatuna.

TRIINU TÕNTS

Eesti Lennuakadeemia

**Lennunduskorralduse teise kursuse tudeng (AM-21)
vilistlane aastast 2018**

Jõgevamaa Gümnaasiumis õpitud kolme aastat meenutan väga positiivselt, head ajad. Tiit Naaritsa mälumängud olid nii huvitavad, proovile panevad ja silmaringi arendavad, et reedeti pandi klassis punt kokku ja mindi ajusid ragistama. REEDEL pärast tunde, see juba on tase. Sealtsaid väga paljud õpilased n-ö mälumängu pisiku ja harrastavad seda siiaani.

Priit Põdra ja tema sõnavõttud erinevatel aktustel/ pidupäevadel olid sellised, mis süttasid kuulama. Kõige eredamalt on mees üks aktus, kus direktor ütles, et tal oli mõeldud välja kõne, kuid pärast õpilaste esinemist ei pea ta vajalikuks pikka kõnet pidada ja teeb lühidalt. Ta ütles ühe lühikese lause, kahjuks ma täpselt ei mäleta, kuid need kolm kuni kuus sõna panid terve saalitäie rahvast plaksutama ja mõtlema, kui hea ja õige see mõte antud kohas oli.

KERLYN ROOSIPÕLD

Viru Vangla, valvur

**Sisekaitseakadeemia korrektsioon (III kursus)
vilistlane aastast 2017**

Jõgevamaa Gümnaasiumis tasub õppida, sest tegemist on väga kaasaegse riigigümnaasiumiga, mis annab üpriski vabad käed oma keskhariduse omandamise teekonna kujundamisel. Nimelt on JMG valikainete “menüü” niivõrd külluslik, et kõike, mida sooviks,

ilmselt kolme põneva aasta jooksul proovida ei jõuagi. Erinevad valikained võivad aga tekitada huvi eriala vastu, millest varem mõeldagi ei osanud.

Jõgevamaa Gümnaasium on mulle andnud tugeva hüp-pelaua ülikooliks, rohkelt unustamatuid mälestusi ning kindlasti ka mälumängupisiku, mis endast iganädalast “Kuldvillakut” oodates märku annab.

RASMUS VAHER

Viru Vangla

**sisekontrolli valdkonna peaspetsialist
vilistlane aastast 2018**

Olen alati öelnud, et kes soovib saada väga kvaliteetset haridust suurepärasest koolikeskkonnast, siis Jõgevamaa Gümnaasium on selleks parim valik. JMG õppetöö on väga õpilasesõbralikult üles ehitatud ning seda toetavad suurepärased õpetajad eesotsas direktor Priit Põdraga. Just väikesed pisidetailid teevad JMG-st suure kooli. Olgu selleks koridoris paiknevad mõnused kott-toolid, milles on hea korrata arvestustöödeks ja lihtsalt puhata. Koolikell, kus klassikaline tunni lõppu kuulutav koolikell on asendatud legendaarsete muusikapaladega ning nii kumiseb ka 5 aastat hiljem peas viisijupp „inimene õpib kogu elu, sureb aga ikka lollina...“. Minu isiklikuks lemmikuks olid aga pinksilauad, kus igal vahetunnil toimusid põnevad mängud. Ning mitte ainult vahetundide ajal, vaid ka enne tunde, pärast tunde ja mis seal salata – vahel ka tunni ajal (ärge seda viimast järele tehke).

Samuti on JMG-s võimalik valida paljude huvitavate valikainete vahel, mis aitavad lisaks kohustuslikele õppeainetele uusi teadmisi ja oskusi juurde õppida. Valikaineid täiendavad ka külalisesinejad, kelle lood elust enesest on alati väga huvitavad. Väga oluline on ka JMG sotsiaalne elu, mis aitab õpilastel üksteist paremini tundma õppida ning luua elukestvaid sõprussidemeid. Nendeks üritusteks on näiteks salongiõhtud, spordiüritused, koolireisid või muud ühisüritused, millest tuleks kindlasti alati aktiivselt osa võtta, sest läbi nende jääb palju toredaid mälestusi ja naljakaid seikasid, mida hiljem meenutada.

Jõgevamaa Gümnaasium andis peale teoreetiliste teadmiste mulle juurde ka väga palju hindamatuid väärtuseid. Näiteks käies Neeme Katiga valikainete nädalal matkamas, süstis see matkapisikut veelgi juurde ning mõned aastad hiljem oli mul juba au koos Neemega Alpides matkata. Tänu finantskirjaoskuse valikainele tegin oma esimesed investeeringud ning omandasin bakalureusekraadi ärijuhtimises finantsjuhtimise erialal ning tunnen, et see oli väga õige otsus. See on ka põhjus, miks tuleb aktiivselt osaleda võimalikult paljudes loengutes ja üritustel, et näha ja proovida erinevaid valikuid ning hiljem see õige valida. Ma arvan, et isegi kõige olulisemad on gümnaasiumiaastate jooksul omandatud tutvused ja mälestused. Ühised mälestused ja head suhted on hiljem elus toonud palju kasu ning väga tore on aeg-ajalt kokku saada ja meenutada naljakaid kooliaja juhtumisi. Näiteks otsustasid paljud meie lennu poistest kohe pärast kooli läbida kaitseväge teenistuse ning kuna meid kõiki suunati ühte pataljoni, siis oli ajateenistus selle võrra nauditavam ja lõbusam. Lisaks headele sõpradele viis JMG mind kokku ka mu elukaaslasega, kellega koos seda ägedat maailma avastada.

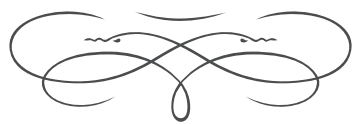

SANDER ÕUNAPUU
vilistlane aastast 2018

JÕGEVAMAA GÜMNAASIUM 10!

Jõgevamaa Gümnaasium tähistab täna kümnnendat aastapäeva

Aeg on märkamatult möödunud ja Eesti üks esimesi riigigümnaasiume saab kümne-aastaseks ning püsib kindlalt. Sel puhul ajasime juttu gümnaasiumi direktori Priit Põdraga.

Prægusel direktoril oli juba gümnaasiumis õppides selge visioon, et ta soovib kaugemas perspektiivis töötada õpetaja ja koolijuhina. Kodukanti tagasitulek oli selle visiooni ellu viimine. „Olen Jõgevast nii palju saanud, siin õppimine on mind kujundanud ja tundsin, et soovin omalt poolt midagi ka tagasi anda,“ meenutab Priit Põdra.

Seitsmes aasta koolijuhina annab nüüd võimaluse veidi tagasi vaadata. Neil aastatel ja ka eelnevatel, mil kooli juhtis Alo Savi, on käinud töö selle nimel, et kool oleks jätkuvalt heal tasemel ja õpilaste areng tagatud.

Pidev areng

Kümme aastat tagasi käivitati uuenduslik kool, mille esimestel aastatel saavutati hea tase nii õpitulemustes kui ka tegutsevates huvialaringides. See seadis lati kõrgele ja võib öelda, et seda taset on hoitud ja sealt ka edasi mindud.

„Esimestel aastatel, kui tööle asusin, oli isiklik soov mitte teha midagi halvemini, kui on seni tehtud. Elu muutub, õpilased muutuvad ja ei saanud jääda vaid olemasolevat säilitama. Tundub, et täna on õpilased valikute tegemisel teadlikumad. Teinekord aga võib juhtuda, et selleks valikuks on ka mitte millegi tegemine,“ räägib koolijuht.

Täna on kooli eesmärk, et igal õpilasel oleks lisaks õppetööle mõni hobi, huvi, juhendatud treening, sest huvitegevus on ka vaimu virge hoidmisel kasuks. Tavapärastel arenguvestlustel hakati tähele panema, et õpilased jätavad kasutamata võimalusi, mida kool ja kogukond pakuvad.

Tänapäeval on võimalik interneti kaudu õppida ja kogeda ning see teeb elu mugavamaks. Samas annab internet juurde võimalusi juba kooli ajal näiteks omale elatist teenida, seda võimalust kasutavad nii mõnedki õpilased. Kooli ülesanne ongi pidev areng ja eluga kaasas käimine, et teada saada, millised on tulevikutrendid ja tasakaalustatud areng.

„Meie koolis on tasakaalu otsimine mõtestatud tegevus kõrgete akadeemiliste tulemuste ja nii õpilaste kui õpetajate rahulolu vahel – kui oleme targad, aga õnnetud, ja vastupidi, rumalad ning õnnelikud, siis pole kumbki variant hea,“ tõdeb koolijuht.

Üldine rahulolu

Aeg-ajalt saab ajakirjanduses taas näha pingeridasid, kus eksamitulemuste järgi on koolid ritta pandud. Kiiresti kiputakse tegema järeldusi, et kool on halb või hea. Eksamitulemusi saab siiski võtta vaid ühena paljudest mõõdikutest. Kooli jaoks on olulised ka rahulolu-uuringud, mida riik teeb.

Jõgevamaa Gümnaasium on osalenud ka Tallinna Ülikooli õpilasuuringutes, mis on keskendunud rahulolule ja ka näiteks sellele, millised on õpioskused. Tegelikult leiab koolide kohta palju andmeid, mida komplekselt uurida, näiteks õpilaste koolist väljalgangevus, edasi õppimine kõrgkoolides, vilistlaste edasised valikud. Rahulolu-uuring sisaldab endas erinevaid komponente – kooliga üldine rahuolu, kas õpilasele meeldib koolis käia, kui väsinult ta ennast tunneb, kas tunnis on kord – kõik see ja paljud teised komponendid kaardistatakse ja saadakse ülevaade nii füüsilisest kui vaimsest keskkonnast.

Eksamitulemused on vaid üks väike osa mõõdikutest. Priit Põdra võrdleb olukorda poliitiliste katuserahade jagamisega. Kui katuserahade puhul on selge, kes kuhu ja kui palju raha lubab, siis näiteks riigieelarve ja kuidas see kõigi tulevikku mõjutab on palju keerulisem ja seda hoomata on raskem. Nii on ka eksamitulemustega, mida ajakirjandus rõhutab kui peamist näitajat, tegelikult on kool palju enam.

Kaks korda aastas arutleb kool haridusministeeriumiga kvaliteedinäitajate üle. Kooli kodulehel on üleval ka kõik haridusuuringud, mis Jõgevamaa Gümnaasiumi kohta käivad, ja neid tasub lähemalt vaadata.

Mõneti võib edaspidi kohta eksamitulemuste pingereas mõjutada see, et Jõgevamaa Gümnaasiumis on alates käesolevast õppeaastast ka mittetatsionaarne õpe, kus õpitakse pere ja töö kõrvalt. See, teadagi, ei ole kerge. Nii võivad kooli akadeemilised tulemused osutuda madalamaks.

Mõõdetav panus

Ka gümnaasiumi panus haridusteel on üks mõõdetav suurus. Nimelt vaadatakse 10. klassi astuva õpilase 9. klassi eksamitulemusi ja arvutatakse välja, milline võiks olla eeldatav 12. klassi tulemus. Priit Põdra kinnitab, et Jõgevamaa Gümnaasiumi õpilaste areng koolis gümnaasiumi panuse näitaja järgi on kas oodatav, kõrge või väga kõrge.

Kümne aasta jooksul on saavutatud stabiilsus, mida ei tohiks segi ajada stagnatsiooniga. Kooli stabiilsus tähendab seda, et hoitakse kõike head, mis olemas on, ja ollakse valmis riskima, proovides ka uusi asju.

„Oleme õpilastele jätnud valikud vabaks, õpilane ise nopib eri valdkondadest omale sobivad õppeained. Tavaliselt valitakse rohkem kui ette nähtud 12 valikkursust. Ka IT-alane süsteem valikkursuste valimiseks on meie vilistlase Kerdo Kursi loodud, seega me ei unusta õpilasi, kui nad on kooli lõpetanud,“ tutvustab direktor võimalusi.

Gümnaasiumi lõpetamine ei tähenda kodukooliga suhete lõppu. Vilistlased käivad väga tihti koolis loenguid pidamas, oma elu ja tööd tutvustamas. Näiteks hiljuti käis külas sõjablogija Artur Rehi. Oma hobist, mis kasvas tööks, rääkis sünoptik Kairo Kiitsak. Kui kolmapäeviti külalislektorid auditooriumis esinevad, siis naljalt seal vaba kohta ei leia. Lisaks kohustusele kolme aasta jooksul osaleda kahekümnel loengul on õpilastel ka huvi esinejate vastu.

Tänavu on esimene aasta, kus lisaks kuulamisele tuleb hiljem ka väike küsimustik täita, et oma analüüsioskust harjutada. Kooliellu mahub lisaks õppetööle väga palju, nii iganädalased mälumängud kui ka spordivõistlused, mida õpilased ise korraldavad ja ka neil osalevad. Õpilasesindus, kooliteater Liblikapüüdja, rahvatantsurühmad, segakoor, kunstiring on vaid mõned võimalused, mida lisaks õppetööle kasutada.

Kõik kevaded tulevad teisiti, nii ka tänavune. Tulevad uued õpilased ja lahkuvad need, kes 12. klassi lõpetavad. 27. märtsil alustati sisseastumisvestlustega, hetkel on 90 noort

avaldanud soovi oma haridusteed jätkata Jõgevamaa Gümnaasiumis. Kooli võetakse vastu kõik, kel positiivsed hinded ja kes läbivad vestlusvooru.

Jõgevamaa Gümnaasiumis on 260 õpilast ja 47 töötajat. Kooli 10. aastapäeva tähistatakse Jõgeva kultuurikeskuses toimuva kontserdiga.

TIINA SÄÄLIK

Artikkel ajalehest Vooremaa

Õpetajate vestlusring

Kui õpetajatel on vaba hetk ja neil on jutuajamiseks aega, siis paraku arutletakse ikka koolielu üle. Nii ka seekord, kui ühel kevadisel pärastlõunal, vahetult pärast kooli 10. sünnipäeva tähistamist, koguneti vestlusringi ja meenutati 2013. aasta kevadet ja sügist ning esimesi tööaastaid uues koolis.

Urve, Rita, Maive, Ljuda, Merle, Rainer, Vello ja Ülle on Jõgevamaa Gümnaasiumis töötanud kümme aastat ja seega olnud kooli alguse ja arengu protsessis (loomulikult koos paljude teiste kolleegidega) osalised.

Päris algus: lõime koos õpilastega oma kooli kultuuri

Rainer: Olin 2009 – 2013 Jõgeva linna volikogus ja mäletan, et seal toimusid riigigümnaasiumi loomise teemadel ägedad vaidlused: ühed tahtsid ja teised ei tahtnud. Lõpuks tuli otsus ja 2012 sügisel määrati loodava kooli direktoriks Alo Savi. Kooli ju veel polnud, aga eks ta oli siis ehituse juures ja hakkas ka juba oma meeskonda looma. Volikogus nägin maja eelprojekti ja avastasin, et üldse polnud ette nähtud kehalise kasvatuse õpetajate ruumi. Juhtisin sellele tähelepanu ja pidin veel ka selgitama, miks seda vaja on. Ruum leiti. Ega ma siis ei teadnud, kes gümnaasiumis kehalise kasvatuse õpetajana tööle hakkab. Ei teadnud ka siis, kui paluti teha spordivahendite nimekiri, mis koolis peaks olema. Kõik vajalikud vahendid kool sai. Nii et läks hästi.

Ülle: Me vist saime kuskil aprillis teada, kes on tööle võetud, ja töölepingud sõlmiti augustis. Mäletan, et esimestel kokkusaamistel Alo ja Antiga, kui nad oma ideid tutvustasid, siis mõtlesin, et „äge!“ – tunnid 75 minutit, perioodid, arvestuste nädalad, valikkursused. Mulle meeldis noorte meeste julgus teha teistmoodi.

Rita: Kõik oligi teistmoodi. See esimene aasta oli ikka meeletu. Nagu mingis roosas udus olime. Tegime meeletult tööd, ilma et oleks mõelnud, kas selle eest ikka ka õiglast palka saame. Tore oli. Mäletan neid esimesi koosolekuid mingi ÜG-st laenatud mööbli keskel.

Urve: Minul oli mitu uut asja oli korraga. Uus kool, teistest koolidest tulnud õpilased, keda ma ei tundnud ja kes ei tundnud mind. Ning samal ajal, 2014. aasta kevadel, oli esimest korda matemaatika riigieksam kõikidele gümnaasiumi lõpetajatele kohustuslik. Eks see tekitas hirmu nii minus kui õpilastes. Matemaatikaeksami kohustuslikuks muutmisega said õpilased võimaluse valida n-ö kitsa ja laia matemaatika eksami vahel. See tähendas uusi õpikuid. Ja ma muudkui lahendasin ja lahendasin ülesandeid... Tegelikult ainult unetunnid olid enda jaoks.

Merle: Minu jaoks oli ka üldse kõike väga palju, sest ma polnud gümnaasiumis õpetanud. Olin ikka mitu aastat hirmul, kas ma vean välja. Töö intensiivsus, millega alustasime, oli meeletu, aga väsimust ei tundud. Väsimus tuli alles paari aasta pärast.

Rita: Alo Savi oli väga hea käivitaja.

Ljuda: Mäletan, et alguses mingil määral kartsin, kuidas Jõgeva Ühisgümnaasiumist ja Jõgeva Gümnaasiumist tulnud kolleegid omavahel läbi hakkavad saama, aga Alo ütles

kohe, et meie jaoks ei ole seda, mis oli enne, vaid on see, mis on praegu. Ja tegelikult sellelt pinnalt probleeme ei tekkinudki.

Rita: Aga alguses oli teatavat õpilastepoolset vastasseisu tunda, sest tuldi ju eri koolidest. See barjäär tuli kuidagi lõhkuda.

Ülle: Esimesed lennud, kes ei alustanud kümnendast, olid uue kooli osas jah kuidagi kahtlevad, vaatasid pika pilguga, et mis toimub.

Maive: Ma arvan, et 2013. aasta sügisel tuli riigigümnaasiumisse suhtumine – vaatame, mis saama hakkab – kodudest kaasa. Aga eks see on tavaline asi, et uuele ollakse vastu. Kui siis nähti, et polegi nii hull see asi, leebuti.

Merle: Suhtumine muutus üsna kiiresti.

Vello: Lõpetati ikka juba oma kooli tundega.

Ljuda: Esimestel aastatel oli ka Jõgevalt Tartusse gümnaasiumisse minejaid rohkem. Nüüd on neid oluliselt vähem, kes eelistavad meie koolile mõnd Tartu kooli.

Maive: Ja nii mõnigi, kes on pärast põhikooli Tartusse õppima läinud, on Jõgevale tagasi tulnud. Ju siis saadakse aru, et kodu lähedal on ka võimalik head haridust saada.

Urve: Aga läks ju vaid mõni aasta ja me olime Tartu koolidest paremad.

Vello: Lõime koos õpilastega oma kooli kultuuri ja seda loodut tuleb kaitsta.

Rõõmud olid, on ja jäävad

Merle: Väga suurt rõõmu on pakkunud töö õpilastega, eriti klassijuhatajana. Klassijuhatajatöö paneb tegutsema ja loovalt mõtlema. Mulle see meeldib. Kui ikka pärast kooli lõpetmist tullakse koolimajja ja otsitakse klassijuhataja üles, siis on see emotsionaalne preemia.

Ljuda: Rõõm oli teha esimestel aastatel kevadkontserte. Ja kui ägedad salongiõhtud olid! Osalejaid oli palju ja ka enamik õpetajaid oli õhtustel üritustel kohal.

Rita: Ka esimesed keelteõhtud olid tõelised õnnestumised.

Ülle: Rõõmu pakkusid algusest peale ka väga head töötingimused: juhtkonna usaldus, hea koostöö kolleegidega, motiveeritud õpilased, oma klassiruum, kõik vajalikud töövahendid, korralik raamatukogu.

Vello: Esimestest aastatest meenub see, et osalesime õpilastega unikaalsetes asjades, kus paljud eliitkoolidki ei julgenud osaleda, sest õpetaja ütles, et ta ise ka ei oska, kuidas ta siis õpilasi juhendab. Mina ei teinud sellest probleemi ja näiteks Spin Off grupp koostöös Tartu ülikooliga saavutas hea tulemuse: tegid nanotehnoloogilise jalgrattaketi.

Maive: Mind ongi rõõmustanud meie õpilaste head tulemused. Ja ma tulen endiselt rõõmuga tööle. Tõsi on ka see, et ilus klassiruum loob õppetööks vajaliku keskkonna. Võõrkeeleõpetaja jaoks on eriti oluline oma ruum, kas või selleks, et enne tunde arvutis kõik vajalikud failid lahti võtta. Tingimused õpetamiseks on olnud meie koolis ikka väga head.

Rita: Väga head tulemused on olnud ka rahvusvahelisel inglise keele eksamil C1 Advanced, mida otsustasime 2015/16. õppeaastal proovida. Siis oli see veel tasuline ja selle ettevalmistuseks polnud mingit kursust, vaid pärast tunde vabast ajast tegelesin nende õpilastega, kes olid valmis katsetama, kuidas läheb. Ja hästi läks.

Rainer: Loomulikult on olnud rõõm, kui õpilased on saanud võistlustel esikohti. Aga väga hea on ka see, et meie koolis kergekäeliselt füüsilisest koormusest ei loobuta, sest kodukorras ei ole ette nähtud kehalise kasvatus tunnist vabastust. On „füüsilise koormuse

piirangu vajadus“ ja see tähendab, et midagi saab õpilane ikka teha. Kehalises kasvatuses on võimalik väga paindlik ja individuaalne lähenemine.

Maive: Mulle meeldib see, mis ju algusest peale on olnud, et õpilased saavad ka huvitegevuse eest kursuse kirja. Hinnatakse seda, mida õpilased teevad ka väljaspool tunde. Esimestel aastatel oli lõpetajaid, kellel sai kirja 120 kursust.

Vello: Rõõmu on teinud algusest peale töömeeleolu klassides, mis omakorda annab võimaluse arenguks ka veidi nõrgematele õpilastele või nendele, kel olnud varem õppedistsipliiniga probleeme. Meil on ju palju positiivseid näiteid, mil õpilase arenguhüpe gümnaasiumi jooksul on olnud väga suur.

Merle: Rõõmustab, et saime esimestel aastatel ja saame ka nüüd juhtkonna toetust, kui tekib mingi hea idee. Näiteks kultuuri osaluskursus, mille teostamist aitab paljuski see, et teatri või kontserdi või muuseumi ühiskülastuse puhul ei pea õpilane transpordi eest maksma. See on organiseerimise poole pealt suur kergendus.

Urve: Kokkuvõttes võime rõõmustada, et suutsime Alo ja Anti poolt pakutud ideed toimima panna.

Kirja pannud
ÜLLE LÄÄNE

Võisteldi korvpallis ja võrkpallis

Kooli 10. sünnipäeva puhul toimus aprilli eelviimasel nädalavahetusel Jõgevamaa Gümnaasiumi õpilaste ja vilistlaste vahelised võistlused korvpallis ja võrkpallis. Vilistlased panid kokku tugevad võistkonnad mõlema mängu jaoks, osalejaid oli pea igast lennust. Võistlema asuti hetkel koolis õppivate noorte vastu, kes panid kokku ülekoolilised võistkonnad.

Korvpallis läksid vastamisi:

JÕGEVAMAA GÜMNAASIUM

Robin Major (Õ-klass)
 Joosep Kalme (Õ-klass)
 Arti Põldes (Õ-klass)
 Reiko Allingu (W-klass)
 Albert Laanemäe (W-klass)
 Indrek Virks (A-klass)
 Joosep Sepper (B-klass)
 Karl Mark Tammsaar (Ü-klass)
 Mattias Pihlak (Ä-klass)
 Renar Mägi (Ü-klass)
 Ruuben Isakar (A-klass)

VILISTLASED

Ragnar Major (III lend)
 Karl Sobak (I lend)
 Marnet Meister (IV lend)
 Rasmus Vaher (V lend)
 Mario Sakarinin (V lend)
 Romet Selgis (I lend)
 Joonas Pärtelpoeg (IX lend)
 Roman Andrejev (VIII lend)
 Vitali Kreek (VIII lend)

Vilistlaste korvpallimeeskond

Viskevõistluse võitja Joonas Pärtelpoeg (IX lend)

JmG korvpallimeeskond

Korvpallis seisis pinges viimaste sekunditeni, siiski võtsid võidu vilistlased 71:69. Parima mängija tiitlid said Karl Sobak (I lend) ja Mattias Pihlak (Ä-klass).

Toimus viskevõistlus, selleks panid mõlemad meeskonnad välja neli võistlejat. Õpilaste hulgast võistlesid Renar Mägi, Ruuben Isakar, Joosep Kalme ja Albert Laanemäe ning vilistlasi esindasid Joonas Pärtelpoeg, Rasmus Vaher, Mario Sakarinin ja Ragnar Major. Võistlejad loositi paaridesse ning asuti omavahel võistleva. Mängijal tuli tabada korvi kolm korda: korvi alt, vabavise ja kolmepunktiivise. Iga paari kiireim sai järgmisesse vooru, nii jõudsid finaali Renar Mägi ja Joonas Pärtelpoeg, kus kiireimaks ja täpseimaks osutus Joonas Pärtelpoeg (IX lend).

Rahulolevad korvpallurid

Õnnelikud võrkpallurid

Vilistlaste võrkpallinaiskond

JmG võrkpallinaiskond

Võrkpallis läksid vastamisi Jõgevamaa Gümnaasium ja vilistlased alljärgnevates koosseisudes:

JÕGEVAMAA GÜMNAASIUM

Karoliina Kask (V-klass)

Helina Rääk (W-klass)

Kristin Pütsepp (W-klass)

Kristi Remmelg (Õ-klass)

Karol Kattel (Ü-klass)

Marta Saariste (Ä-klass)

VILISTLASED

Victoria Zelinski (VI lend)

Kristin Veri (VI lend)

Karen Õun (VI lend)

Monica Sakkool (VI lend)

Kreete Pärtelpoeg (IV lend)

Teele Olgo (VIII lend)

Võrkpallis olid sel korral tugevamad praegused õpilased ning võtsid võidu 3:0. Parima mängija tiitlid said Kreete Pärtelpoeg (IV lend) ja Karoliina Kask (V-klass).

NELE GRAVERSON

Parimad mängijad Kreete Pärtelpoeg (IV lend) ja Karoliina Kask (V-klass)

Jõgevamaa Gümnaasiumi 10. sünnipäeva kontserdi kava

1. „Lapsed, ärge kaugele minge“, Jõgeva kooliteater Liblikapüüdja, lavastaja Lianne Saage-Vahur. Tekst Paul-Eerik Rummo
2. „Kus kulgeb kuu“, laulab Mari-Liis Kirs (VIII lend), kitarril Martin Kalm (V lend). Autor Mihkel Raud
3. „Küla kuuleb“, Jõgevamaa Gümnaasiumi segakoor. Veljo Tormis / rahvaluule
4. „Legendaarne“, Jõgevamaa Gümnaasiumi segakoor. Peeter Kononov, seade Tõnu Kõrvits / Heiti Talvik
5. „Kaunimat ei ole näinud ma“, Marta-Helene Hansing (omalooming)
6. „Kaokene“, Jõgevamaa Gümnaasiumi neiduderühm, juhendaja Marika Järvet. Elo Unt / Jalmar Vabarna „Mahlane II“, ans. Gjangsta / seade tantsupeole Lauri Lüdimois
7. „Naine või kontrabass“, esitavad Elar Kütt, Karoliine Peek ja Indrek Virks. Valter Ojakäär / Jaan Kaplinski
8. „Majakene mere ääres“, laulab Katryna Pükkenen (IV lend), kitarril Martin Kalm (V lend). Ülo Vinter / Enn Vetemaa
9. „Vat nii“, Jõgevamaa Gümnaasiumi segarühm, juhendaja Tiina Kull. Agne Kurrikoff-Herman / Niks Suns „Kandletegu“ / seade tantsupeole Aare Külama
10. „Üks tunne“, Laura Rammul (omalooming), esitab Joosep Katt (IX lend)
11. „Ma tahan olla öö“, laulab Karel-Jan Bogens, klaveril Maret Oja. Olav Ehala / Jaan Tätt
12. „Illos illotelles“, Jõgevamaa Gümnaasiumi neiduderühm, juhendaja Marika Järvet. Maria Uppin-Sarv / Miina Hermann „Ilus ole“ (Põlva), ans. Rüüt „Ilus ole“
13. „Õhtu vaikus jõuab“, laulab Martin Kalm (V lend). Siberi eestlaste laul
14. „Kellel kurdan kurvad meeled“, esitavad Hermiina Prave (IX lend), Emma Õnne (IX lend), Marta-Helene Hansing ja Helis Kiis. Omalooming / Marta-Helene Hansing / rahvaluule
15. „Jalad maas“, Jõgevamaa Gümnaasiumi segarühm, juhendaja Marika Järvet. Aveli Asber / Piret Laikre „Labajalg“ / seade tantsupeole Tonio Tamra
16. „Sõpradele“, laulab Mariann Merelaid (III lend), kitarril Karli Rihma (III lend). Mari Jürjens
17. „Kunagi ta tuleb“, Inara Ein (omalooming)
18. „Elotähti“, Jõgevamaa Gümnaasiumi segarühmad, juhendajad Marika Järvet ja Tiina Kull. Maido Saar / Mari Kalkun „Sata, sata!“ / seade Rasmus Puur
19. „Aed“, laulab Marta Saariste, kitarril Karmo Toome. Riho Sibul / Vladislav Koržets
20. „Kõige all“, Jõgevamaa Gümnaasiumi segakoor. Pärt Uusberg / Hando Runnel
21. „Elu on voolamine“, Jõgevamaa Gümnaasiumi segakoor. Mariliis Valkonen / Ly Seppel-Ehin
22. „Kuningalaul“, Jõgevamaa Gümnaasiumi segakoor. Autor Kadri Hunt

Jõgeva kooliteater Liblikapüüdja ...

... etendus “Lapsed, ärge kaugele minge“

Kooli juht avab sünnipäevakontserdi

Joosep Katt (IX lend)

Karoliine Peek

Martin Kalm (V lend)

Meie päikseline segakoor

Neiduderühm

„Naine või kontrabass“

„Vat nii“ läks pidu käima

Mari-Liis Kirs (VIII lend)

Vilistlased Katryna Pükkenen (IV lend)
ja Martin Kalm (V lend)

Marta Saariste

Karel-Jan Bogens

Segarühm – „Kerged kondid“

Neiduderühm – „Illos illotelles“

Helis Kiis

Hermiina Prave (IX lend)

Marta-Helene Hansing

Emma Õne (IX lend)

Noorterühm

Vilistlased Mariann Merelaid ja Karli Rihma (III lend)

Inara Ein

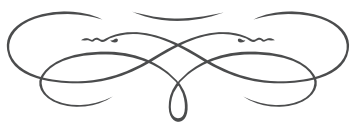
„Elotähti“

„Elotähti“

PERSOONILUGUSID EILSEST JA TÄNASEST

Jõgevamaa Gümnaasiumi direktor Priit Põdra peab elamusi asjadest olulisemaks

Kahe aasta eest kevadel sai Priit Põdrast Jõgevamaa Gümnaasiumi direktor. Vaid paar päeva enne uue kooliaasta algust võtab ta mind oma valges ja hubases kabinetis vastu ning räägib, kuidas kõik alguse sai.

Te olete sündinud ja kasvanud Jõgeval, kuid elate Tartus.

Kui Tartusse ülikooli läksin, siis õpin-gute ja pere tõttu jäi elamine praktilistel kaalutlustel Tartusse, aga töö Jõgevale. See Jõgeva kiiks on mul tugevalt küljes. Juba ülikooli teisel kursusel tulin siia õpe-tajana tööle.

Te olete õpetanud ajalugu ja ühis-konnaõpetust. Nüüd, direktorina, teate täpselt, millised mured õpetaja-tel on.

Õpetajatööd tegin täpselt 10 aastat. Tean, mis tunne on seista klassi ees nii põhikoolis kui ka gümnaasiumis. Tean, mida tähendab tunni ettevalmistamine ja läbiviimine, tööde parandamine ning et see kõik ei mahu pahatihti aja sisse, mis on tööajaks ette nähtud.

Mis tunne on seista noore õpetajana klassi ees?

Kui õpetaja ise teab ja usub sellesse, mida ta teeb, siis ei ole küsimust. Mul oli huvitav olukord klassiga, kus õppis mu vend, kes oli paar aastat noorem. Siis me küll teietasime üksteist. Hiljem olen liikunud sinna suunda, et õpilasi sinatan ja põhikoolis kutsuti mind õpetaja Priiduks. Algusaastatel võtsin tõesti mingi teatud rolli just seetõttu, et minu ja õpi-laste vanusevahe oli nii väike. On inimesi, kes ei pruugi klassisituatsioonis muidu aru saada, milline on õpetaja ja milline õpilase roll. See aitas ja hea koostöö tekkis suhteliselt kiiresti.

Kas olete valmis ajalooõpetaja haigestumisel teda asendama?

Kindlasti, kui see on ajaliselt võimalik. Eelmisel aastal hakkasin õpetama üht valikkur-sust just eesmärgil, et ma ei unustaks ära, mis on õpetajatöö sisu ja millised on meie õpila-sed ning kui mõnus on koos nendega õppida ja areneda.

Priit Põdra

Te võtsite direktorikoha vastu, olles 31aastane. Mis oli selles otsuses head või halba?

Minu jaoks on asjad elus juhtunud kuidagi väga vara. 20aastaselt sain isaks, 21aastaselt läksin õpetajana tööle ja 31aastaselt sain koolijuhiks. Vanus ei mänginud minu jaoks rolli. Mul oli tahtmine saada koolijuhiks, aga ma ei arvanud, et see juhtub nii vara. Minu soov oli kogeda töövestlust sellisel tasemel. Motivatsioonikirjas olid peamisteks märksõnadeks unistus ja motivatsioon. Jõgeva hariduselu läheb mulle väga korda, sest olen siin sündinud ja kasvanud ning kooli lõpetanud. Ma usun, et kohtadest, mida Tartust või Tallinnast vaa- dates pahatihti kaardilt üles ei leita, on võimalik saada väga head haridust. Kogesin seda ise ja nägin oma sõprade pealt. Kui oled mingilt paigalt ja inimestelt saanud midagi väga palju, siis tahad ka ise tagasi anda ja soovid, et ka praegused õpilased saaksid sama öelda. Et Jõgevamaa Gümnaasiumist saadud haridus on võti, millega nad saavad lahti keerata just neid uksi, mida neil on vaja lahti keerata.

Mis veel vanusesse puutub, siis mulle tundub, et hariduses üldiselt ja ka koolijuhtide seas on vaikselt toimumas põlvkondade vahetus. Need direktorid, kes tulid 1990. aastatel uutes demokraatlikes oludes, hakkavad hariduspõllult taanduma. Minule oli positiivne üllatus, et usaldatakse noortele niivõrd vastutusrikas töö.

Õpilasena tead enam-vähem, mida õpetajatöö endast kujutab. Aga seda, mis tööd teeb koolijuht iga päev, ei tea lõpuni enne, kui pole ise proovinud. Üks tuttav, kes on juhtivatel ametikohtadel olnud, ütles mulle kohe alguses, et nüüdsest on mu töö peamiseks sisuks probleemide lahendamine. See üldiselt ongi nii olnud, aga ka selles töös on nii palju rõõme. Kui saan kellegi heaks midagi ära teha ja minul on võimalik aidata kaasa lahenduste leidmisele, siis see muutub rõõmuks juhul, kui see hästi välja tuleb.

Milliseks direktoriks end ise peate?

Ise on end raske kõrvalt vaadata. Mulle on öeldud, et kuulan rohkem kui räägin ja olen rahulik. Need on peamised, mis välja tuuakse. Ma püüan asju läbi arutada enne otsusteni jõudmist ja teinekord võib-olla arutada ka väga paljude inimestega, aga siis on vähemalt inimestel olnud võimalus kaasa rääkida. Ma püüan ennast võimalikult palju õpetaja ja õpilase kingadesse sobitada, et mõista. Ja ma tunnen rõõmu, kui saan võimalikult palju ühisüritustest osa võtta, kus saab ise aktiivselt kaasa lüüa.

Mille üle võib kool täna õnnelik olla?

Kool on õpilastele. Ma arvan, et kogu meie kollektiiv võib olla õpilaste üle õnnelik, et nad on tublid, motiveeritud ja neil on head tulemused. Olgu need igapäevaselt erinevates õppeainetes või lõpusirgel riigieksamite tulemuste näol või rahulolunäitajates kooli ja õpetajatega. Kui õpilased on väga heade tulemustega ja samas ka rahulolevad, siis on kool õigel teel ja saab indu rohkem areneda ja järjest paremaks saada.

Millisena te näete 21. sajandi õpilast?

Mõtleva inimesena. Ma näen teda iseseisva ja kriitilise mõtlejana, see on minu arvates 21. sajandi infomõllus peamine. Õpilane peab olema väga hea meeskonnamängija, sest enamik asju sünnib inimeste kokkupuutepunktidest. Teisalt peab ta olema eneseteadlik, oskama aega planeerida, aru saama, millised on tema soovid ja tahtmised, mis on tema kire ja millega ta soovib tegeleda, sest valikuid on nii palju. Valikute võimaldamine on ka üks meie kooli eesmärkidest, et õpilane leiaks selle kire ja kutsumuse juba koolis või saaks mingi valdkonna kohta teada, et see ikkagi pole päris tema teetass.

Ühelt poolt on valikuterohkus pluss, teisalt miinus. Või te ei näe seda nii?

Kui noor oskab teha õigeid valikuid, siis on kõik hästi, aga kui ta selles valikute virvarris hakkab tegema valesid valikuid, siis võibki öelda, et liiga palju valikuid on negatiivne.

Kui tihti astub üle ukسلäve õpilane, kes on n-õ omadega lukku jooksnud? Kui palju te näete rasket õpilast?

Üldiselt on kokku lepitud, et esmalt pöörduakse aineõpetaja poole, siis klassijuhataja ning alles siis tulevad appi õppejuht, õpilasnõustaja ja koolijuht. Kohtumisi, kus õpilasel on perekondlikel, tervislikel või muudel põhjustel õpiraskused, võib sõltuvalt aastast ühe kuni kahe käe sõrmedel kokku lugeda.

Kuidas te jõuate raske õpilaseni?

Lahenduse otsimine ja leidmine algab sellest, et keegi märkab või õpilane ise pöördub.

Hiljuti ilmus uuring, kus selgus, et neljanda klassi õpilased on koolis kõige rahulolevamad. Mingil hetkel rahulolu väheneb, kuid gümnaasiumi jõudes taas suureneb. Millega te seda seletaksite?

Igaüks võib ise mõelda, kui raske või keeruline tema puberteediiga oli. Teisalt määrab see, kuivõrd palju saavad õpilased teha elus ise valikuid ja nende eest vastutada. Kui nad tunnevad, et pole oma elu peremehed ja kool või õppimine muutub sunniks, siis lähebki raskeks.

Kui julge märkaja kaasõpilane on?

Gümnaasiumis on positiivne, et õpilased märkavad ja julgevad pöörduda teise õpilase või täiskasvanu poole, keda nad usaldavad.

Gümnaasiumis muutub nutitelefon käepikenduseks. Kuidas te olete selle küsimuse oma koolis lahendanud?

Ainetunnis vastutab telefoni kasutamise eest iga aineõpetaja ise. Vahetundides tuleb pakkuda alternatiive, olgu need siis mõnused istumiskohad suhtlemiseks, lauatenniselauad või malelauad, mis alati on kasutuses. Hea on näha noori, kes peavad lugu mõttega mängust.

Kui suureks probleemiks te nutitelefon kasutamist ise peate?

Iga inimene võiks alustada iseendast. Mina panin oma telefoni äpi, mis mõõdab, kui palju ma telefonis olen. Alguses on need numbrid hirmuäratavad, aga väga mõnus on, kui suudad seda vähendada. Nutitelefon muutub kiiresti ajaviitevahendiks, tuleks endale teadvustada, et see on tegelikult ajaraiskamise vahend.

Tänapäeval on paljud õppematerjalid digitaalsed, millisena te haridust tulevikus näete?

Kuna suur osa tänapäeva ühiskonnast on arvutiga seotud, siis peab kool sellega kaasas käima. Õpilased lähevad ju ellu ja kool ei saa olla elukauge paik, siis muutub see õpilasele juba kahjulikuks.

Kas õpetajad tulevad muutustega kaasa?

Jah, kui nad igapäevaselt näevad, et see nii käibki. Inimesel, ükskõik kas õpetajal või õpilasel, on kergem muutuda, kui ta saab aru, miks seda tehakse ja kuidas muutus talle kasulik on. Kui mõista laiemat pilti, on kergem muutustega kaasas käia.

Kui te vaatate tagasi oma kooliaastatele ja praegusi õpilasi, siis kuidas teile tundub, kummal kergem on?

Veel gümnaasiumis mõtlesime sõpradega, et kas ei võiks olla masin, mis tõlgib sisestatud võõrkeelse teksti ära. Täna on meil Google Translate. Kui millegagi tahta süvitsi minna, siis ei saa võrrelda praegusi ja tollaegseid võimalusi. Õpilased saavad ju YouTube'i videote kaudu õppida kõike, võimalused teha midagi kasulikku on täpselt sama suured kui võimalused teha midagi kahjulikku. See on minu arvates ajast aega nii olnud. Võimalused raamatuid lugedes endale midagi kahjulikku teha on sama suured kui võimalused midagi kasulikku teha. Kõik oleneb ju sisust. Ajaloõpetajana võin öelda, et tegelikult on muutused olnud igal ajahetkel ja me oleme pidevas muutumises. Teinekord võtame muutusi liiga raskelt, sest olevikus viibides pole võimalik tulevikku ennustada. Määramatus on see, mis teeb meid tundlikuks, sest me ei näe, mida muutus kaasa toob. Ajalukku vaadates näeme ju nii eelnenut, muutusi kui ka nende tagajärgi.

Tundub, et eestlased on muutuste suhtes skeptilised ega taha neid hästi vastu võtta.

Seda vist nimetatakse talupojatarkuseks, ja ma arvan, et see on igaühes olemas. Arvestades, kui paljude erinevate võimude käsutada me oleme olnud, tulebki sellistes olukordades kaks sammu tagasi astuda ja vaadata, mis toimuma hakkab. Mõelda ajaloole ja õppida, kuidas üks või teine muudatus eluolu ja ühiskonda muutis. Ma arvan, et skeptilisus võib tulla ajaloolisest kogemusest. Samas on Eesti paljudes valdkondades, näiteks digivaldkonnas, eesrindlik.

Kas õpilased õpivad ajaloost, kas nad võtavad vabadust tõsiselt?

Tahes-tahtmata võib see muutuda iseenesestmõistetavaks, kui koolis õpetatu kõrval kaovad ära vanaemade-vanaisade, emade-isade räägitud lood. Nendel põlvkondadel, kes on sündinud ja kasvanud vabaduses, puudub võrdlusmoment ja vabadus võib muutuda enesestmõistetavaks. Seda saab ära hoida, kui perekond ja kool saavad läbi eluliste näidete rääkida, milline olukord tol hetkel oli. Siis sünnib ka teadmine, kas seda aega tagasi tahta või mitte.

Mis oli viimane raamat, mida lugesite?

Viimasel ajal on mu lugemised seotud võõraste maade ja reisisihtkohtadega. Viimane eesti ilukirjanduslik romaan oli Vahur Afanasjevi „Serafima ja Bogdan“. Ma arvan, et tulevikus võib see olla midagi „Tõe ja õiguse“ laadset.

Millest te unistate?

Tööalaselt on see unistus, et me iga järgneva päevaga saaksime teha midagi paremini, kui tegime eile. Kui mul on igast uuest päevast mingi mõte, idee või kogemus, mis rikastab või annab võrreldes eilsega rohkem juurde, siis arvan, et see ongi see. Ja kunagi tahaks nii palju aega, et lihtsalt olla ja näiteks kirjutada.

KERTTU-KADI VANAMB

Artikkel ajalehest Vooremaa (2018)

Tikk-kontsad, suusasaapad ja pastlad?!

Sirli Vijar

Sirli Vijar alustas meie koolis tööd 2016. aastal bioloogiaõpetajana. Täna näeme teda aga juba uues rollis – õppejuhina. Ta on siiras, abivalmis ja sihikindel nii õpetajana klassi ees kui ka päriselus. Ta tahab meie kooliellu palju panustada, et teha see veelgi paremaks kohaks, kus oma pikki koolipäevi sisustada.

Kust Te pärit olete?

Sellele küsimusele on mul keeruline lühidalt vastata. Ma olen sündinud Tallinnas ning lapsena elanud ja kasvanud Sael, mis on Tallinna külje all asuv väikelinn. Kuid mu süda tõrgub ütlema, et olen sealt pärit. Üks vanaisa on Harjumaalt, üks vanaema on põline mulk ning isa poolt olen mitmeid põlvi võroke. Seega on mu süda ja juured väga sügavalt Lõuna-Eestis kinni.

Iseloomustage ennast 3 sõnaga.

Kolm sõna, millega kuulen teisi inimesi mind iseloomustavat: rahulik, põhjalik ja analüüsiv. Kolm sõna, mida ma soovin, et mind (lisaks) iseloomustaksid: loomulik, hooliv ja pühendunud.

Millega meeldib Teile vabal ajal tegeleda?

Kui ma koolis käisin, siis tegelesin palju muusikaga: laulsin 12 aastat tütarlastekooris Ellerhein ning käisin muusikakoolis. Kuni 6. klassini tantsisin ka kooli rahvatantsurühmas. Ülikooli minnes jäi koorilaul kõrvale ja asemele tuli rahvatants, mis on minu elus olulisel kohal siiani, nüüd juba 15 aastat. Ning kolmandat hooaega käin murdmaasuusatajate trennis Suusahullude suusaklubis. Veel meeldib käia kontsertidel ja teatris ning looduses liikuda. Ma armastan rabasid – võiksin seal tundide ja päevade kaupa lihtsalt olla, niisama, kuulata vaikust ja loodushääli ja iseenda mõtteid. Meie metsade ja rabade vaikus on tõeline loodusvara ja vajan pidevalt selle endasse ammutamist.

Kelleks soovisite lapsepõlves saada?

Baleriiniks ega lauljaks pole ma kunagi soovinud saada, aga mäletan selgelt, et umbes 2. või 3. klassis tahtsin saada õpetajaks. Kujutasin ette, kuidas ma siis kõnniksin mööda koo-

limaja tikk-kontsadega, musta miniseeliku ja valge pluusiga, ideaalne krunn juustes. Niiviisi mind tõenäoliselt kunagi meie koolimajas siiski liikumas ei näe. Vanemaks saades enam nii selgeid soove ei olnud selles osas, kelleks ma saada soovin.

Miks otsustasite just õpetajaks hakata?

Sest süda nõudis nii. Nõudis selle järele proovimist, mida juba ammu olin tundnud end tahtvat teha. Ja süda üldjuhul ei valeta. Hoolimata lapsepõlvesoovist, ei läinud ma siiski ülikooli õpetajaks õppima ja tagantjärele tarkusena olen tänulik, et nii läks. Sest tol ajal mõtlesin minna algklasside õpetajaks, kuid tänaseks olen tänu töö- ja elukogemusele selgusele jõudnud, et klassiõpetajaks olemine ei ole päris minu loomus. Ometi jõudsin juba esimese töökohaga ülikooli kõrvalt laste harimise ja õpetamise juurde ja sealt aastaid hiljem läbi „Noored kooli“ programmi ikkagi kooli ja õpetajaks. Elu keerdkäigud on vahel kummalised, aga viivad meid lõpuks sinna, kuhu jõudma peame.

Kuidas sattusite Jõgevamaa Gümnaasiumisse õpetajana tööle?

Sattusin tänu töökuulutusele, mis oli saadetud otse „Noored kooli“ osalejate meililisti. Seda kirja lugedes tekkis tunne, et see kool võiks olla koht, kuhu mina sobin ja kus mind oodatakse.

Miks otsustasite kandideerida õppejuhi kohale?

Sest süda nõudis nii. Kandideerisin juba mõni aasta tagasi paari kooli õppejuhi kohale, kuid tol hetkel ei osutunud valituks. Ma usun, et elus juhtuvad asjad õigel ajal (või siis natuke hiljem). Olen Jõgevamaa Gümnaasiumis õpetajana asenduskoha peal, kuid kuna olen end selle koolipere liikmena tundnud esimesest tööpäevast peale, siis teadmine, et pean millalgi lahkuma, pole mulle kunagi väga meeldinud. Kui avanes võimalus kandideerida õppejuhi kohale, sain püüda kaks kärbest ühe hoobiga – jääda kooliga pikemalt seotuks ja proovida uusi väljakutseid, mille kohta arvan, et need võiksid mulle meeldida ja sobida. Sest kui ei proovi, siis ei saa ka teada, kuidas õppejuhi amet on ja kuidas ma hakkama saan. Mu süda ütleb praegu, et mulle meeldib ja saan hästi hakkama ja süda üldjuhul ei valeta.

Kas arvate, et uus ametikoht on vastutusrikkam kui eelmine?

See on väga hea küsimus. Ühest küljest jah, sest kuigi ma ei adu veel lõpuni, mida õppejuhi amet ja ülesanded endast kujutavad, siis saan aru, et kooli keeruline masinavärk saab tõrgeteta toimida siis, kui õppejuht on oma vastutusriikka töö ära teinud. Teisest küljest – ei, sest usun, et õpetaja töö klassi ees on niivõrd mõjuvõimas, et sellest ametist väga midagi vastutusrikkamat ei olegi. Koolijuhtidel on suur roll koolikultuuri loomises, kuid meie ühise tuleviku tegijaid kujundavad õpetajad klassiruumides ja tundides.

Mida sooviksite tulevikus Jõgevamaa Gümnaasiumis muuta? Miks?

Ma soovin, et igal inimesel koolis on iga päev väga hea olla. Mitte, et see praegu nii ei oleks, aga et see ka edaspidi nii jääks ja ikka paremuse suunas liiguks. Ma soovin, et õpilane tahab koolis käia sealt saadavate oskuste ja hoiakute ja väärtuste pärast, mitte numbrite või tähtede pärast. Ma soovin, et õpetaja tahab koolis käia selleks, et kasvatada ja kujundada oma õpilastest meie ühise tuleviku loojaid, mitte ainult sellepärast, et oma aineteadmisi edastada. Kui me selles suunas edasi liigume, siis ma arvan, et oleme õigel teel.

Kas usute, et Jõgevamaa Gümnaasium on parim kool, kust saab parima hariduse?

Iseendasse ja oma väärtusesse ja headusesse tuleb kindlasti uskuda. Kuid siin pörgatan selle keerulise ja väga mitmetahulise vastusega küsimuse tagasi ja küsin, milline on meie õpilaste ja õpetajate meelest parim kool ja parim haridus? Mis haridus üldse on ja kuidas kool sellega seotud on?

Kuidas sooviksite maailma muuta?

Ma soovin, et meie maailm areneks selles suunas, kus iga inimene saab tegeleda sellega, mis teda tõeliselt paelub ja mis samal ajal loob head meile kõigile. Ma tahan, et me kõik hooliksime nii iseendast kui kõigest elavast ja olevast enda ümber ning et me tahaksime ja oskaksime mõelda pikemas perspektiivis kui vaid iseenda elu.

Kes on Teie iidolid/eeskujud, keda järgite?

Enese vastu ausad, ennast ja teisi armastavad ja väärtustavad inimesed.

MAILA-MIRELLE PINDIS

Q-klass

SANDRA HÄMELAINEN

P-klass

Lühendatult koolilehest Puhas Leht (2019)

Füüsikaõpetajal tuleb maha võtta eelarvamusi ja negativismi füüsika suhtes

Vello Mägi, füüsikaõpetaja ja reaalinete populariseerija, saab Vabariigi Presidendi otsusega Valgetähe V klassi teenetemärgi.

Presidendi kantselei tutvustab Vello Mägit niiwiisi: „Füüsika kõrval õpetab Jõgevamaa Gümnaasiumis robootikat, veab paljusid teadusprojekte ning teeb koostööd teiste õppeasutuste ja teaduskeskustega. Suunab ja julgustab õpilasi osalema konkurssidel ja teaduskatsetustel ning Vello Mägi eestvedamisel osaleb gümnaasium Tartu Ülikooli ja AHHA keskusega koos Uuringulaeka projektis.“

Tegev Uuringulaeka projektis

„Loomulikult oli see üllatus,“ ütles Vello Mägi kohe jutuajamise alguses „Mu kolleegid gümnaasiumis väärisksid seda täpselt sama palju kui mina ja paljud mu kolleegid füüsikaõpetajad samuti.“

Uuringulaegas on Euroopa projekt, mida juhivad Tartu teadlased Margus Pedastega eesotsas. „Tuli kutse sinna, ma tahtsin juba uusi asju vastu võtta ja läksin sissejuhatavale koolitusele, sest tundus huvitav. Loomulikult ei ole ma ainuke füüsikateemaga tegelev inimene grupis,“ ütles füüsikaõpetaja Uuringulaeka rühma sattumise kohta.

Uuringulaegas on veebikeskkond. Seal moodustatakse õpigrupid, kus õpilased valivad ise välja teemad, millega uurimuslikul alusel tegeleda tahavad. Nad jälgivad nähtusi, püstitavad hüpoteese, teevad katseid ja siis järeldusi. Keemiateemadega tegeleb seal Ulvi Tiisler. „Teeme koostööd ka oma koolis. Teemade kirjeldused, töölehed ja keskkonnad on valmis, keskkonnas on õppematerjal teema kohta, palju materjale ja juhendid. Igal aastal osalevad selles kümnendikud, siis on neil 11. klassis lihtsam, kui nad peavad tegema uurimistöö,“ sõnas Mägi.

Vello Mägi on pärit praegusest Mustvee, endisest Avinurme vallast Laekannu külast. Tema koolitee algas kohalikust 8-klassilisest koolist, keskkariduse sai ta Mustveest ja siis „vaatas mõnda kõrgkooli.“

Pedagoogiline Instituut oli Vello valik, talle meeldis, et sai midagi oma kätega teha. Nii õppis ta füüsika ja tööõpetuse õpetajaks. Pärast lõpetamist asus tööle Palamusele.

„1984. aastal avati Tartu Ülikooli kaugõppes psühholoogia õppimise võimalus,“ rääkis Vello Mägi oma edasisest hariduskäigust. „Olin koolis juba mõnda aega töötanud ja mul oli kindel eesmärk, miks seal õpin ja mida sealt saada tahan. Minu huvi oli uurida, kuidas inimene toimib. Seda, kuidas tehnika toimib, ma juba teadsin. See andis palju juurde. Pärast

neid õpinguid leidsin nagu iseenda eelkõige. Sain jagu hirmudest, mida õpetajatöö alguses tundsin.“

Vello Mägi alustas tööõpetuse õpetajana, sai ka klassi juhatada ning õpetas oma gümnaasiumiklassile matemaatikat. Vello esimene lend lõpetas aastal 1984.

„Põhiliselt olin tööõpetuse õpetaja keskastmes, 4.–8. klassis. Poisid olid klassi ukse taga puntras, et saaks rutem sisse ja tööle. Tööõpetuse tundi taheti tol ajal hooga tulla, tehatahtmist oli palju.“

Vabadus tööõpetuse klassis oli suhteline: „Kui masinatega tööd tegime, oli distsipliin ikka tugev. Vahel sai demonstreeritud, mis juhtub, kui korrast kinni ei pea. Nii mõnegi mehhanismi juures saab eksida ainult üks kord.“

Tol ajal õpetati poisse-tüdrukuid lahus, aga et nüüd sellest kitsast lähenemisest on loobunud, on Vello Mägi meelest hea. „Poisid saavad õppida asju, mis meie ajal oli tüdrukute pärusmaa, söögi tegemist, ja tüdrukutel on natuke tehnikat. Kas või füüsikatunnis, kui hakkame tegema vooluringi, on kasulik, kui on käelist tegevust ka tehnikavaldkonnas varem ette tulnud.“

Vello Mägi õpetas Palamusel tööõpetust. Juurde tuli autoõpetuse õpetaja töö Maarja koolis. „Ma käisin Tallinna Ehitus- ja Mehhaanikatehnikumis ja õppisin autode ehituse ja remondi erialal pärast ülikooli lõpetamist. Et selle lõpetasin, sai avada autoõpetuse klassi Maarja koolis.“ Seda peab Vello kasulikuks veel selle poolest, et suurt osa füüsikast saab õpetada autode näitel: „Suurema osa mehhaanikast saab selgeks teha auto liikumisteenonna järgi. Mootori töö on ka puhas füüsika.“

Kui Eesti vabariik taasiseseisvus ja talud tagasi anti, läks Mägi maale talu pidama. Tööle asus ta Avinurme lähedale Ulvi põhikooli direktorina. Väikses koolis oli koormus nii väike, et õpetada sai talupidamise kõrvalt. „Ma olin seal kaks aastat direktor,“ meenutas Mägi.

1996. läks ta Mustveesse arvutiõpetuse õpetajaks. „Sellega oli nii, et Mustvees oli mul juba kokkulepe ja läksin kähku tehnikaülikooli suvisele kursusele arvutiasjandust õppima ning astusin sügisel Tartu Ülikooli kaugõppe osakonda arvutiõpetajate kutsekoolitusele,“ rääkis ta. Mägi rajas Mustvees arvutiklassi ja oli aastaid selle administraator ning õpetas inimestele arvutiõpetust kursuse „Avatud maailm“ raames.

Pärast Mustvee perioodi asus ta elama Jõgevale ja tööle Jõgeva gümnaasiumi. Kui koolireform Jõgevast üle käis, kandideeris ta Jõgevamaa Gümnaasiumisse ning on oma töökohaga väga rahul.

Negativismi tuleb maha võtta

„Igaüks meie kooli õpetajatest võiks olla minu asemel,“ ütles Vello Mägi. „Mul pole varem olnud nii head kollektiivi. Mu kolleegid olid esimesed õnnitlejad ja tundsin, kuidas nad mulle kaasa elavad, see on ikka nii, et meie saime ordeni, mitte mina! Siin saab õpetada nii, et keskendud õpetamisele ja ainele. Ma tunnen õpetamisest rõõmu, tunnen oma kolleegidest rõõmu, see on oluline. Usun, et põhjus, miks ma nii palju olen suutnud teha, on selles, et meil on hea õhkkond. Olen saanud siin rakendada kõike, mida oskan,“ hindab ta oma praegust töökohta väga kõrgelt.

„Meil on ka nüüd gümnaasiumis tohutult igasuguseid valikuvõimalusi, ega reaalseid eriti ei valita. Süvaõppe jaoks jääbki huvilisi natuke väheks. Kui grupp täis tuleb, siis avatakse. Kohustuslikke kursusi on ainult viis. Seal saab kätte ainult põhiasjad, aga vaja oleks rohkem.“

„Tuleb püüda maha võtta eelarvamusi, hoiakuid ja negativismi füüsika suhtes, et inimene saaks hakata loomulikult mõtlema ja tegema loogilisi järeldusi, nähtustes füüsikat ja matemaatikat juba ka iseseisvalt nägema. Siis saab pikkamööda anda matemaatilist aparatuuri juurde, saab neid panna juba arvutama ja ennustama. Eelarvamused ja hirmud on algul päris suured,” rääkis Mägi õpilaste suhtumisest füüsikasse ja reaalinnetesse.

Julgustab õpilasi arvama

„Ütlen õpilastele alati, et arvamine pole keelatud, ka füüsikatunnis. Arvamise eest halba hinnet ei saa. Paneme sellele nimeks hüpotees ja vaatame, mis katsetest välja tuleb. Tuleb mõelda, mis alus sul on niimoodi arvata. Eriti hea on seda näitlikustada valguskatsetega – valgus on väga petlik! Seesama petlikkus on kõigis muudeski inimtajudes ja mõtlemises. Ma peaksin teadma, miks ma nii mõtlen. Tuleb mõelda, kas seda, mida näeme ühes nähtuses, saab kuidagi kirja panna ja arvutada. Sageli on tegelikkus ja arvutustulemus kaugel sellest, mida ootasime,” rääkis Mägi õpetamisest.

Ka nutiseadmete puhul näeb ta, et kuldne kesktee on võluvõti. „Nutivahendite puhul peab olema kuldne kesktee – nii palju kui vajalik ja nii vähe kui võimalik. Saame paljud operatsioonid ning algoritmide ja valemite järgi tehtavad arvutused usaldada arvutile. Küsimus on selles, et neil, kes asju projekteerivad, peaks ikka algteadmised olemas olema ja valmidus midagi uuesti üles ehitada. Midagi pole teha, seadmete juhtimisel on edukamad need, kes teavad, mis seal seadme sees on.

Hull lugu on, kui noored inimesed, kes peaks olema arvutiga sina peal, küsivad vahel iseseisvaks otsimiseks mõeldud materjali kohta, et kust ma selle saan? Olge kenad, tulge koos minuga infosajandisse. See, et te ninapidi telefonis olete, ei tähenda, et te infosajandisse olete jõudnud,” kirjeldas Mägi.

„Virtuaalsete õpikeskkondade juures on oluline, et need kergendavad õppimist, on mängulisi elemente ja hasarti ning lõpptulemusel õpib rohkem ja kiiremini. Oluline on just kiire tagasiside võimalus ja võimalus oma arengut näha. Virtuaalreaalsuses on võimalik õppida töötamist väga kallitele masinatele, millel harjutamine oleks ülikulukas.

On neidki kes elavad virtuaalmaailmas ja kaotavad võime pärismaailmas adekvaatselt orienteeruda. Enesekontrolli kadumine ja sõltuvus on päris probleemid,” märkis Mägi.

ANDRA KIRNA

Artikkel ajalehest Vooremaa (2019)

Mäng mäluga Tiit Naaritsa moodi. Kes siis „Eesti mängu” ei tea

Ühel õhtul juhtusin televiisorist „Eesti mängu” vaatama. Teate ju, kuidas see on: lülitad teleri sisse ja see, mis sealt parasjagu tuleb, võibki sind vaatama jätta. Kuna sari on juba paljudel suvedel eetris olnud, siis pole ma seda enam oma püsikavasse võtnud, inimene otsib ju muudkui midagi uut. Aga tol õhtul jäin vaatama. Õigemini kuulama, sest mulle tohutult meeldisid selle mängu naljakad küsimused.

Helistasin kohe saate produtsendile Maarek Toomperele, kes oli aastaid ka minu saadete produtsent, ning uurisin, kes mängu küsimusi sel aastal teeb.

„Ta teeb juba seitsmendat suve neid küsimusi!” teatas Maarek. „Mälumängur Tiit Naarits.” Juba samal õhtul sain teada, et järgmisel suvel tähistab „Eesti mäng” koguni 10. hooaega. Tiit Naaritsale helistasin järgmisel päeval.

Tiit Naarits

Müügimehest õpetajaks

Kümnekordne vabariigi meister mälumängus Tiit Naarits on Jõgeval õpetaja olnud juba 20 aastat. Et on nii pikalt koolis vastu pidanud, imestab ta isegi. Tartu ülikoolis ajalugu õppides ei mõelnud ta tegelikult, et temast õpetaja peaks saama. 1990ndad olid noortele ju suureks ahvatluseks, nii võimaluste kui ka raha mõttes. Tiit alustas müügimehetööga juba ülikooli ajal. Müüs reklaame, kontoritarbeid ja igasugust pudi-padi. Et töö talle ei sobi, selgus varsti. Ometi need viiekohalised lubatavad palganumbrid hoidsid noore mehe meeli ja keeli veel tükk aega kinni. Kuni ühel päeval tuli mõistus koju ning diplomeeritud ajaloolane sai aru, et tühja-tähja asemel võiks ta müüa hoopis ennast koos teadmistega.

„Üks mu vanaisa oli Tallinnas mõned aastad kordnik, nii et vormiriietust kandva inimese geen on õpetajana minus edasi elamas,” muigab Tiit päev enne oma 46. sünnipäeva Tartu äärelinnas mansardkorrusega maja tagaõuel.

Et sealsamas Tartus töötas pärast Peterburi Konservatooriumi lõpetamist õpetajana ka ta vanaonu Mart Saar, jätab Tiit Naarits tagasihoidliku inimesena ütleмата. Helilooja, pianist ja organist Mart Saar suri 10 aastat enne Tiit Naaritsa sündimist.

„Minu esimesed 18 eluaastat möödusid Puhjas, 20 kilomeetri kaugusel Tartust. Väga tore aeg oli. Jalgratas andis vabaduse, raamatuid tõin raamatukogust kuhjaga. Ega ma kõiki läbi ei lugenudki, mõnda ainult sirvisin. Mäletan, et kohustusliku kirjandusega mul eriti tihedad sidemed ei olnud.

Tunnistan ausalt, et „Tõe ja õiguse” esimese osa lugesin läbi alles sel kevadel. Siis, kui film hakkas ekraanile jõudma,” naerab Tiit, kellega juba rääkimise kümnendal minutil saan aru, et tegu on siira, muheda, ainult aus olla tahtva inimesega.

Esimene lihtne võit

„Puhja keskkoolis puutusin esimest korda kokku ka mälumänguga. Aeg oli selline, et meievanused poisid lugesid ajalehti ja ajakirju kogu aeg. Meil käis kodus palju ajakirjandust, nii et kui esimene mälumäng koolis toimus, siis midagi rasket meie võistkonna jaoks ei olnud.”

Neist paarist esimeseks ja viimaseks jäänud kooli-mälumängust ei saanud teismeline Tiit veel mingit pisikut külge. Keskkooli lõpuks võttis ta ennast kokku, maadles nädalate kaupa matemaatikaga ning saigi lõputunnistusele neljad-viied.

„Tahtsin õigusteaduskonda astuda. Aga suve alguses lõin endas kahtlema. Kuidagi intuiitiivselt tundsin, et sinna astuvad ikka teistsugused inimesed ja mina saan sisse pigem ajalooteaduskonda. Täpselt nii läkski! Mingi aja pärast algas meil pedagoogiline praktika. Üks juhendajatest oli professor Hillar Palamets. Tema ütles, et „teiesugused inimesed peavad mälumängu vähemalt kord elus läbi tegema”. Tegimegi. Hr. Palamets vedas meid Tartu linna mälumängu meistrivõistlustele. Meie tudengite võistkonnal läks seal päris hästi – ühe võistluse isegi võitsime. Siis saingi mäluga mängimise maitse suhu,” ütleb Tiit, kellel too-kord jäi oma esimese meistritiitlini veel 10 aastat.

Pärast ülikooli tulid oma koha otsimise aastad, mis lõppesid teadmise, et kõik müügi-meestele välja reklaamitud 10 000-kroonised palgad on ainult paberil. Päriselu pakkus Tiit Naaritsale ajalooõpetaja kohta Jõgeva gümnaasiumis, kuhu tuli hakata Tartust igal hommikul rongiga sõitma.

„Varajane ülestõusmine oli naljaasi selle kõrval, mida oma esimesel tööaastal klassis tundsin,” tunnistab Tiit. „Minul oli neilt õppida, mitte vastupidi. Ja selleks, et hakkaks olema vastupidi, pidin tublisti vaeva nägema.”

20 aasta järel tunneb ajaloo- ja ühiskonnaõpetaja Tiit Naarits, et töö talle meeldib. Meeldiv seltskond, kelle hulka kuuluvad nii õpilased kui ka õpetajad, pluss võimalus pidevalt areneda. Reedeti, pärast koolinädala lõppu, korraldab ta loomulikult õpilastele 50 küsimusega mälumängu. „Selline lõbus, lühike sutsakas!” nagu Tiit ise seda nimetab.

Mänguri sünd

Samal ajal õpetajatöö algusega saabus Eestis teleekraanile „Kuldvillak” koos Teet Margnaga. Tiit vaatas televiisorist Teetu, kuulas küsimusi, vaatas mängijaid ja vangutas pead: no on aga lihtsad küsimused! Nii nagu ikka, kui mängid kaasa tugitoolis istudes. Paari hooaja pärast saatis ajalooõpetaja Tiit Naarits Jõgevalt avalduse „Kuldvillakust” osavõtmiseks. Tegi Tallinnas testi läbi, saigi mängu ning oh õnnetust, ei võitnudki. Jäi teiseks. Aga hing, aju ja süda olid mälumängust juba nakatunud.

„Ristsõnad on olnud minu jaoks alati taustaks. Nõukogude ajal olid ristsõnad ainult riiklikes väljaannetes, nad olid rasked ning ebahuvitavad. Kui meedia erakätesse läks, ilmus ristsõnu nagu seeni pärast vihma. Aga küsimused muudkui kordusid, korduvad siiani ja see on tüütu. Ütleme nii, et kui oled ühe ristsõna elus juba ära lahendanud, siis oled kõik ristsõnad ära lahendanud,” ütleb ristsõnade jaoks selgelt ülekvalifitseeritud mälumängur.

„Mälumänguga on teine lugu. Mina võtan selle sõna kaheks osaks lahti: mälu ja mäng. Mina ei tuubi entsüklopeediaid pähe, sellel pole mõtet. Tuleb otsida ja talletada infot, teha seda süstemaatiliselt, teemade kaupa ja leida iga infokillu seoseid elu endaga,” selgitab Tiit oma töömeetodit.

„Räägitakse, et keegi mälumänguritest olevat kunagi pähe õppinud terve seene-entsüklopeedia. Ainus paha asi oli, et umbes nelja aasta jooksul ei olnud võistlustel mitte ühtegi küsimust seentest,” naerab Tiit. Aiman, et nendel mälumängu sadat sorti võistlustel saabki naerda ja nutta.

Kikilipsu show

„Kui me telemängus „Mis? Kus? Millal?” 5:0 seisust ennast selle võistkonnaga, kus mina kapten olin, kaotusesse mängisime, siis muidugi oleks tahtnud nutta. Aga mina mõtlen iga mängu eel, et läheb nii nagu läheb. Esiteks: ma tean, et see mäng ei käi mõisa peale. Teiseks: kui kaotuse või kaasmängija peale vihastada, siis jääb see viha su sisse. Ja kolmandaks: varsti tuleb ju uus mäng.”

Statistikat Tiit Naarits oma mängude, võitude ega kaotuste üle ei pea. Eri värvi medaleid on tal kodus ligi 30. Neist kõige väärtuslikum on Hardi Tiiduse medal, Eesti meister üksikmängus aastast 2012. Kui keegi küsiks, kui paljudest võistlustest on Tiit Naarits üldse osa võtnud, siis võib aluseks võtta arvu 20–100. Ühes aastast. Ja 20 aastat on mängitud.

„See on ikka sõltuvus, ei saa varjata: linna meistrivõistlused, maakonna meistrivõistlused, vabariigi meistrivõistlused, televiktoriinid, pubide mälumänguturniirid,” loetleb Tiit võistlusi, mida ta on kas korraldanud või millest ise mängijana osa võtnud.

„On hea komme lasta küsimused koostada selle linna mälumänguritel, kus turniir toimub. Ei saa teha nii, et ühed ja samad inimesed kogu aeg küsivad ja teised kogu aeg vastavad. Küsijad tahavad ju ka aeg-ajalt lauaga taga istuda ja võistelda. Viimasel ajal olen hakanud vähem võistlustel käima, et mitte näha pikki nägusid, kui kohale ilmun,” naerab mälumängu 10-kordne Eesti meister.

Need kümme tiitlit on kokku saadud nii võistkonnaga, paaris kui ka individuaalselt mängides.

„Eesti mängule” koostas Tiit Naarits selleks suveks küsimusi juba seitsmendat aastat. „Eks ma aasta läbi nokitse, üheks hooajaks on tarvis 800 küsimust. „Kuldvillakule”, mis sügisel uuesti algab, 600 küsimust,” teatab elukutseline küsimustekoostaja.

„Küsimuste väljamõtlemise kuldreegel on, et lihtsat küsimust välja nuputada on raske ja keerulist küsimust kerge,” teatab faktimeister nagu muuseas. „Mälumäng on tegelikult väga tore seltskondlik meelelahutus. Hea mälumängur on see, kes teab kõigest midagi. Ja kui täpselt ei tea, siis oskab oletada. Selles mõttes on võistkonnaga mängida hea. Ühel võistlusel võib olla kas 50, 80 või 100 küsimust. Mulle meeldivad kõige rohkem 100 küsimuse mängud, sest siis on rõhk vastupidavusel. Osa mängijaist väsib ära, teisel osal ütleavad närvid üles, kolmandad aga on vastupidavad ja kannatlikud. Mina just nende hulka kuulungi,” usub Tiit.

„Mida sulle rohkem meeldib teha, kas küsida või vastata?” uurin edasi. Esimest korda meie vestluse jooksul jääb Tiit umbes kümneks sekundiks mõtlema.

„See on hea küsimus! Kuna ma viimastel aastatel käin võistlustel vähem, siis küsimusi teen aastast tööpoolest rohkem. Aga vastuste mõtlemine, st mängul osalemine, tekitab ikka rohkem adrenaliini. On juhtunud ka nii, et samale küsimusele, mille olin kunagi varem ise koostanud, ei teadnudki ma vastust! Sellist nähtust nimetatakse „mees valel pool lauda”.

„Kui te seal võistkonniti saja vastusega maadlete, siis selleks kulub ju päris palju aega. Kuidas te vastu peate, millega end turgutate?”

„Kuidas keegi. Mõni joob kohvi, mõni teed, mõni joob võistluse jooksul ära neli pudelit energijooki. Mina joon juba ammu ainult vett,” teatab Tiit Naarits.

Aga kõik võib-olla ei ole karsklased isegi võistluste ajal, provotseerin.

„Tõesti-tõesti. Olen näinud mängijaid, kes tulevad kaheliitriise õllega ja joovad selle ka ära. Mäluaugus mälumängijad. Olen näinud mängijaid, kes jäävad mängu ajal magama ja segavad norskamisega ülejäänute mõtlemist. Aga on ka selliseid, kes purjus peaga mängivad paremini kui kainelt.”

Koolipapa Naaritsa elu

1. september läheneb kohutava kiirusega. Kas närveerid ka enne uue klassi ette minekut?

„Midagi ma ei närveeri. Mõned õpetajad ütlevad, et nad ei saa tükk aega enne kooliaasta algust magada. Mina magan nagu karu. Lähen umbes kell 10 õhtul magama, tööpäeva hommikuti tõusen 5.30 ja sõidan rattaga raudteejaama. Nii juba aastaid. Rongis lahendan mõnikord ristsõnu, et aju virgutada, mõnikord loen raamatut. Mulle meeldib enne koolipäeva algust varakult kohal olla,” räägib Tiit oma õpetajatöö rutiinist.

„Olen omaaegsele Jõgeva gümnaasiumi direktorile Taisto Liivandile tagantjärgigi väga tänulik, et ta õpetas mind olema õpetaja.”

Kui sa jalgrattaga rongijaama sõidad, siis ei saa Sul ju õpetajale kohast portfelli kaasas olla?

„Ei olegi, olen seljakotimees. Mõistus kotiga kaasas, nagu naeravad mälumängurid.”

Kas sul mõni selline päev ka on, kui sa info kogumise ja üles kirjutamisega üldse ei tegele?

„Ei, sellist päeva ei ole. Kui iga päev 2–3 tundi infokogumisega ei tegele, on teistel mälumängijatel edu juba sees. Ja mapi vahel on mul alati paberileht, kuhu mõni idee üles kirjutada.”

Sel kevadel võitis võistkond koosseisus Arko Olesk, Hannes Palang, Lauri Naber ja Tiit Naarits Eesti meistrivõistlustel Haapsalus pronksmedali. Võistkonna nimi oli Ruhnu Karu. Kas see on see karu, kes Lätist Eestisse tuli? küsin üle.

„Ei, see karu läks Eestist Lätti,” annab mälumängur õige vastuse.

MAIRE AUNASTE

Lühendatult ajalehest Vooremaa (2019)

Jõgeva maleva kaitseliitlane Viktor Nõmm õpetab, mis on vajalik

Jõgeva maleva kaitseliitlase Viktor Nõmme riigikaitseõpetus on nii populaarne, et igal aastal on kursus täis ning osa õpilasi järgmise aasta ootel. Mõned innukamad käivad isegi õpetajalt uurimas, ega kursusel vaba kohta ei juhtu olema, et uuele ringile tulla.

„Mul kaks õpilast tulid kursusele teist korda ja tegid selle uuesti isuga läbi. Kolmandat korda enam ei saa,“ naerab õpetaja Nõmm. Kui tema tunnid aitavad noorest kasvatada kodaniku, kellele Eesti riik ja saatus korda lähevad, on õpetajal hea meel. „Sel aastal registreeris kursusele 35 õpilast. Igal sügisel peame tegema raske valiku, kes välja jääb. Aga lohutuseks saan öelda, et kui neil õpilastel on huvi, on nad järgmisel aastal kursusel sees,“ rääkis ta. Enne kursusele pääsemist uurib õpetaja Nõmm õpilastelt nende põhjuseid osalemiseks.

„Paljud toovad välja eelnevate kursustlaste soovitus, et tegemist on põneva ja praktilise ainega,“ märkis õpetaja. Põhikohaga on Viktor Nõmm Jõgeva põhikoolis kehalise kasvatusõpetaja. „Ma ei saa gümnaasiumis teha mitut tundi järjest, seega olen hoidnud riigikaitsekursuse kahe jalaväejaos ehk 24 õpilase piires,“ selgitas ta. Ega kehalise tunnidki õpetaja Viktoriga pelgalt sport pole. „Suuremate poistega räägime ikka meestejutte ning kõik need teemad jäävad meie vahele,“ sõnas ta. Nii mõnelgi noormehel töötab isa välismaal ning õpetajana on saanud Viktor Nõmm neile usaldusisikuks olla.

Viktor Nõmm

Õpetab, mis vajalik

Riigikaitsekursus, tervist! Tervist, härra leitnant! – nii algavad kõik õpetaja Nõmme riigikaitseõpetuse tunnid. Tunnialguse joondus ja tervitus on kindraliltki tunnustuse saanud. „Enne kindrali tulekut mängisime, et mina olen kindral. Saime tervitusega hea rütmi sisse. Kui õpilased Riho Ühtegit tervitasid, märkis kindral, et pole mõnes üksuseski nii soravat tervitust kuulnud,“ teatas õpetaja uhkusega. Lisaks tervitusele on loengu lahutamatu osa

temaatiline tunnilaul ja mõtteterad sõjast. Lugude valikusse mahuvad nii Untsakate repertuaar kui „Katjuša“ ja Viktor Nõmme sõnul ilusaim armastuslaul „Lili Marleen“. „Laul ja mõttetera haakuvad tunni teemaga ning viivad õpilased õigele lainele,“ avas ta tunni sisu. Lisaks lauludele, põnevatele külalistele ning enda kogemustele pakub õpetaja Nõmm ka võimalust anda sõjaajaloole realistlik mõõde.

„Klassis loengut kuulates ning tahvilil pilte vaadates kipub sõjaajalugu tuimaks jääma. Mina olen juba kaheksandat aastat käinud oma õpilastega Sinimägedes, kus olid 1944. aastal Eesti sõjaajaloo kõige verisemad kaitselahingud,“ kirjeldas Nõmm. Sinimägede kõrval on juba omamoodi traditsiooniks kujunenud Viru jalaväepataljoni külastus. Seal teenivad aega paljud Jõgeva poisid ja tüdrukud. „Praegu on minu endine õpilane, kolonelleitnant Tarvo Luga, pataljoni ülem. Kui ma talle kirjutan soovist õpilastega külla tulla, siis ta vastab: „Viktor, tule, see on traditsioon, mida ei saa muuta.“ Kui õpetaja noortega pataljonis käib, on ta alati palunud kaasata kohtumisele Jõgeva noormehi. „Ja siis seisid auditooriumi ees kolonelleitnant Tarvo Luga, kapten Margus Kallo ja nooremseersant Holger Saarik. Ei taha endale küll au võtta, ent seda annab järele teha, et korraga on ühes ruumis pataljoniülem, staabiohvitser ja ajateenija ning saan öelda, et need kõik on minu õpilased,“ lausus õpetaja rahulolevalt.

Viktor Nõmm nendib, et pelgalt raamatutarkusest jääb väheks ning erinevad teemad tuleb õpilastele söödavaks kohendada. „Tahan, et nad oskaksid kastist välja mõelda, ka vet-supoti loputuskastist,“ muigab ta. Näiteks kui keskküte kaob, saab visata teki üle laua ning laua alla on soe pesa. Kui vesi on ära, leiab puhta vee WC-poti loputuskastist. Praktilised oskused aitavad ekstreemsetes oludes toime tulla, sest alati ei saa kõike poest ning mõnel juhul võib päästjatel ja politseil ressursi nappida. „Olen andnud ka nõukogude sõjalist algõpetust. Toona ütlesin poistele, et jätame raamatu kõrvale ja teeme praktilist. Õpetasin neid köögrätikutest jalarätte siduma. Vene sõjaväes sokke ei tuntud, näitasin, kuidas rätti mähkida, et jalad oleks hõõrumata ja mädanema ei läheks,“ on kogenud õpetajal kasulikud näited kohe varnast võtta.

Viktor Nõmm rääkis, et on tänulik Jõgevamaa Gümnaasiumi esimesele direktorile Alo Savile, kes oli uue riigigümnaasiumi käivitamisel seda meelt, et koolis peab riigikaitseõpetus olema. Õppe läbiviimist koolides rahastab Kaitseministeerium läbi Kaitseressursside Ameti. „Nii on võimalik korralda ekskursioone, välilaagreid ning soetada tarvilikke õppevahendeid. Lisaks on meil Kaitseliidu Jõgeva malevaga head suhted ning alati on tunda toetavat õlga,“ tunnustas Nõmm. Õpetaja on igaks tarbeks komplekteerinud üksusekasti, kus on sees korralikud kirved, vibusaed, telgilaternad, tangid jms. „Kui lähen laagrisse, võtan selle võlukasti kaasa, kõik, mis vaja, leiab sealt. See on ka reservkast: kui Kaitseliidu üksusel on vaja järsku välja „lennata“, on lisaressurss olemas.“

Õpetaja silmapaistev töö on pälvinud tunnustusi nii Kaitseliidust, Kaitseväest kui Kaitseministeeriumist. 2015. aastal valiti Viktor Nõmm Jõgeva maleva aasta kaitseliitlaseks. „Jõgevamaa Gümnaasiumis algas riigikaitseõpetus, olin paras nuhtlus, rääkisin poistele, mis on õige mehe kohus. Tõin Kaitseliitu korraga 13 uut liiget ja meil oli malevas oma Jõgevamaa Gümnaasiumi jagu,“ märkis õpetaja rahulolevalt ja nentis, et nüüd on seadus muutunud ja sellist värbamist enam koolis teha ei saa.

Jess, tulin toime!

Riigikaitsekursuse üks osa on kaheks ja pooleks päevaks mugavustsoonist metsalaagrisse minek. Kui õpilastel munder seljas, ootab neid kurb teade, et telefonidest tuleb loobuda. Esialgu võimatus näiv ettevõtmine päädib pühapäeval tõdemusega, et telefonidest puudust ei tundudki. Pole ka imestada, sest laager on olnud küll väsitav, ent õpilased seejuures rõõmsad: „Jess, toime tulime!“ Esimene öö tuleb veeta isetehtud onnis ning soojagi saab enda süüdatud lõkkest. Menüüs on aga seasüda juurikatega, mis tuleb ise lõkkel küpsutada. Õpetaja sõnul on poiste häbiks tüdrukud asjalikumad. Kui poisid nõutult rupskeid vaatavad, haarab tüdruk jalaväelabida ja hakkab südant hakkima. Tüdrukud jagavad käske, mida vaja teha, ning ütlevad poistele: Ära vingul!

„Palju elevust tekitab välitualeti kaevamine. Ei saa nii, et astun onnist välja ja siis kohe kaevama. Tualett asub umbes 50 meetri kaugusel. Käimla juurde peab pääsema kinnisilmi. Peakõrguselt tuleb eemaldada oksad, et öösel unise peaga miski ei torkaks,“ kirjeldas Viktor Nõmm.

Laupäeva ööl vastu pühapäeva ründavad laagrit „pahalased“. Õpilastele on selgitatud eelnevalt paiknemisala julgestamise ja kaitsmise põhimõtteid. Neil on kindlad marsruudid patrullimiseks ning kokkulepitud salasõna. Rahulikumat hetkel on rünnak. Õpetaja Nõmm muigab ning räägib, kuidas tal õnnestus ühes laagris endalegi teadmata vaenlaseks saada. Jaopealikega lepitati kokku, et peakatteta laagri alal liikujad on vaenlased. „Mina koosolekul ei viibinud ja salasõna polnud ka edastatud. Tegin autokastis ööuinakut, hüppasin välja, et pissile minna. Muidugi väänati mind ära, sest olin ju mütsita ja salasõnata. Oleksin võinud kinnivõtjad seljast ära visata, aga laagris tuleb ju kaasa mängida. Mind lohistati juhtpunkti ja pidin oma isiku tuvastama,“ naeris õpetaja.

Laagris saavad õpilased kätte ka relvad. „Kui noormehel või neiul on relv käes, siis on kohe teine hoiak ja tunne, et neid usaldatakse. Relv on nende vastutusel. Loomulikult oleme kontrollitud alal, õpetajate ja instruktorite valvsa pilgu all ning moona pole,“ selgitas ta. Valveta jäetud relvad korjatakse ära ning hooletul tuleb kaasas kanda motivatsioonitalletti ehk 8kilost tankitõrjemiinimulaaži. Viktor Nõmme hinnangul on laagri kihvtim osa laskmine. Kes pole noorkotkas või kodutütar olnud, hoiab sõjaväerelva käes esimest korda. „Meie laagri võlu on see, et siin jagub õpetaja tähelepanu ja hoolitsust kõigile õpilastele. Tartus teevad kõik riigikaitseõpetusega koolid koos Kaitseväe Akadeemia kadettidega ühislaagri, kus on oma 300 inimest,“ tõi ta kohe võrdluseks. Pärast põhjalikku relva ohutushoidu ja väljaõpet saavad õpilased instruktorite valve alla tulejoonele. „Lisaks instruktoritele on õpilased paaris, kui üks laseb, jälgib teine teda tähelepanelikult selja tagant,“ selgitas Viktor Nõmm ja lisas, et nii saavad õpilased teha olulisi tähelepanekuid laskmis- tehnika lihvimiseks.

Metsas on mõnus põrgata

Nagu eelpool näha, on riigikaitseõpetus teistsugune ning põnev aine. Haaravaks muudab kursuse õpetaja, kes on oma ala asjatundja ning praktik. Kaitseliitlane on Viktor Nõmm 1992. aastast. „Minu kutsujaks oli esimene Jõgeva maleva pealik Ants-August Nurk. Teist nii põhimõttekindlat, aatelist ja eestimeelset inimest annab leida. Ta oli minu mentor ja rääkis nii haaravalt,“ jutustas Nõmm, kuidas ta Kaitseliitu jõudis. Toona oli esimene ülesanne

rahareformi turvamine. Kuigi algusaastatel oli Kaitseliidus tegevusi vähem, tekkis siiski kamraadide tunnetus.

Kui koroonaaeg välja jätta, siis nüüd leiab tegevusi igaks nädalavahetuseks. „Mulle on metsas põrkamised mõnus maha laadimine. Kui pühapäeval koju jõuan, olen rahulolev, üdini väsinud, aga nainegi ütleb, et nägu on helgem,“ muigas ta. Nõmme sõnul jäävad mehed lasteks. „Kui on relvade, põneva seltskonna ja haarava stsenaariumiga õppus, tahan selle võimalikult reaalselt läbi teha,“ märkis kaitseliitlane.

Iga praktiline läbielamine annab kogemuse järgnevakts korra. „Oli külm ning metsas õppus. Panime telgi püsti ning veidi eemale generaatori tuksuma. Patrullisime ning julgesime oma juhtpunkti. Ent „pahad“ olid märkamatuks mööda hiilinud ja avasid telgi peale valangu. Stsenaariumi järgi meid enam ei olnud,“ jutustas Nõmm. Aasta hiljem oli samalaadne õppus ning kampki umbes sama. „Kuid siis olime juba targemad: juhtpunkti püstitasime nõkku ning varjasime selle hoolikalt. „Vaenlase“ eksitamiseks püstitasime aga teise telgi, kus olid prožektor ja küdev ahi. Hoidsime telki vaatluse all, teadsime, et vastastel on öövaatlusseadmed ning küttega telk jääb silma. Nii läkski, ent enne astusid nad signaalmiinale,“ kirjeldas Viktor Nõmm. „Sama suur, kui oli ründajate üllatus, oli meie võidurõõm.“

MARGE TASUR

Lühendatult ajakirjast Kaitse Kodu

Inglise keele õpetaja Rita Sildnik: õpilased võiksid üksteisega rohkem silmast silma suhelda

Kolmekümnendat aastat koolmeistritööd alustav Jõgevamaa Gümnaasiumi inglise keele õpetaja Rita Sildnik on uue õppeaasta algul rõõmsameelne, reibas ja mõneti ka ootusärev. Tema arvates peab võõrkeeletunnis olema piisavalt elevust ja liikuvust, samuti paras annus huumorit.

Tal on pikaajalised kogemused ka inglise keele õpetamiseks täiskasvanutele.

Milline on just teie uue kooliaasta algus?

Suvel lülitan end tööasjadest täielikult välja. Nii vajab uus õppeaasta teatud sisseelamis- aega. Mõtlen, kuidas järjele saada. Üldjoontes on aga kõigi kooliaastate algused sarnased. Alustasin õpetajana tööd 1992. aastal, seega järgmisel aastal saab pedagoogistaaži kolm- kümme aastat.

Kui suur on oht tüdimuse tekkimiseks õpetajatöös?

Mõnede negatiivsete asjade mõjul tekitab vahel pettumisi. Siis mõtled, miks pean seda tööd tegema. Tüdimust aga lausa ei tule. Esiteks töö on vaheldusrikas ja teiseks oskan ennast maandada. Väga tugevaks tagalaks on ka pere. Kuus aastat tagasi ostsime maakodu, mida praegu renoveerime. Kahe koroonakevade tõttu tegin oma maakoju 55 meetri pik- kuse lillepeenra. Mulle on meeldinud roosid. Viimasel ajal olen aga hakanud lugu pidama jorjenitest. Jorjenid olid ka mu vanaema lemmiklilled.

Kuidas möödus teie enda lapsepõlv Põltsamaal?

Elasime ühes vanas majas jõe ääres. Väikses ühetoalises korteris puudusid igasugused mugavused. Kaev oli majast kaugel. Et ämbrid veega olid lapsele rasked, tuli vee järel käia kaks korda. Õues oli kuivkäimla. Lapsed olid rohkem õues kui toas ning abistasid väga palju majapidamistöödel.

Mu ema armastas väga puhtust ja korda.

Isa (tulevane esimene taasiseseisva Eesti Jõgeva vallavanem Olavi Annuk – toim) sõidu- tas mind ja venda ringi jalgrattal ja tutvustas ümbrust. Rääkis näiteks, et see on rukkipõld ja rukkest tehakse leivajahu, või see on odrapõld ja odrast tehakse odratangu. Ta õpetas tundma taimi, loomi, linde – kõike, mis looduses leidis.

Kas Põltsamaa keskkooli lõpetamine kuldmedaliga oli suure ja raske töö ning ande tulemus?

Toona oli medalit raske saada, sest kõikide keskkooliklasside lõputunnistustel pidid olema kõik viied ja väga headele hinnetele sooritatud ka kõik seitse lõpueksamit. Kohusetundlik olin kindlasti. Kas just andekas, seda ei tea. Aktiivsust mul kooliajal jätkus: osalesin näiteringis, laulsin kooris ja ansamblis.

Keda meenutaksite eriti Põltsamaa keskkooli õpetajatest?

Kooli direktor Kalju Teras oli väga tasakaalukas ja väärikas. Kui tema juba koolimaja peal liikus, võtsid poisid sirge seljaga hoiaku. Väga hea õpetaja oli inglise keele õpetaja Õie Rell, kellest algaski minu esimene armastus inglise keele vastu. Positiivsed meenutused on ka vene keele õpetajast ja klassijuhatajast Mare Kursist. Erilise jälje jättis mu südamesse inglise keele õpetaja Aino Vagur. Temaga sarnanev õpetaja tahakski olla.

Vene keelt läksite Tartu ülikooli õppima kaheksakümnendatel aastatel, kui vene keele pealesurumise vastu oli Eestis üsna suur protest?

Põltsamaa keskkoolis õppisin C-klassis, mis oli vene keele ja masinakirja eriklass. Vene keele tunnid olid tegelikult huvitavad. Lugesime Aleksander Puškini ja teistegi vene klassikute loomingut.

Nii tundus vene keele õppimine ülikooliski üsna loogiline jätk keskkoolile.

Toona oli Tartu Riiklikus Ülikoolis väga palju venekeelse kultuuri kandjatest õppejõude ja teadlasi?

Erudeeritud õpetlastena ja huvitavate isikustena meenuvad professorid Juri Lotman ja tema abikaasa Zara Mints, Leonid Stolovitš, Rem Blum ja mitmed teised. Õppida oli raske. Vene keeles õppisime ka ühiskonnateadusi, toonases mõttes nn punaseid aineid.

Vene filoloog on erialalt ka teie abikaasa, kauaaegne Jõgevamaa haridusjuht ja tänane Carl Robert Jakobsoni nimelise Torma põhikooli direktor Heiki Sildnik. Kuidas tutvusite?

Elasime Tartus Pälsoni tänava ühiselamus ja Heiki hakkas meie tüdrukute toas söömas käima. Armastus käib ju kõhu kaudu. Heiki õppis minust kursust tagapool.

Minu kursuse ainus noormees oli aga Andres Anton, kuulsa ajakirjaniku Olev Antoni poeg. Juba ülikooli ajal mängis ta hästi pilli ja laulis. Meil oli väga lõbus.

Kuidas juhtus, et Jõgeva 2. keskkoolis sai teist hoopis inglise keele õpetaja?

Ka inglise keele vastu tekkis huvi juba Põltsamaal. Kui Jõgevale tulin, ütles kooli direktor Jüri Toit, et vene keele tunde pole õpetamiseks pakkuda, hakkate andma inglise keele tunde. Mis mul siis muud üle jäi. Varsti avati Tartu ülikooli juures ka täiendõppe kursused, milles osalesin. Siis aga selgus, et nendest õpingutest ei piisanud, sest tarvis oli magistrikraadi.

Aastal 2000 läksime koos kolleeg Maive Kasega uuesti ülikooli õppima.

Milline on teie mudel võõrkeele edukaks õpetamiseks?

Õpilastel peab tunnis olema piisavalt palju tegevust, tund peab olema hästi vaheldusrikas ja tempokas. Absoluutselt ei tohi olla uimerdamist. Sageli panen õpilasi inglise keeles omavahel rääkima, andes neile ette humoorikad küsimused. Naudin siis ka ise nende vestlust.

Väga oluliseks pean tunnis huumorit. Paraku tunnen järjest enam, et minu huumor ja tänapäeva noorte huumor ei kattu. Me pole vist enam ajaliselt samas ruumis.

Proovin lahti seletada ka grammatikat. Mõneti aitab sellele kaasa mu vene keele tundmine. Vahel võrdlen ka erinevate keelte õigekirjareegleid.

Kust soovitate kuulata kvaliteetset inglise keelt?

Nii eesti keeles kui ka inglise keeles kiputakse viimasel ajal väga palju pudistama. Inglise keele õppimiseks on aga väga hea vaadata kvaliteetseriaale, sealhulgas nii BBC kui ka kvaliteetseid Ameerika sarju.

Kui keeruline on üldiselt inglise keele eksam?

Võrreldes aastatetagusega on see enamusele õpilastest lihtsam. Tänapäeval kasutavad paljud võimalust sooritada ka rahvusvahelist inglise keele eksamit. Eksamiga hakkamasaaamisele aitavad kaasa erinevad toetavad kursused. Sooritada tuleb ka arvestusi, mis tegelikult on minieksamid.

Teil on kogemus ka täiskasvanutele inglise keele õpetamisega?

Olen täiskasvanutele inglise keelt õpetanud juba üle kümne aasta. Jõgeva valla kultuuriühina töötanud Marika Prave kutsus mind kursustele inglise keelt õpetama. Ta oli taotlenud ka õpetamiseks vajalikud projektirahad.

Hiljem organiseeris Marika Prave ka MTÜ Jõgevamaa koolituskeskuse, mille egiidi all jätkasin inglise keele õpetamist täiskasvanutele. Tunnid toimusid õhtuti. Õppijad olid mulle väga truud. Üks rühm käis õppimas kaheksa aastat. Alguses võhivõõrastest inimestest sai tore sõpruskond, kes käisid ka ühistel välismaareisidel. Kahjuks rikkusid selle tava koroonapiirangud.

Nüüdseks olen täiskasvanutele inglise keelt õpetatud kümme aastat. Kindlasti annab see töö energiat. Üksinda pimedatel õhtutundidel koolimajas õpetades tekib vahel aga tülpimus. Nii tekib tunne, et aeg on otsi kokku tõmmata ja sama võimalus kellelegi teisele anda.

Kuidas tervikuna Eesti haridusmaastikku hindate?

See on raske küsimus. Ma ehk ei tormaks kaasa igasuguste muudatustega. Hoiduksin ka digimaailma liigest pealesurumisest. Gümnaasiumiõpilased oskavad viisakalt käituda. Vahetunniks jäävad nad aga tavaliselt klassi ja nokitsevad oma nuti- ja digiseadmetes. Kõik on vaikselt omaette. Mul on tunne, et see kõik hakkab kuidagi suhtlemisoskust mõjutama. Tunnen puudust, et õpilased omavahel suhtleks ja nende silmad säraksid.

Me võime lisada naervaid emotikone, need ei asenda aga laginal naeru. Mul on sellest kahju. Suhtlemisoskus tuleb elus alati kasuks, kas või näiteks tööintervjuul. Samuti ei saa ma aru, miks on vaja digiseade padja alla panna, et saada infot oma une kohta. Kuidas on lood väljamagamisega, seda peaks igaüks ju ise tundma.

Mida arvate plaanist hakata Eesti kõrgkoolides mõnda eriala õpetama vaid inglise keeles, et õppima saaksid tulla ka välismaalased?

Mina seda ei poolda. Meil on ikka Eesti ülikoolid ja peame keskenduma eesti üliõpilastele.

JAAN LUKAS

Lühendatult ajalehest Vooremaa (2021)

Minu vahetusaasta kõigi võimaluste maal Ameerikas

Mina olen Helis ja see kooliaasta ei möödunud mul minu armsas Jõgevamaa Gümnaasiumis, vaid hoopis kaugel ookeani taga Ameerikas. Kui täpsem olla, siis Ameerika põhjaosas Michigani osariigis, “väikeses” linnas nimega Battle Creek (u 50 tuhat elanikku), piirkonna väikseimas keskkoolis – Pennfield High School. Jah, vastab tõele, et Ameerikas on kõik suurem, sest 700+ õpilast on nende jaoks väga väike kool. Minu jaoks kohe kindlasti mitte.

Esimesed emotsioonid olidki just sellest, et kõik siin oleks just nagu filmis. Mäletan hästi, kuidas lennujaamast oma uude koju sõites tundsin end nagu väike laps kommi-poes, vaatasin vist lausa, suu ammul, aknast välja, sest ei suutnud oma silmi uskuda. Mitmerajalised kiirteed, väikesed poekesed eraldi hoonetes, Ameerika lipud igal pool lehvimas, palju kiirtoidurestorane, suured veoautod, kollased rippuvad valgusfoorid ja armsad kaunistatud terrassidega majad. Ajavahega harjumine oli alguses veider, aga enam ei olegi nii keeruline oma ajale seitse tundi lisada, et välja arvutada, mis kell sõpradel ja perel on.

Olles juba maininud, et Ameerikas on kõik suurem, ei saa rääkimata jätta väljas söömas käies toidu kogustest, mis annavad enamasti kahe toidukorra mõõdu välja, aga õnneks on siin väga tavaline ülejäägid kaasa küsida. Siinne toit on üpris töödeldud ja ma väga igatsen värsket eesti toitu. Koolis on iga päev võimalik süüa pitsat või burgerit ja koolilõuna tervislikumaks muutmiseks on õpilased kohustatud võtma puuvilja või juurvilja, kuid paljudel juhtudel lõpetab see prügikastis. Prügi tekib ka kohutavalt palju ühekordsetelt nõudelt söömisest. Mis mulle väga meeldib, on see, et Ameerikas on koos palju erinevaid rahvuseid ja seetõttu leidub ka eri kultuuride roogasid.

Kooli peal liikudes on igapäevaselt näha inimesi, kes mõnda kooli sporditiimi või lihtsalt kooli maskotiga riideid kannavad. Sport on siin tugevalt au sees ja valikuid millegi meeldivaga tegelemiseks on palju. Sügis on siin poiste jaoks ameerika jalgpalli hooaeg, seal on alati platsi kõrval ka kisakoor, kes mängijate ja publiku meeleolu üleval hoiab. Kooli-

Helis Kiis

vaim on siin väga tugev. Mängudel on alati palju rahvast ja ameeriklased on väga valjud. Talvel on samamoodi korvpallimängudega ja kevadel on populaarseim pesapall. Huvitavaid spordialasid, millega Eestis ei tegeleta, on teisi. Näiteks *softball* ehk pehmepall, mis on tüdrukute pesapall, kus kasutatakse veidi suuremat palli, ja *lacrosse*, mille kohta võiks öelda, et see on nagu segu saalihokist ja jalgpallist, ning võisteldakse ka *bowling*us ja golfis.

Kooliaasta alguses paneb iga õpilane omale nõustaja abiga kokku oma isikliku tunniplaan, mida järgida. Minu koolipäev algab kell 7.35 Ameerika ajaloo tunniga ning päeva alustatakse lipu poole, käsi südamel, truudusetootuse (*Pledge of Allegiance*) lugemisega, teiseks tunniks valisin ma omale jõutreeningu alused, mille saan veeta jõusaalis treenides, edasi suundun anatoomia ja füsioloogia tundi, mida arvestatakse minu koolis n-ö edasijõudnute bioloogiana. Pärastlõunal oli sissejuhatus psühholoogiasse, mis teisel semestril sotsioloogia vastu vahetus, pärast seda saan matemaatikatunnis pead murda funktsioonide, algebra ja trigonomeetria kallal ning päeva lõpetab inglise keele tund, mis sarnaneb rohkem meie kirjanduse tunniga, sest põhiline rõhk on raamatute analüüsimisel. Igal õpilasel on oma tunniplaan ja sel moel puutun ma päevas kokku väga paljude erinevate inimestega. Koolitunnid lõppevad 14.30 ning pärast seda paljud õpilased kas sõidavad koju kuulsate kollaste koolibussidega, jäävad kooli ootama algavaid trenne või sõidavad ise koju või tööle.

Võrreldes Eesti kooliga on siin minu arvates lihtsam, õpetajad võtavad tunde palju vabamalt ja kodutöid jäetakse üsna harva. See aga annab kohati tunda õpilaste teadmistes, silmaringis ja distsipliinis. Koolis liikudes oli alguses minu jaoks väga harjumatu näha inimesi riietuses, mis oleks Eestis koolis täiesti vastuvõetamatu. Dressid, nabapluusid, pidžaamapüksid ja kroksid või sandaalid on siin äärmiselt populaarsed. Inimeste suhtumine kooli on siin väga teistsugune ja ka kakkused koolis ei ole midagi enneolematut. Samas on kool kohati palju rangem. Hilinejad peavad kantseleist paberil tõendi saama enne tundi suundumist ja tunni ajal tualeti kasutamiseks on vaja õpetaja luba ja sildikest, näitamaks, mis klassist sa tuled. Siin on veel palju reegleid, mis on vajalikud, sest noored ei ole nii täiskasvanulikud kui Eestis. Siin tähendab see, kui gümnaasiumiealine noor omapäi elab, et järelikult on perega midagi halvasti, aga Eestis on see üsna tavaline, et minnakse teise linna kooli ja elatakse ka omaette. Samas võivad noored juba 16-aastaselt autot juhtida ja paljudel on ka töökohad. Ameeriklastel on juba noorelt välja kujunenud väga tugevad oma arvamused, olenemata, kas jututeemaks on sport, poliitika või nende endi president, ning arvamusi leidub seinast sein.

10 kuud võõrsil kasvatab mind inimesena palju ja tunnen, et see on ka silmaringi tohutul avardanud. Täiesti teistsuguse kultuuriruumi kogemine on pannud veelgi rohkem hindama ja austama oma armsat Eestit ja ka sellest olen rohkem aru saanud, mis minu jaoks tegelikult elus on oluline ja mida ma väärtustan. Igatsen kodumaad ja kõike sellega kaasnevat väga, kuid samas on kurb ka siit lahkuda, olles omale saanud nii toreda teise pere ja kodu. Inglisekeelne sõna *bittersweet* kirjeldab seda tunnet suurepäraselt, kibe ja magus üheaegselt. Võin kindlalt öelda, et Ameerika on mulle nüüdseks päris armsaks saanud, aga Eesti jääb alati minu südames esimeseks.

HELIS KIIS

Ü-klass

Kiiruisutaja Grete Kukk lõpetas esimese hooaja kuldse

Jõgevamaa Gümnaasiumi abiturient Grete Kukk on oma hinge andnud spordile. Aga mitte pelgalt kiiruisule või kergejõustikule, neiu silmad paneb särama ka koerasport.

Puurmanist pärit Grete otsustas mööduval hooajal esimest korda sõrme kogu täiega kiiruisutamisele anda. Treener Väino Treimani käe all on päris esimene hooaeg talle igati edukas olnud. Nii võttis Grete kiiruisutamise karikasarja üldvõidu, aga pani kinni ka Jõgevamaa noorte meistrivõistlused ning noppis kõige kirkama medali ka Jõgevamaa talimängudel 500 m ja 1500 m distantsil.

Alustas iluuisutamisest

Ei saa mööda tõsiasjast, et Grete võttis veebruaris Eesti meistrivõistlustel kiiruisutamises juuniorite meistritiitli 500, 1000, 1500, 3000 meetri distantsis ja suurel mitmevõistlusel. Muide, ka Eestimaa talimängudel lõi uisuneiu aktiivselt kaasa ja võttis kiiruisus esimese ja teise koha ning uuendas isiklikku rekordit 1500 meetri distantsil.

Uisuhuvi sai alguse iluuisutamisest, mida Grete ligi 10 aastat tegi. „Esimeses klassis läksin iluuisutamise trenni. Gümnaasiumis ei olnud sellega aega enam nii aktiivselt tegeleda. Osalesin koolidevahelistel Jõgevamaa meistrivõistlustel tavaliste uiskudega ja siis kutsus Väino Treiman mind kiiruisutamist proovima,“ rääkis Grete. Rohkem ei olnudki vaja, armastus kiiruisukude vastu oli sündinud.

Praegu treenib Grete iga päev ning käib ka seitsmendat aastat Tartu ülikooli akadeemilises spordiklubis kergejõustikutreeningutel Anne ja Toivo Mägi käe all. „Võistlemas seal pigem ei käi, meelisaladeks on kolmikhüpe ja keskmaajooks. See aitab ka üldfüüsilise ettevalmistuse poolelt kiiruisutamises väga palju,“ jutustas Grete.

Kiiruisule üleminek ei olnud raske, sest jäätunnetus oli iluuisutamisest juba olemas. „Uisutama ei pidanud õppima, aga tehnika oli vaja selgeks teha,“ rääkis kiiruisutaja, kelle lemmikdistants on 3000 meetrit. Korra on Grete saanud ka osaleda Saksamaal Inzellis sealsel jääovaalil. „Tunnetus oli teine, juba sellepärast, et seal oli sisejää ja täismõõtmetes uisuvaal,“ muljetas Grete.

Südame andnud koeraspordile

Neiu silmad löövad särama siis, kui läheme oma jutuga koeraspordi juurde. Grete kodus kasvab Saksa lambakoer Veron, kellega koos treenitakse ja käiakse näitustel. „15-aastasena sain endale Saksa lambakoera, kes pidi alguses jääma kodukoeraks. Kuulekustreeninguid on ka kodukoerale vaja, aga proovisime lisaks kaitset. Nüüd harjutamegi jälge, kuulekust ja kaitset,“ rääkis Grete.

Kuna Grete on koertega üles kasvanud ja kõrvalt ka koeratrenne näinud, tunduski edasine loogilise jätkuna. „Kuulekusharjutusi teeme kodus. Meil on ka kuulekuse treener Maria Mikk, vahepeal käime tema juures, kui näiteks nõu on vaja. Kaitset harjutame regulaarselt kord nädalas. Soomest käib treener, kellel on mõnikord kolmepäevased treeningud.“

Siiani on võistlustelt heade tulemustega tagasi tulnud. „Tegime veepäästeeksami päris heale tulemusele. Kuulekuses on kolm astet, KK1, KK2 ja KK3, meil on sooritatud KK2. Kaitse osas oleme samuti ühe osa teinud,“ sõnas uisuneiu.

Veron ja Grete käivad ka näitustel. „Näitused on hobi ega ole millegi jaoks otseselt vajalikud. Tavalised näitused, mida erinevatele tõugudele korraldatakse, on ringis jooksmine. Kuna minu sakslane on kasutusklassis, tuleb näitusel ka kaitset näidata. Seal on jooksuringid, kus tuleb ka päriselt koos koeraga joosta,“ jutustas Grete. Jaanuaris tuldi Articuse erinäituselt tagasi kasutusklassi teise kohaga, selles on ka kõige tugevam konkurents.

Oma tuleviku mõtleb Grete samuti koertega siduda. „Olen mõelnud, et lähen pärast gümnaasiumi sisekaitseakadeemiasse ja sealt edasi koerajuhiks,“ mõtiskles Grete.

Eesootavaid riigieksameid võtab uisuneiu rahuga. „Ma närvitseja loomupoolest ei ole, usun, et olen valmis,“ ütles ta lõpetuseks.

KERTTU-KADI VANAMB

Artikkel ajalehest Vooremaa (2022)

72 Mattias Pihlak, teise nimega Härri Ülikool

Mattias Pihlak, Jõgevamaa Gümnaasiumi 11. klassis õpilane, on saavutanud riigis suurepäraseid tulemusi majandusolümpiaadil ja on nii juba kindlustanud endale koha kolmes erinevas ülikoolis.

Kui küsida Mattiaselt, kuidas ta ennast tutvustaks, siis ütleb ta, et on täiesti tavaline poiss. Oma saavutusi nii olümpiaadidel kui spordivõistlustel ta liialt oluliseks ei pea. Pigem iseloomustab teda tagasihoidlikkus.

Huvi majandusvaldkonna vastu tekkis Mattiasel juba päris ammu. „Raha hakkas huvitama, tekkis soov ise teenida. Nii sattusingi investeerimise ja majandusteemade juurde. Lugesin mõned raamatud selle teema kohta ja siis lugesin veel mõned raamatud,“ rääkis Mattias.

Investeeringuskonto tegi Mattias juba kaks aastat tagasi. Aktsiaportfellis on täna kümnekond erinevat aktsiat. Kui keskmist aktsiate tootlust aastast peetakse kümne protsendi juures heaks, siis viimase seisuga oli Mattiaste aktsiate tootlus kuusteist protsenti. Aga on perioode, kus tootlus on olnud veelgi suurem. Praegu ongi ebaselged ajad, ühel päeval võib olla null ja teisel päeval kakskümmend protsenti.

Ei saa öelda, et investeerimine noorte seas midagi ülerrilist oleks. Noorte hulgas on investeerijaid, varem oli krüptovaluuta teema populaarne, aga paraku sellega siiski pigem kaotati.

Mattias Pihlak

Plaanid tehtud pikemaks ajaks

Mattiasel on pikemaajalised eesmärgid. Ta soovib varasid iga aastaga kasvatada, et pikemas perspektiivis jõuda finantsvabaduseni. See aga ei tähenda, et noormees hakkaks rant-je elu elama ja aega surnuks lööma.

„Ilmselt käiksin ma vähemalt poole kohaga tööl, sest muidu läheks elu liiga igavaks. Tahaks teha seda, mis päriselt huvitab, mitte käia tööl vaid palga pärast,“ ütles Mattias.

Kuigi ees on veel üks aasta gümnaasiumis õppimist, on sihid juba selged. Tulevikus soovib Mattias töötada finantssektoris, näiteks mõnes pangas analüütikuna.

2022. aastal jõudis Mattias välja üleriigilise majandusolümpiaadi lõppvooru. Saavutas seal 9. koha ja pälvis kolmanda järgu diplomi. Aasta varem Jõgeva põhikooli kiitusega lõpetanud noormehe jaoks ei olnud see lagi. Tänavu 6. aprillil toimus samuti majandusolümpiaadi lõppvõrk, kuhu Mattias välja jõudis. Eelnenud piirkonnavõrk osales 159 õpilast 46

koolist ja sai esikoha. Üleriigilises lõppvoorus saavutas ta kolmanda koha ning sai esimese järgu diplomi.

„Esimese koha saavutamine on mõnes mõttes ka loterii, õnne on ikka vaja. Kõigil on mingid küsimused, mille puhul kahtled, aga pead otsustama, kuidas vastata. See määrab tulemuse,“ tunnistas noormees. Kaks aastat investeerimisvaldkonnas on loomulikult kasuks tulnud. Nii mõnigi olümpiaadi küsimus tekitas äratundmise, et seda olen lugenud ja varem ise kogenud.

Investeerimisvaldkonnas on palju tugevaid tegijaid. Konkreetseid eeskujusid Mattias tuua ei oska, aga Jaak Roosaare ja Kristi Saare kogemustest, raamatutest ja blogidest on ta küll õppinud. Raamatud-õpikud on väga palju abiks. „Aasta tagasi Apollo raamatupoes nägin, et investeerimisõpikuid oli lugemise TOP 10-s neli. Mõistsin, et teema on populaarne,“ ütles Mattias.

Üks aasta gümnaasiumis on veel ees ja see kulub usinale õppimisele, eesmärgiks on kool lõpetada kas hõbe- või kuldmedaliga. Ilmselt on see vaid vormistamise küsimus, sest näiteks põhikooli lõpus pälvis Mattias ainekiituskirjad füüsikas, ühiskonnaõpetuses ja kehalises kasvatuses. Kindlasti plaanib ta ka enne kõrgkooli sõjaväes ära käia.

„Kooli lõpetamiseks medaliga on vaja pingutada, praegu tundub, et minu kurss on õige. Kõige raskem on inglise keel. Olen kõrgemas inglise keele õpperühmas ja see tähendab, et niisama ei saa, peab tõsiselt õppima. Eesmärgiks on saada inglise keeles tase C1 või C2. See ei ole lihtne, endaga peab võitlema, ennast kokku võtma. Kõik selle nimel, et kool medaliga lõpetada,“ mõtiskles Mattias.

Sport aitab vaimu virge hoida

Omamoodi kokkuvõtmine on ka Mattiasel spordiharrastus. Viis korda nädalas treeninguid on tõsine pingutus ja tahtejõudu vajav ettevõtmine. Esimesed treeningud olid ikka ema õhutusel, sai proovitud nii korvpalli kui tennist. Nüüdseks on Mattias käinud kolm aastat kergejõustikuklubi Harta treeningutes. Lemmikuks on pikamaajooksud ja nende heaks soorituseks annab nõu treener Piret Koll.

„Pikamaajooksud tulevad mul paremini välja kui lühikesed distantsid. Kui oled 21 km ära jooksnud ja jõuad üle finišijoone, siis see on väga hea tunne,“ jagas Mattias emotsioone. Kui Võsul õnnestus mullu võistlusel joosta 10 km aeg 38.09, siis oli Mattias ise ka üllatunud. Hoolimata sellest on ta kindel, et tase on selline, et kuhugi kõrgemale ja kaugemale ei jõua.

„Spordiga Eestis ära ei ela. Neid, kes seda suudavad, on ikkagi vähe. Mulle on sport hea hobi ja aitab õppimisele kaasa. Vaim saab puhata,“ ütles Mattias.

Kindlasti plaanib ta ka tänavusel Vooremaa poolmaratonil osaleda ja ehk ka aega parandada. 2021. aastal saavutas ta seal seitsmenda koha ajaga 1:27.18.

Kui jutuks kõrgkooli minek, siis vaatab Mattias ikka Tallinna poole. Praegu on mõttes TalTech ehk Tallinna Tehnikaülikool, kuid ei saa välistada ka välismaale õppima minekut, juhul kui õnnestuks stipendium saada. Eesti ülikoolide majanduserialadele on Mattiasel juba vaba tee. Praegu on majanduserialale minek kindel, kuid mõttes on ka IT-valdkond. Võib-olla võtta kõigepealt mõni e-kursus algajatele, et programmeerimiskeel selgeks saada. Siis saab juba edasi plaani pidada.

Kui tulevikule mõelda, siis kümne aasta pärast, lisaks finantsvabadusele ja investeerimiskontol olevatele suurematele numbritele, näeb Mattias end siiski Eestis töötamas. Või-

malik, et selleks ajaks on läbitud ka huvi ja kogemuse pärast näiteks Suurbritannias või Saksamaal töötamine-õppimine. Elukoht võiks olla kusagil äärelinnas, töökohale lähemal, kesklinnas igapäevaselt ta elada ei tahaks. Karta on, et Jõgevale Mattias tagasi ei tule, kuid kes teab, kõike võib juhtuda.

Tänavu sai Mattias klassikaaslastelt hüüdnimeks Härra Ülikool. Eks ikka sellepärast, et ta tark poiss on. Kui vahel mõnele küsimusele vastust ei leia, siis ikka aasitakse, et kuidas nüüd siis Härra Ülikool ei tea. „Meil on kooli kõige parem klass! Tore on koolis käia, me saame hästi läbi ja tundides saab nalja,“ muigas Mattias ja jätkas: „Enamik meist tahab minna kõrgkooli, mõned ka kutsekooli.“

Kui küsida, kas Mattias on töökas või andekas, siis tunnistab ta end pigem töökaks. „Mul on looduse poolt antud hea pea, geenius ma pole. Head tulemused on sellepärast, et olen alates algkassidest peale korralikult õppinud. Kui põhi on tugev, siis jäävad ka uued asjad hästi meelde. Kindlasti tuleb see ka ülikoolis abiks, aga et tulevikus edukas olla, selleks ei pea ainult häid hindeid saama,“ on Mattias veendunud.

TIINA SÄÄLIK

Artikkel ajalehest Vooremaa (2023)

Kuldne Elisabet Hein nopib järjepanu olümpiaadivõite

Kui Jõgevamaa Gümnaasiumi sotsiaalmee-
dia lehel ringi vaadata, jääb kõikide postituste
puhul silma üks tütarlaps. Abiturient Elisabet
Hein, kes nopib järjepanu kuldseid ja hõbedasi
kohti peaaegu igas õppeaines.

Päeval, mil Elisabetiga kohtume, on neiu
lõpetanud just Nuti-Mati matemaatika Kesk-
Eesti piirkonna meistrivõistluste finaali. Meie
vestluse keskel mainib Elisabet tagasihoidlikult,
et õpetaja sõnul sai ta teise koha. „Ma ei ole veel
ise vaadanud,“ tõdes ta naeratades.

Tugev eesti keeles ja matemaatikas

Märtsis osales Elisabet üleriigilisel emakee-
leolümpiaadil, mille ta oma vanuserühmas ka
võitis. Tänavu oli olümpiaadi põhiteema suuline
keel kõnes ja kirjas. Autasustamisel ütles Elisa-
bet, et võidu tõi hea lugemus. „Põhikoolis luge-
sin võrdlemisi palju, nüüd kipun vaid kohus-
tuslikku kirjandust lugema. Aga kui midagi huvitavat kätte satub, üritan selleks ikka aega
leida,“ sõnas ta.

Olümpiaadil tuli lahendada kõikvõimalikke ülesandeid. Arutleda näiteks, kuidas inimesed
suulises kõnes mõttepause täidavad, mida tähendavad keelelised täiendid ning miks
neid kasutatakse. Lisaks tuli õpilastel lugeda transkriptsiooni ja tutvuda murretega. „Üles-
anded olid pigem loogikapõhised. Suulist keelt kasutame ju iga päev, siis oli kergem harju-
tustele läheneda,“ rääkis Elisabet.

Nagu juba aru saada, on nii reaals- kui ka humanitaarsed Elisabetil käpas. Ise peab ta
end tugevamaks reaalainetes. „Matemaatika meeldib mulle väga,“ ütles ta. Ja kuna mate-
maatika on Elisabetile hingelähedane, ei tasu imestada, et veebruaris toimunud piirkondli-
kul matemaatikaolümpiaadil võitis selle loo kangeline taaskord esimese koha.

Olgugi et Elisabet peab end füüsikas pigem mitte nii tugevaks, võttis ta osa ka piirkond-
likust füüsikaolümpiaadist ja noppis 12. klasside arvestuses taas esikoha. „Füüsikaolüm-
piaadil on kõikvõimalikke teemasid, praktilised harjutused püüan ikka ära lahendada.

Elisabet Hein

Füüsika on pigem raske aine,“ tõdes Elisabet ise. Ning jaanuaris toimunud piirkondliku keemiaolümpiaadi esikoht kuulus samuti loo kangelasele.

„Mulle meeldib olümpiaadidel osaleda ja nii need head tulemused vist tulevad,“ vaatas Elisabet ise oma võitudele tagasi, lisades, et õpetaja jagatud materjalide ja konsultatsioonide toel ta õpibki. Ja kuna olümpiaadid ei põhine kaugeltki vaid koolitunnis omandatul, tuleb omajagu ikkagi juurde uurida. „Olümpiaadidel on tavaliselt kindel teema, milleks peab rohkem õppima,“ tõdes Elisabet.

Suuresti märkavad ja suunavad õpetajad ise õpilasi olümpiaadidel osalema, kuid Elisabet innustab ka õpilasi härjal sarvist haarama. „Meie füüsikaõpetaja Vello Mägi julgustab ja kutsub alati kõiki olümpiaadil osalema. Tavaliselt õpilased ju ei taha füüsikaga tegeleda. Olümpiaadid ei ole tegelikult keerulised, pigem tasub osaleda, sest see avardab nii palju silmaringi, kuna pole ju õppekavapõhine. Näiteks ajaloo-olümpiaadil on nii huvitavad teemad, et endal on ka lõbusam õppida,“ rääkis Elisabet.

Sel kevadel kooli lõpetavad abiturientid on mõnes mõttes eriline lend, sest pandeemia tõttu pole nad suurt koolis käia saanudki. „Oleme igal kevadel kodus olnud, tänavu on esimene kord, kui oleme päriselt koolis,“ meenutas Elisabet möödunud aastaid. Tema sõnul oli kodus mõneti hea õppida, sest ka ajakasutus oli vabam. „Õpetaja seletustest tundsime puudust, sest mõnikord ei saanud kõigist teemadest nii hästi aru,“ arutles abiturient. Samas ei mõjutanud Elisabeti hinnangul pandeemia ei tema ega klassikaaslaste õpiedukust ja selle üle on tal hea meel.

Kannab kooli põhiväärtusi

Üheskoos klassikaaslastega valmistutaksegi algavateks riigieksamiteks. 25. aprillil sooritatakse eesti keele ning mais juba matemaatika riigieksam. Märtsi lõpus said Jõgevamaa Gümnaasiumi õpilased teha aga Cambridge'i inglise keele eksami, millega on võimalik saada C1 ja C2 tase.

„Üritan riigieksamitelt saada võimalikult kõrgeid punkte. Seega tuleb veel rohkem pingutada. Matemaatika puhul loodan kõrged punktid saada, aga kardan, et määravaks võivad saada pisiasjad,“ rääkis Elisabet. Ka eesti keele riigieksami puhul leiab ta, et kui sobivat teemat ei ole, siis ka kirjanud nii ladus ei tule.

Elisabeti tulevikuplaanides on pärast gümnaasiumi lõppu siirduda õppima Tartu ülikooli. „Soovin minna füsioteraapiat õppima või siis kehalise kasvatuse õpetajaks,“ mõtiskles ta. Muide, Elisabetis on ka spordipisik tugevalt sees. Kui varem käis neiu kergejõustikutreeningus, siis nüüd on ta sõrme andnud jõusaalis müttamisele.

Vabariigi aastapäeva pidulikul aktusel tunnustati Elisabeti kooli põhiväärtuste kandmise eest. Ja kui Jõgevamaa Gümnaasiumi põhiväärtusteks on hoolivus, väärikus, tarkus, ettevõtlikkus ja tervis, siis Elisabeti kanda oli mõistagi tarkus. Muide, talle kuulub kooli rekord maakondlikel olümpiaadidel saavutatud esikohtades.

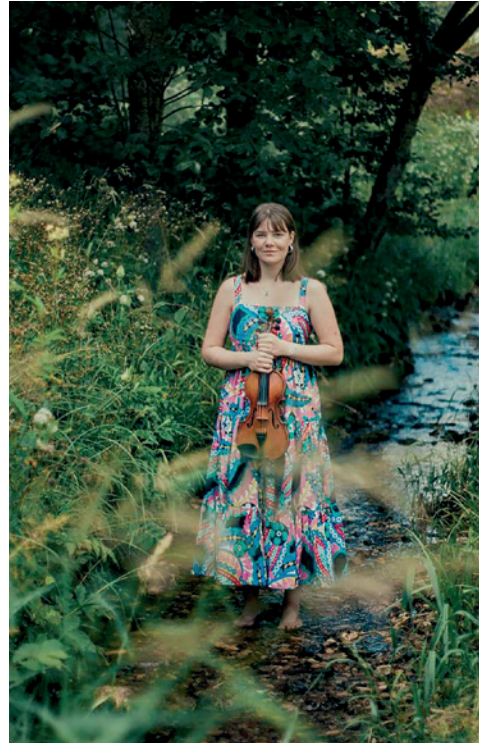
KERTTU-KADI VANAMB

Artikkel ajalehest Vooremaa (2022)

Inara Martast ja ...

Marta on meie lennu hunt Kriimsilm. Tema tegemised hõlmavad Eesti eri paikades lavalaudade vallutamist, Lotteks maskeerituna laste rõõmustamist, mõnikord hoopis muusika kirjutamist ja analüüsimist või hoopis neljandat, viiendat ja kuuendat. Neist „ametitest“ on meie kooli õpilastele kõige tuttavam see, et ta on imeline laulja ja viulimängija, sest me kõik oleme teda aktustel esinemas kuulnud-näinud. Kuid viiul ei sadanud talle iseenesest kätte ega hakanud mängima. Selleks on ta näinud üle tosina aasta vaeva, et jõuda tänasesse punkti. Oma ilusat lauluhäält ning osavaid tehnikaid viiulil ei pelga ta teistele näidata ning sellest on saanud ka tema sissetulekuallikas. Nimelt tegutseb ta kollektiivis Duo Trahh ning rändab tänu sellele mööda Eestit ning kannab ette mitte suvalist muusikat, vaid eesti pärimusmuusikat. Ei ole võimatu, et varsti ilmub Trad.Attacki uue albumi kõrval ka Marta loominguga album.

Marta on seltskonnahing, kes ei jäta kedagi külmaks. Ta on laia naeratusega ja ütleb inimestele ilusaid sõnu ning vihmasel päeval jagab kallistusi. Tema kõige silmapaistvamateks omadusteks on tahe olla, teha, panustada ja nautida. Ta peab väga oluliseks end ümbritsevaid inimesi ning leiab, et nad kõik on talle omamoodi eeskujud, kellelt midagi õppida. Ka mugavustsoonist väljatulek ei ole talle võõras ning unistuste poole pürgimine on osa temast. Ta naudib detaile nii muusikas, elus, rühmatöös kui ka moes. Ilma temata on ruumis vaikne, sest ta toob endaga alati kaasa värskuse, sära ning energia, isegi kui tundub, et vihmane ilm ning raske päev seda ei võimalda.

Marta-Helene

INARA EIN

W-klass

... Marta Inarast

Inara

väärtuslikke sidemeid. Tema sõbrad võivad teda iseloomustada sihikindla ja inspireeriva tüdrukuna. Inara nakatav positiivsus ja enesekindlus on viinud teda põnevatesse kohtadesse ja andnud palju võimalusi enda oskuseid rakendada. Inara suudab igas tegevuses säilitada kire. Isegi siis, kui mõnda ülesannet koolis tuleb teha vastumeelselt, leiab ta motivatsiooni ja teeb selle kindlasti ära. Inara sarnast inimest on igas grupis vaja, sest tema hulumeelelsed mõtted ja realistlikud ideed on alati tasakaalus. See toob igasse tema tegevusse värskuse ja loomingulisuse. Inara ambitsioonikus toob talle kindlasti tulevikus edu.

Inara on aktiivne neiu, kes jõuab palju ja jaksab veel rohkem. Ta tegeleb mitmete huvide ja hobidega nii koolis kui väljaspool. Inara on Eesti Noorteühenduste vabatahtlik ja Jõgevamaa gümnaasiumi õpilasesinduse president. Inara mõistab vajalikke eeldusi sujuvaks koostööks nii klassikaaslaste kui ka partneritega noorsootöös. Võib kindel olla, et igale üritusele, mis koolis toimub, on Inara oma käed külge pannud. Üks vingemaid üritusi, mille korraldamist Inara eest vedas, oli 2022. aasta Jõgevamaa gümnaasiumi jõuluball. Inara andekust ei hinnata vaid koolisiseselt. Inara pälvis Jõgeva valla noorsootöö valdkonna aastapreemia. Inara tegevus ja abikäsi annab meie koolile garantii, et üritustel kõik sujub ja igaüks on vastaval ajal õiges kohas. Tema valvas silm leiab üles iga vea ja maksimalistina ei saa ta seda oma töös lubada.

Inaral on vinge oskus luua inimsuhetes

MARTA-HELENE HANSING

W-klass

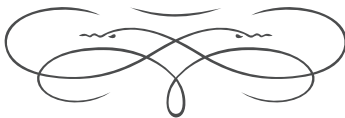

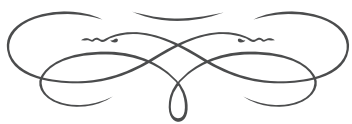
<https://www.youtube.com/watch?v=sY9r0lGWx-Y>

Inara ja Marta-Helene räägivad oma tegemistest ja kooliga seotud mõtetest taskuhäälingus.

2022/23. ÕPPEAASTA

Mittestatsionaarne õpe Jõgevamaa Gümnaasiumis

“Meistriks võib saada vaid see, kes aastaid iga päev vaeva näeb, et koguda uusi kogemusi, kuid ka meister peab ütlema: “Õpin, kuni elan!”.” (Wilhelm Müseler)

Alates 1. septembrist 2022 hakkas Jõgevamaa Gümnaasium pakkuma mittestatsionaarset õpet. Ettevalmistusi selleks alustati aga palju varem. Sama aasta aprillist kuni juuni lõpuni toimusid töövestlused uute õpetajate ja tugispetsialistide leidmiseks. Õpetajaskond täideti rõõmsameelsete inimestega, kes lisaks õpetamisele jagavad õppijatele oma väärtuslikku elukogemust ja positiivset ellusuhtumist. Augustis jagas verivärskete koolilperete väärt nõuandeid ja näpunäiteid ka Tartu Täiskasvanute Gümnaasiumi meeskond.

Jõgevamaa Gümnaasiumi mittestatsionaarse õppe õpetajad ja töötajad
2022/2023. õppeaastal

Kerttu-Kadi Vanamb
Krista Jõesaar
Kristiina Orm
Jaanus Pruus
Ljudmila Vahtla
Karolin Piiskoppel

Sulev Sisask
Ulvi Tiisler
Ingmar Jaska
Katrín Karu
Laura Tamme
Aiki Pärle

Silja Piir
Maret Oja
Liina Laansalu
Kaire Roosimäe
Marge Loopõllu

1. septembril alustati õppetööd veel Piiri 1C hoones, milles varem tegutses Jõgeva Täiskasvanute Keskkool. 2023. aasta võeti vastu aga juba uutes, renoveeritud ruumides aadressil Piiri 1, kus õpperuumid asuvad kolmandal korrusel. Uutele ruumidele anti värske ilme, need sisustati uue mööbliga ja soetati kaasaegsed IKT-vahendid. Mõeldes õppija mugavusele, sisustati uues majas õppijatele oma puhkepessa, kus saab süüa, õppida või lihtsalt puhata. Alates aprillist 2023 on mittestatsionaarsel õppel olemas oma Facebooki ja Instagrami lehekül, kus kajastatakse õppekäike, üritusi, infot toimuvast ja üldist kooli eluolu.

Ja sündmusi, mida jagada, meil juba jagub! Aasta jooksul on kokku toimunud 6 õppekäiku, mille raames on külastatud näiteks Tartu Ülikooli, Riigiarhiivi, Paide ja Rakvere linnust, Põltsamaa lossi ja erinevaid kohalikke ettevõtteid.

2023. aasta aprilli seisuga õpib mittestatsionaarses õppes 60 õpilast, kellest 13 on põhikooliastmes ning 47 gümnaasiumis.

Trimestrite lõppedes on õppijad saanud ka tunde ja õppimismeetodeid tagasisidestada. See tähendab, et me kõik õpime, iga päev! Üks kool ei saa kunagi valmis ning kogu mittestatsionaarse õppe meeskond töötab selle nimel, et pidevalt edasi areneda ja viia õpitavat õppija vajadustega veelgi enam kooskõlla.

KAIRE ROOSIMÄE

Jõgevamaa Gümnaasiumi

mittestatsionaarse õppe koordinaator

Rebastenädal 2022

Rebastenädal, nagu traditsiooniks on kujunenud, toimus septembri kolmandal nädalal. Selle jaoks olid uued gümnasistid kogunud hulgaliselt julgust ning abiturium kuhjaga krutskeid.

Nagu kord ja kohus, pidid rebased ka sellel aastal riietuma ja käituma jumalate soovi järgi. Iga rebane sai omale õilsa ning alati õiglase jumala, kes määras talle kõigiks kolmeks päevaks kehastumise mingiks esemeks, isikuks või tegelaseks. Nende kolme päeva jooksul võis näha meie koolimajas Kim Kardashiani, Karlssonit, Lottet, piraate, Rapuntslit ning hulganisti korvpallureid. Neid saatsid kooli peal jumalate rahulolevad pilgud ning hüüe “Saak silmapiirill”.

Rebastetantsuks oli “Vamos a la Playa”, mida said nad tantsida rohkem kui mõni ilmselt terves elus kokku on tantsinud. Lisaks tantsudele kostitati rebaseid mängude, võistluste ja etteastetega. Esimese päeva hommikul tuli anda vanne, milles töötati õpetajatele erinevaid lubadusi. Näiteks lubati Tiit Naaritsale käia alati mälumängus ning matemaatikaõpetajale lubati nutisporti teha igal nädalavahetusel.

Järgmisel päeval toimus kruusaaugus rebaste õnnistamine, milles klassid said võistluslike koostöömänge harjutada. Sealjuures pandi proovile klasside koostöö ning võimekus kiirelt kohaneda. Öhtu lõpuks olid kõik ABC-lennu klassid lähedasemad kui enne.

Viimasel päeva öhtul toimus pidulik ristimine, mis koosnes mängudest, tänu millele pinge ruumis aina kasvas. Vaatasime läbi ka rebaste tehtud videod nende muljetest. Terve rebastenädala vältel pidasid abiturientidest jumalad punktiarvestust oma rebase üle. Ka mängude võitmise eest oli võimalik kolme päeva jooksul punkte koguda. Lõpuks võitis rebastenädala enim punkte kogunud klass ehk A-klass. Ristimine lõpetati nii, nagu rebastenädalat alustati – vandega. Pärast kolm päeva kestnud ning higi ja pisaraid nõudnud katsumust tunnistati uued kümnendikud täieõiguslikeks Jõgevamaa gümnasistideks.

Aitäh ABC-lend, et olite vinged rebased, ning VWÕ-lend, et olite maailma parimad jumalad!

INARA EIN

W-klass

KAROLIINA KASK

V-klass

Õpetajate päev

Õpetajate päev, mis sellel aastal toimus 5. oktoobril, oli eriline, sest abiturium sai astuda õpetajate kingadesse. Üsna kiirelt mõistsid paljud, et kingad on veel suured ja arenguruumi on piisavalt.

Kuid selleks, et abiturium saaks oma päeva nautida, tuli esmalt kooli juhtimine üle anda. Sellel aastal andis direktor Priit Põdra juhiohjad abiturient Inara Einale ning 12. klassi ainus valitsuspäev sai alguse.

Samal ajal kui lõpuklassi õpilased klassi ees tarkusi jagasid ning erinevate katsumustega rinda pistsid, nautisid õpetajad oma rahulikku päeva oma erilise tunniplaani järgi. Esimeseks tunniks oli muusikatund lapsevanem Margus Kasega, kust saadi Elvis Presley kohta nii mõnigi uus teadmine. Samuti valmistas Margus õpetajad ette aktusel laulmiseks. Teises tunnis said õpetajad kujundada endanimelisi valgeid lõuendeid, kuhu õpilased hiljem nende kohta käivaid omadussõnu kaunistuseks lisasid. Kolmandas tunnis toimus Helis Kiisi loeng tema vahetusaastast Ameerikas. Õpetajad olid usinad küsimusi küsima ning nende eeskujuliku kuulamise eest andis Helis neile pikad põhjalikud ning üle aja minevad vastused. Viimases tunnis toimus mälumäng, milles pandi õpetajate teadmised proovile väga erinevates küsimustes just õpilaste kohta.

Kuid iga päev jõuab lõpule ning selleks kogunes kogu koolipere aulasse. Õpetajad esinesid muusikatunnis viimse detailini ette valmistatud “Love Me Tender” lauluga ning seejärel said kõik riburada pidi kätte oma isikupäraseid ja erilised lõuendid. Lisaks tunnustati ka kõige targemaid mälumängureid õpetajate seast, kelle auhinnaks oli imeline tööriist – kingalusikas. Kuid ka see polnud kõik, sest õpetajate laulule vastukaaluks esitas abiturium ühiselt “Pärilipüüdja”.

Ning siis saigi kõik läbi. Oli aeg pidada kõne, tänada kõiki nagu kord ja kohus ning anda kooli juhtimine taas meie kõige vingematele inimestele – meie õpetajatele.

INARA EIN

W-klass

KAROLIINA KASK

V-klass

Talveball „Pilveriik“

Talvevaheaja lähenedes muutus koolimaja päev-päevalt järjest aktiivsemaks. Hüiglaslikud kotid, jupid ning veidrad materjalid lohisid õpilasesinduse ruumist aulani välja. Mõistagi tekitas see elevust ning paiskas samas õhku ka küsimuse: mis on ühist mitmekümnel liitri vatiinil, pideval redelikolinal ning hunnikus tuledel? Muidugi – talveball!

Mõned päevad enne vaheaga põlesid koolimajas tuled veel hiliste õhtutundideni ning sagimist oli majas rohkem kui kunagi varem. Kõike vaid selleks, et talveball ületaks kõik ootused ning lattu liiguks taaskord aste kõrgemale.

20. detsembri õhtul muutus Jõgevamaa Gümnaasium pilveriigiks. Punase vaibaga kaetud taevatrepi üles jõudes avastasid külalised end pilveriigi piirilt, kus imeline Liina Laurikainen-Päri jäädvustas iga külalise naeratuse ning säravad silmad.

Pilveriigi talveballi täitsid möllavad tormituuled, mille tõid endaga Cestants, Kirke Rääk, Täpid ja Täpivahed ning ka Monte väge täis tantsud. Lisaks silmailule oli pilvede vahel kuulda mesimagusat Karol Katteli lauluhäält.

Kuid selleks, et pilveriik jääks kestma, tuli rahva seast leida uued valitsejad. Ihaldatud troonipärijateks krooniti Karoliine Peek ning Karl Kustas Kalev.

Õhtu kasvatas ootusärevust, kuni lavale astus talveballi peasineja ZETOD! Ei läinud kaua aega, kui õpetajad koos õpilastega sabatantsus liikusid ning nautisid talveballi täiel rinnal. Erksamad lood Zetode repertuaarist tekitasid hirmu, et ehk ei pea meie jalgealune sellele tantsimisele vastu ning lõpetame oma sammud korrus allpool.

Õnneks said kõik tantsud pilveriigis tantsitud, laulud lauldud ning emotsioonid järgmiseks aastaks tallele pandud.

INARA EIN

W-klass

õpilasesinduse president

Kolmapäevane traditsioon – huvitavad loengud

Valdavalt igal kolmapäeval kogunevad õpilased, kel huvi ja aega, auditooriumisse väliskülalise loengut kuulama.

Selle õppeaasta üks uuendusi oli, et õpilased pidid hakkama kolmapäevaseid loenguid analüüsima. Teistmoodi oli ka see, et ootasime senisest rohkem lektoriteks meie kooliga seotud inimesi.

Kõige positiivsemat tagasisidet sai VI lennu vilistlase Tilver Objärteli loeng „Personaalmeditatsioon – ravi järgmine samm“. Tilver töötab Tartu Ülikooli Eesti geenivaramus andmeanalüüsi spetsialistina ja uurib seal seoseid inimese geenide ja haiguste vahel. Ta on seotud teadustöödega, kus uuritakse levinud seisundeid, nagu akne, Parkinsoni tõbi, erisugused alkoholiseoselised haigused, kardiovaskulaarsed haigused ja vähk (selle eri vormid). Nad loovad võimalusi haiguste varajaseks diagnoosimiseks ja tõhusamaks raviks.

Tilver Objärtel

Õpilaste muljed pärast loengut

- Mulle meeldis väga, et Tilver kirjeldas kõik keerulised faktid geenide ja sellega seonduva juures nii lihtsalt lahti, et kõik oli hästi arusaadav. Lisaks tõi ta ka erinevaid näiteid, mis aitasid kuuldust paremini aru saada (nt RNA kui *screenshot*). Kogu esinemine oli väga humoorikas ning seda oli lihtne kuulata. Esineja suutis panna publiku kaasa mõtlema. (Liisi)
- Mulle meeldis loengu juures kõige enam just see, kui ta rääkis, kuidas teda muutis saade „Rakett69“, et elus ei tohiks karta eksida, sest see ei jää kauaks kellelegi mällu ning kõik unustatakse ära. (Renar)
- Ma pole ammu kohanud kedagi, kes nii huvitavalt, kaasahaaravalt ja pühendunult räägiks. Kõige enam suutis Objärtel mind kuulama panna tänu tema tugevale armastusele enda töö vastu. Sellised inimesed on mind alati võlunud. Pealegi oli ta väga naljakas. Ta ei kartnud ennast näidata inimesena, nagu ta tegelikult on, ja ma hindan seda kõrgelt. Ta teadis, millest ta räägib, teadis, mis on tema loengu eesmärk, ja suutis suurepäraselt teha, mida ta tegema tuli. See oli kindlasti parim loeng, kus selle kahe aasta jooksul osalenud olen! (Kristiina)

Vilistlaste ja õpilaste loengud 2022/23. õ-a

Helis Kiis “My American Dream... or was it?”

Bert Pettai ja Deisi Tihemets “Vaheaasta Austraalias - head ja vead”

Mari-Liis Päären “Karjäärivõimalused Eesti Kaitseväes”

Robin Kool „Arvutimängust karjäär“

Egle Vaganova ja Marii Maria Ålund “Eluviis – riigikaitse, elustiil – kodutütred”

Artur Rehi “Muusika minu elus”

Martin Kalm ja Romet Allingu “Elust TÜVKas ja muusikast”

Markkus Metsmees (ja Sten Kusma) “Kaitseliit kui võimalus panustada vabatahtlikult riigikaitseesse”

Telver Objärtel “Personaalmehitsiin – ravi järgmine samm”

Rändav bioklass

Kevadel külastas kooli “Rändav bioklass” – Tartu Ülikooli molekulaar- ja rakubioloogia üliõpilaste veetav koostööprojekt, mille eesmärgiks on populariseerida loodusteadusi.

Valge ehk molekulaarbioloogiaga (sõna tuleb valgest laborikitlist) said käed kummikinnastesse selle õppeaasta bioloogia praktikumi valikaine valinud õpilased.

Bioklassis õpetati, kuidas töötada tänapäevaste molekulaarbioloogia ja geenitehnoloogia labori töövahenditega ning kuidas viia läbi erinevaid eksperimente pärilikkusaine ehk DNA-ga.

Vaheldumisi teoorialoengutega said õpilased võistu kätt harjutada mikropipeteerimisega, võistluse võitis Märten Tenisson A-klassist, ning läbi viia DNA-uurimise protsesse (DNA eraldamine, PCR-meetod, DNA elektroforees). Lõpetuseks tehti kokkuvõtte töödest, kus õpilased said tagasisidet anda ja juurde küsida. Kõik osalejad said noorteadlase diplomi.

Varem on „Rändav bioklass“ meie kooli külastanud 2014. ja 2019. aastal.

VERONIKA POOK
bioloogiaõpetaja

Lühike reis Leetu

25. aprillil kell 7 hommikul alustasime sõitu Leetu. Esimene peatus oli Lätis, kus tegime puhkepausi. Peale seda sõitsime veel ühe tunni ja tegime peatuse Läti puukoolis. Seal kasvas üle 1000 erineva sordi puid ja põõsaid. Meil oli kaasas ka giid, kes rääkis väga palju huvitavaid fakte.

Esimese vaatamisväärsusena külastasime Leedus Ristimäge, millest jäi väga äge mälestus. Seal oli ääretult palju riste, aga kahjuks oli umbes pool ristidest eelmise aasta põlengus hävinenud.

Kella kuue paiku jõudsime Palangasse ja majutusime hotelli. Toad olid küll veidi nõukastiilis, aga muidu polnud häda midagi. Öhtuti käisime sõpradega linna peal kõndimas. Palangas oli väga palju erinevaid söögikohti, aga kahjuks olid enamik kinni, sest hooaeg polnud veel avatud. Lõpuks leidsime sõpradega ikka mõnusa restorani, kuhu minna. Leedu hindadest vist ei tasu rääkida. Mulle tundus, et kõik oli kaks korda odavam kui Eestis.

Teise päeva hommikul pakuti meile üllatavat hommikusööki: menüüs olid viiner ja tatar. Peale hommikusööki alustasime uuesti sõitu. Meil oli planeeritud matkamine ja delfinaariumi külastamine. Delfinaarium oli tõesti üks koht, mida igavesti mäletada. Esinesid delfiinid ja isegi ka merilõvid. Huvitav oli vaadata, mida kõike loomad suudavad ära õppida.

Kahjuks matkamine nii lõbus ei olnud, sest tuul oli tugev ja külm oli ka. Aga sellegipoolest võtsime matkamisest nii palju kui sai ning vaatasime kõik põnevad asjad ära. Üks väga põnev koht, mida me külastasime, oli Nõiamägi. See oli natukene sarnane meie enda Kassinurmega, aga Nõiamägi oli lihtsalt palju suurem ja seal oli palju rohkem erinevaid kujusid.

Viimasel päeval külastasime me veel merevaigumuseumi, kus nägime erinevaid ehteid ja esemeid, mida merevaigust tehtud on. Kui väljapanekud olid üle vaadatud, läksid kõik muuseumipoodi, kust peaaegu igauks endale midagi mälestuseks ostis. Seejärel alustasime sõitu Läti poole, kus külastasime kaubanduskeskust. Paljud ostsid sealt oma perele midagi või siis käisid niisama söömas. Kui poes käidud oli, siis alustasime sõitu kodu poole.

Laul ja sõit on alati käsikäes käinud. Viimased kolm tundi oli bussis kuulda ainult laulmist. Lauldi poplaule, regilaule ja isegi Eesti hümnid. Öhtu kõige kuumem laul oli „Metsavendade laul“. Peaaegu kõik laulsid. Öhtuks oli minu kurk valus. Leedu reis oli lahe ja mearvan, et see jääb igavesti kõigile osalenutele meelde.

KAROLIINE PEEK

A-klass

Jõgeval filmiti uut sarja „Meie hitt“

Kolmapäeval toimus Jõgevamaa Gümnaasiumis uue telesaate „Meie hitt“ salvestus. Sarja pilootosa filmiti üles Jõgeval.

Jõgevamaa Gümnaasiumi jahedasse aulasse kogunevad istet võtma noored, kel õppetöö parasjagu lubab. Aula saab peaaegu täis. Saalis askeldavad kaameramehed, käib agar seimine selle nimel, et kohe alustada uue telesarja „Meie hitt“ pilootosa. Erilist ärevust pole, kuna on jutusuminat ja nagu ikka – ollakse ninapidi telefonides. Režissöör Sander Allikmäe juhatab vägesid, kõik toimub kiirelt ja professionaalselt.

„Kaamerad! Palun vaikust!“ hõigatakse. „Jaagup võib tulla!“ Saali siseneb sarja saatejuht Jaagup Tuisk, tema kannul Lenna Kuurmaa ja seejärel võtavad nad esireas istet.

„Teeme toa pimedaks ja paneme video käimal!“ hõikab Jaagup. Saagu nii, kardinald tõmatakse ette ja video läheb käima. Mitte mingi niisama video, vaid liikuv pilt Lenna Kuurmaa uue laulu jaoks. Video on kokku pannud Jõgevamaa Gümnaasiumi noored. Videopildist on aimata, et filmitud on koolis, ometi on kokku lõigatud hea materjal, mida vaadates sugugi piinlik ei ole.

Salvestuse tarbeks vaadatakse video kaks korda üle ja pärast aplausi kiidab särav Lenna tegijaid: „Megaäge! Nii tore, muidugi panen selle video välja,“ ei ole Lenna kiitusega kitsi.

Lenna Kuurmaa ja Jaagup Tuisk

Lugu staarilt ja video noortelt

Sarja idee on tegelikult lihtne – staar tuleb kooli, võtab kaasa uue loo ja noorte ülesanne on sellele video teha. Kui see sobib, võtab staar selle oma loo ametlikuks videoks. „Tahaks näidata, et koolides tehakse väga vingeid asju ja et noored on väga loomingulised, antagu neile vaid võimalus,“ kommenteeris Arlet Palmiste, sarja produtsent ja idee algataja.

Tunni ajaga video valmis teha pole lihtne, aga siiski võimalik. Praegused telefonid on nii head, et nendega saab kiiresti ja mugavalt korraliku video filmida. Ja kui koolis on ka selline tüdruk, kes lasteaiast alates on tantsimisega tegelenud ja täna tantsukoolis Cestants kaasa lööb, siis on lausa lust filmida. Grete Sepp oligi see videos osalenud tantsija. „Tege-

likult oli kolm kandidaati, aga juhtus, et mina sain videosse. Raske ega keeruline ei olnud otsustada, mida tantsida ja kuidas, selles osas olid mõtted olemas,” kommenteeris Greete.

Lenna ja Jaagup olid üllatunud

Lenna ja Jaagup olid pärast salvestust samuti rahul. „Väga äge oli. Olen üllatunud, ei osanud arvatagi, mida noored suudavad ühe päevaga teha. Liiga suuri üllatusi polnud, aga sain väga positiivse elamuse,” sõnas Lenna Kuurmaa. Jaagup Tuisk, saatejuht, oli samuti rõõmsalt rahul. Jah-sõna ettepanekule olla saatejuht tuli päris kergelt. „Armastan televisiooni, tähelepanu ja muusikavideoid. Saade tundus äge ja noortega koos on äge töötada. Meie eesmärk ongi noori innustada ja julgustada. Alati ei ole vaja suurt eelarvet, idee on kõige tähtsam. Esialgu küll kartsin, et kooliruum hakkab piirama, aga noored said väga hästi hakkama,” oli Jaagup Tuisk rahul.

Uue sarja „Meie hitt“ esimest kaht osa saab vaadata ETV veebikanalil Jupiter. Esimene saade on seal nähtav alates 17. maist. Plaanide järgi jätkub sari sügisel juba mitmete teiste koolide osalusel üle Eesti.

TIINA SÄÄLIK

Artikkel ajalehest Vooremaa (2023)

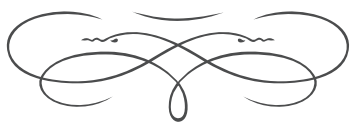
Võistlused ja sportlikud üritused õppeaastal 2022/23

16.09.22	Jõgevamaa Gümnaasiumi MV kergejõustiku neljavõistluses
20.09.22	EKSL-i pendel- ja murdmaateatejooksu võistlused Rakveres
September	Jõgevamaa Gümnaasiumi MV jalgpallis
27.09.22	Jõgevamaa noorte sügiskross Kuremaal
nov–dets	Jõgevamaa Gümnaasiumi MV korvpallis
21.02.23	Jõgevamaa Gümnaasiumi talvine spordipäev
veeb–märts	Jõgevamaa Gümnaasiumi MV võrkpallis
09.03.23	Spordimälumängu „Bumerang“ piirkonnavõistlus Rakveres
17.–18.03.23	EKSL-i Akzo Nobel Cup võrkpallis Paides
23.03.23	Jõgevamaa noorte MV ujumises
18.04.23	Spordimälumängu „Bumerang“ finaali Tartus
apr–mai	Jõgevamaa Gümnaasiumi MV saalihokis
22.04.23	Jõgevamaa Gümnaasiumi 10. sünnipäeva pallimängud
10.05.23	Jõgevamaa noorte kevadkross Kuremaal
16.05.23	EKSL-i kergejõustiku karikavõistlused Rakveres
23.–24.05.23	Jõgevamaa noorte MV kergejõustikus
25.05.23	Jõgevamaa Gümnaasiumi kevadine spordipäev

TÄNAME JA TUNNUSTAME

V-klass

- **Trimestri tegija** – Liina Krehova. Ta on nutikas ja tark, vastab alati õpetajate küsimustele ning enamasti vastab ta ka õigesti, sh ka füüsika tunnis. Liina on väga abivalmis, kui keegi millestki aru ei saa, siis võib alati Liinalt küsida, ta aitab hea meelega. Liina on rahulik ja meeldiv kaaslane ning väga hea ja eeskujulik õpilane. Tal on alati kõik kodutööd tehtud ning kohustuslik kirjandus varakult läbi loetud. Oskab väga hästi nii vene, eesti kui ka inglise keelt.

- **Õpilased, kes õppisid I trimestril hinnetele „4”, „5” ja „6”** – Getter Kiissel, Anne-Greete Kenppi, Liina Krehova, Tõnis Kure ja Anne-Liis Sazonov.

- **Parimad kooliskäijad** – Kristi Petuhhova ja Kairit Vierland.

W-klass

- **Trimestri tegija** – Helina Rääk. Ta on rõõmsameelne ja abivalmis. Ta on alati kraptsakalt valmis klassiüritustel kaasa lööma. Saab eranditult kõigiga hästi läbi. Igal homikul saabub ta koolimajja, naeratus suul ning sära silmis, jagab oma naeratusi lahkelt kõigile oma teekonnal klassi. Ta tuleb iga naljaga kaasa, igas grupitöös ütleb kaasa, naerab kaasa. Temaga on väga kerge suhelda. Muidugi ei saa lisamata jätta Helina pabistamist enne igat tööd, kuid ikka saab ta hinde „5” või „6”.

- **Õpilased, kes õppisid I trimestril hinnetele „4”, „5” ja „6”** – Marta-Helene Hansing, Anti Kikkas, Karl Markus Kruuleht, Kristin Pütsepp ja Helina Rääk.

- **Parimad kooliskäijad** – Liisa-Marie Paas ja Kaila Teder.

Õ-klass

- **Trimestri tegija** – Doris Piik. Pole tegevust, millega ta seotud pole. Käib olümpiaadidel, „püüab liblikaid”, mängib võrkpalli ja saab stippi. Ta on rõõmsameelne ja särav ning ürituste korral on just tema klassi eestvedaja.

- **Õpilased, kes õppisid I trimestril hinnetele „4”, „5” ja „6”** – Nora Isakar, Birgit Pihlak ja Kristi Rimmelg.

- **Parim kooliskäija** – Kristi Rimmelg.

Ä-klass

- **Trimestri tegija** – Annabel Margens. Ta on väga hooliv, armas, sõbralik ja heasüdamlik inimene, kelle seltsis on lihtsalt tore olla. Hinded ja käitumine on alati suurepärased. Ta on meid alati aidanud, kui oleme tunni- või kodutöödega hädas olnud. Ta on silma jäänud uurimistöö teema poolest – see oli väga julge otsus teha UPT “Tõe ja õiguse” raamatu kohta.

- **Õpilased, kes õppisid I trimestril hinnetele „5” ja „6”** – Mattias Pihlak.

- **Õpilased, kes õppisid I trimestril hinnetele „4”, „5” ja „6”** – Vivian Kaarepere, Janeli Kivimurd, Maria Emilia Lorenzon, Annabel Margens, Joosep Palmiste ja Marta Saariste.
- **Parim kooliskäija** – Elar Kütt.

Ö-klass

- **Trimestri tegija** – Rasmus Randoja. “Rasmus on meie klassi üks uutest õpilastest ning kohe, kui ta esimesel septembril klassi tuli ja tutvusturingis endast rääkima pidi, võlus ta meid enda muheduse ja sõbralikkusega. Kõigil oli suu kõrvuni ning ta oli kohe omaks võetud. Tema arvates on oluline, et klass kokku hoiaks, millele muidugi vastu ei saa vaielda. Igas tunnis, kus Rasmus on, saab vähemalt ühe korra naerda. Seetõttu oligi üks novembrikuu nädal väga igav, kui ta nii muuseas saalihoki maailmameistrivõistlustel kepiga palli taga ajamas käis ning üheksandana tagasi tuli. “Vot väärt poiss on see teie Rasmus!” ütles Pearu kõrtsis Andresele.
- **Õpilased, kes õppisid I trimestril hinnetele „4”, „5” ja „6”** – Jete Jõgi, Osmo Lapin ja Tormi Arne Raidvere.
- **Parim kooliskäija** – Lauri-Danil Tsääro.

Ü-klass

- **Trimestri tegija** – Eliise Eddor. Ta on alati rõõmsameelne, abivalmis ning tubli õppija. Käesoleval õppeaastal on Eliise muutunud palju avatumaks ning julgemaks suhtlejaks. Tema lemmikhobiks on kunst, milles ta on tõeliselt osav – osaleb kunstikonkursidel, maalilaagrites, käib kunstiringis. Vajadusel joonistab imekauneid plakateid ning teeb ka koolile jõulukaarte. 07.12.2022 Eesti Rahva Muuseumi korraldatud joonistusvõistlusel „Valguses ja Varjus“ saavutas Eliise oma suurepärase joonistamisoskusega 3. koha.
- **Õpilased, kes õppisid I trimestril hinnetele „4”, „5” ja „6”** – Jenifer Heilmann, Helis Kiis, Ailika Külmm, Liisi Lindsalu, Markus Paloots ja Heidi Sild.
- **Parim kooliskäija** – Ailika Külmm.

A-klass

- **Trimestri tegija** – Karoliine Peek. Ta toob alati halli päeva veidi päikest, sest on väga abivalmis ja hooliv, viisakas ja hea huumorimeelega. Lisaks on ta aktiivne suhtleja ning suurepärase kuulaja.
- **Õpilased, kes õppisid I trimestril hinnetele „5” ja „6”** – Märten Tenisson
- **Õpilased, kes õppisid I trimestril hinnetele „4”, „5” ja „6”** – Aiki Martha Alviste, Ruuben Isakar, Greete Sepp, Kaspar Tuvike, Renate Uiga, Indrek Virks, Karl Västra ja Kaisa Õun.

B-klass

- **Trimestri tegija** – Amanda Lõhmus. Ta on tark, abivalmis, väga jutukas ja tore neiu. Ta on kaasõpilaste suhtes tähelepanelik, töötab tundides eeskujulikult kaasa ja kuulab õpetaja juttu tähelepanelikult. Tal on kindel eesmärk ja teab, mida ta tahab pärast gümnaasiumi lõpetamist teha.

- **Õpilased, kes õppisid I trimestril hinnetele „4”, „5” ja „6”** – Inga Juvanen, Kevin Liiv, Amanda Lõhmus, Laura Nurk ja Liisbet Randjärv.
- **Parimad kooliskäijad** – Jana Värnik ja Timo Vare.

C-klass

- **Trimestri tegija** – Karmo Karro. Ta on meile igati eeskujuks, sest on kohusetundlik, sõbralik, abivalmis, töökas ja sportlik. Ta oskab oma aega hästi planeerida ning tema õppeedukus on väga hea. Lisaks ei puudunud ta I trimestril kordagi koolist.
- **Õpilased, kes õppisid I trimestril hinnetele „4”, „5” ja „6”** – Karmel Karro ja Karmo Karro.
- **Parimad kooliskäijad** – Lauri Marten Ilves, Karmo Karro, Timo Mägi

II trimester

V-klass

- **Trimestri tegija** – Getter Kiissel. Ta on väga lahke ja abivalmis. Kodutööd on tal alati ja hästi tehtud. Kohustuslik kirjandus on loetud juba enne seda, kui teised raamatukokku jõuavad. Loeb vabal ajal palju lisaks ning soovitab väärt raamatuid ka sõpradele. Getter on väga sõbralik ja alati positiivse meeleoluga. Nende kolme gümnaasiumi aastaga on ta muutunud palju julgemaks ja avatumaks. Getter õpib väga headele ja headele hinnetele. Ta on hea eeskuju.

- **Õpilased, kes õppisid I trimestril hinnetele „4”, „5” ja „6”** – Karoliina Kask, Anne-Greete Kenppi, Liina Krehova, Tõnis Kure ja Karoliine Orav.

- **Parim kooliskäija** – Kairit Vierland.

W-klass

- **Trimestri tegija** – Albert Laanemäe. Noormees, kes ei püüa pilke suure jutu ja kaugelt kostva häälega, vaid tegude ja tabavate või siis ka mitte nii tabavate, aga see-eest naljakate väljaütlemistega. Iga küsimus, mis eesti keele klassis tema poole suunatakse, saab vastuseks midagi ootamatut ning järelhüüdena rõkkava naeru. Ta on vallutanud õpetaja Urve südame, sest tema matemaatikaülesannete lahendused on kindla peale pilkupüüdvad. Tema tasa ja targu loomuse sees on tulihingeline spordifanatt, kes on saavutanud häid tulemusi korv- ja jalgpallis nii koolis kui ka väljaspool. Oma pilkupüüdvate oskustega on ta saanud korduvalt kõige resultatiivsema mängija tiitli. Vot see on meie Alps, Alberto ning tegelikult ikkagi meie Albert!

- **Õpilased, kes õppisid I trimestril hinnetele „4”, „5” ja „6”** – Helina Rääk, Marta-Helene Hansing ja Karl Markus Kruuleht.

- **Parim kooliskäija** – Elisabeth Piirsalu.

Õ-klass

- **Trimestri tegija** – Birgit Pihlak. Ta on rõõmsameelne inimene ning toetav klassikaaslane. Ta on suure osa ajast heatujuline ja lõbustab klassi oma huumoriga. Suhtub õppimisse tõsiselt ning teeb kooliülesanded alati ära õigeaegselt ja hoolikalt. Temalt võib alati abi saada ka kodutöödega. Õ-klassi päris oma Barbie, kes ka oma ajaloo esitluse tegi Barbie ja Keni kohta.

- **Õpilased, kes õppisid I trimestril hinnetele „5” ja „6”** – Doris Piik.

- **Õpilased, kes õppisid I trimestril hinnetele „4”, „5” ja „6”** – Nora Isakar, Robin Major, Laura Paarop, Birgit Pihlak ja Kristi Rimmelg.

Ä-klass

- **Trimestri tegija** – Johanna Parendson. Johanna on väga hooliv ja tunneb enda sõprade pärast muret. Tema naljad on alati ootamatud, enesekindlalt välja öeldud ning muudavad halli päeva päikselseks. Iga päev teeb ta klassikaaslastele komplimente. Johanna ei hinda inimesi välimuse järgi, vaid selle põhjal, mis on inimesel sügavamal hinges. Ta on väga hea ja kiire õppija, ta on oma tarkade kommentaaridega silma paistnud ning on näidanud sel trimestril suurt arengut tunnitöös. Ta vastab alati õpetaja küsimustele, isegi, kui ta vastab valesti. Lisaks on ta eeskujulik ja üllatavalt sportlik – juba hommikul kell 8.00 kooli jõudes teeb ta kõigile silmad ette kõnnitud sammude arvuga. Tal on palju viitsimist ja loeb isegi raamatuid. Igas klassis oleks vaja kedagi temasugust. Tema on meie päike!

- **Õpilased, kes õppisid I trimestril hinnetele „4”, „5” ja „6”** – Vivian Kaarepere, Annabel Margens, Mattias Pihlak ja Marta Saariste.

Ö-klass

- **Trimestri tegija** – Jete Jõgi. Ta on trimestri tegija, sest ta on alati aktiivne õppija. II trimestril olid tal kõik kursusehinded „5”. Tal on kõik kodutööd alati tehtud ning ta loeb palju raamatuid. Vaatamata oma oskustele ja tarkusele ei ole ta kritiseeriv nende suhtes, kellele õppimine raskeks osutub. Vastupidi, ta on alati abivalmis ja avatud.

- **Õpilased, kes õppisid I trimestril hinnetele „5” ja „6”** – Jete Jõgi.

- **Õpilased, kes õppisid I trimestril hinnetele „4”, „5” ja „6”** – Eliise Joost, Osmo Lapin ja Tormi Arne Raidvere.

- **Parim kooliskäija** – Lauri-Danil Tsääro.

Ü-klass

- **Trimestri tegija** – Markus Paloots. Tema puudumist on koolis kohe märgata. Tema näol on tegemist aktiivse kaasaraäkija ning hea eneseväljendusoskusega õpilasega. Markuse argumenteerimisvõime ning lai silmaring valmistab muljet nii õpilastele kui õpetajatele. Veedab palju aega jõusaalis ning on sellega eeskujuks ka teistele. Hõikab alati kooli peal valjult „Tere!” või „Tsau!”. Tõstab klassikaaslaste tuju ning naeratab palju.

- **Õpilased, kes õppisid I trimestril hinnetele „4”, „5” ja „6”** – Maria Hunt, Ailika Külm, Liisi Lindsalu ja Heidi Sild.

A-klass

- **Trimestri tegija** – Indrek Virks. Tema ööpäevas on kindlasti rohkem kui 24 tundi ja nädalas rohkem kui 7 päeva, sest tema huvitegevused ei mahuks muidu ära – rahvatants, koorilaul, Liblikapüüdja, pillimäng Tuustariga, mälumäng, võrkpall ja korvpall. Lisaks jõuab ta väga hästi õppida, sai matemaatikaolümpiaadil 1. koha ning oli nutispordis Kesk-Eesti parim.

- **Õpilased, kes õppisid I trimestril hinnetele „4”, „5” ja „6”** – Ruuben Isakar, Märten Tenisson ja Indrek Virks.

100 B-klass

- **Trimestri tegija** – Laura Haaviste. Ta on sõbralik ja rõõmsameelne, tark ja nutikas, lahke ja abivalmis ning tal on suurepärase oskus kõigiga viisakalt suhelda. Kuigi vahel kipub ta esimestesse tundidesse hilineb, on tema jaoks oluline ajaplaneerimine, sest kooli kõrvalt jõuab ta viiel päeval nädalas tegeleda tantsutrennidega. Ta on aktiivne B-klassi esindaja õpilasesinduses.

- **Õpilased, kes õppisid I trimestril hinnetele „4”, „5” ja „6”** – Inga Juvenen, Kaarel Karukäpp ja Amanda Lõhmus.

C-klass

- **Trimestri tegija** – Marleen Elva. Kuigi ta väidab, et talle sobivad rohkem reaalsed ained, on ta suurepäraseid tulemusi saavutanud hoopis inglise keeles, näiteks sai ta I koha vabariikliku inglise keele olümpiaadi piirkonnavoorus. Ta on vaikne, aga teda tundma õppides oleme näinud, et tegemist on huvitava ja laia silmaringiga õpilasega, kes suudab igas olukorras rahulikuks jääda.

- **Õpilased, kes õppisid I trimestril hinnetele „5” ja „6”** – Karmel Karro.

- **Õpilased, kes õppisid I trimestril hinnetele „4”, „5” ja „6”** – Karmo Karro, Kert Kirsipuu, Annaliisa Mikhels ja Robin Sepa.

- **Parim kooliskäija** – Annaliisa Mikhels.

Kooli põhiväärtuste kandjad 2022/2023

TERVIS

Rasmus Randoja (Ö-klass) – Ta mängis hästi Eesti U19 saalihoki koondise eest Hispaanias ning samuti sooritab jooksus häid tulemusi. Kannab väärtust edasi enim just sportides. Jõgevamaa noorte meistrivõistlustel krossijooksus 1000 m I koht, Eesti Koolispordi Liidu teatejooksu meistrivõistlustel pendelteatejooksus I koht, maastikuteatejooksus II koht. Suur saalihokikunn, vallutab sellega maailma nii Eesti koondises kui ka U19 koondises mängides. Kalpsab vilkalt jooksurajal ning kehalise kasvatuse tundides näitab klassi kõikides pallimängudes, mida mängitakse. Meelitas nii mõnegi teise Ö-klassi noormehe “Luikede järve” tantsima.

HOOLIVUS

Helis Kiis (Ü-klass) – Helis on suure südame ja naeratusega neiu, kes tunneb huvi igaihe tegemiste vastu. Ta märkab, kui kellelgi on tuju morn või mure kuklas, ning sööstab teda kuulama või toetama kas või mõne hea sõnaga. Helise reaktsioon, kui kuuleb kellegi murest, on alati hindamatu ning kaastundlik. Ta on hea kuulaja, kelle peale saab loota. Mainimata ei saa jätta ka tema päikselist pilku, mis klassiruumi soojusega täidab. Helisel on rohkem häid sõnu ning ruumi südames kui kellelgi teisel siin majas!

ETTEVÕTLIKKUS

Inara Ein (W-klass) – Ta on oma ettevõtlikkust näidanud nii koolis kui ka väljaspool. Ta on aktiivselt tegev kooli õpilasesinduses, kus ta on president, ning samuti on ta ka Jõgeva valla noortevolikogu liige. Tal on tegutsemisvõime ja -tahe ning ta paistab silma oma mõtte- ja väljendusviisiga. Ta oskab panna ennast teiste kingadesse ning seetõttu mõelda erinevatest vaatenurkadest, mis aitab kaasa tema heale eneseväljendusele. Paistis silma oma hea kõne ja juhtimisoskusega õpetajate päeval direktoriks olles. Väga aktiivne kodanik, julgeb oma arvamust igal teemal avaldada ja oskab seda ka põhjendada. Veab eest mitmeid üritusi nii koolis kui ka koolist väljas. Inara ei otsi kunagi vabandusi, vaid leiab võimalusi.

TARKUS

Mattias Pihlak (Ä-klass) – ehk härra Ülikool on meile kõigile suureks eeskujuks. Ta peab ülioluliseks õppimist ja arenemist, ta on pea kõigis õppeainetes alati tipus ning oma tarkusega aitab ta ka teisi. Mattias osaleb paljudel olümpiaadidel ja saab häid tulemusi. Juba praegu, 11. klassis on ta kahte ülikooli sisse saanud. Ta on sihikindel, teab oma eesmärged ning milleks suuteline on.

VÄÄRIKUS

Elar Kütt (Ä-klass) – Elar on noorhärja suure tähega. Ta on väga kaalutletud väljaütlemistega, tema ütlemised on tabavad ning sisaldavad tihti peent huumorit. Ta suudab sulanduda igasse punkti ning arutleda seal kaasa. Ei ole ühtegi vestlust, mida Elar ei alustaks, öeldes „Tere!” või lausa „Tere päevast!”. Ta tõstab viisakusest kaabut, naeratab õrnalt ning suhtub kõigisse austusega. Elar hoiab au sees meie kultuuri – ilmselt on üks meeldejäävaim hetk fuajees toimunud simman, kus Elar oma uut akordionit teistele tantsuks mängis. Ta täidab tunnid hea vestluse, vahetunnid huumori ning vaba aja imelise muusikaga. Elari naerust ei saa kirjeldada, sest see on lihtsalt nii siiras. Temas ei peitu ühtki õelusenooti.

Silmapaistvaimad õpilased

2022/2023. õppeaastal

Kõige minateadlikum õpilane

Andris Roland Saar (Õ-klass) – Ta teab oma tugevusi ja nõrkusi ning oskab neid pöörata positiivseks. Tal on väga hea iseloom, aitab alati klassikaaslast, tunneb huvi, kuidas neil läheb. Ta on alati naerusuine ning tema seltskonnas juba igav ei hakka. Kui vajad head nõu, siis võid kindlasti Andrise poole pöörduda. Andris on väga hea spordis, teeb trenni – käib jõusaalis ning mängib korvpalli. Vabal ajal käib Kaitseliidus ning töö. Ta on väga motiveeritud: tema eesmärgid ja tulevikuplaanid on paigas ning ta rühib sihikindlalt nende poole. Liikumise, une, toitumise ja nutiajaga tal probleeme ei ole: klassikaaslased saavad mingil ajal oma sõnumile vastuse.

Kõige teaduslikuma mõtlemisega õpilane

Robin Major (Õ-klass) – Järjekordne “mees nagu orkester”. Eelkõige on ta sihikule võtnud reaalsused ning sihtida see poiss juba oskab, sest tema kireks on ka jahindus ja vastavad relvaeksamidki edukalt sooritatud. Aga sama edukalt saab ta hakkama ka loodusainetes või inglise keeles. Kõigis neis ainetes on ta gümnaasiumiaja vältel korduvalt ja edukalt esindanud ka meie kooli. Ja mis veel olulisem – ta on kindlasti päästnud nii mõnegi klassi- ja koolikaaslase nendes õppeainetes täbarast olukorrast. Ilmselt on Robinil väga raske tulevikuplaane teha, sest tekib küsimus, mida õppida.

Tõnis Kure (V-klass) – Tõnis õpib väga hästi ning on äärmiselt tasakaalukas, töökas ja kohusetundlik. Andekas on ta erinevates valdkondades, kuid tema trumpaladeks on just reaalsused, kus on edukalt esindanud kooli nii füüsika-, keemia-, matemaatika- kui ka bioloogiaolümpiaadil. Tõnis oskab luua seoseid erinevate teadusvaldkondade vahel. Ka klassikaaslastele selgitab ta lihtalt ja arusaadavalt, kuidas ja miks asjad just nii on. Ka tuleviku planeerib ta siduda just reaalsinetega, sihiks on minna TalTechi õppima ehitiste projekteerimise ja restaureerimise erialale. Inglise keele rahvusvahelisel CAE eksamil sai ta C2 taseme. Meie tarkpea!

Kõige sotsiaalsem õpilane

Karoliina Kask (V-klass) – Karoliina on oma klassi hing, kes esineb hea meelega. Ta innustab ja motiveerib ka klassi erinevates tegevustes osalema ja ilmselt on ta ainus, kes oma klassikaaslasti üldse kuskil osalema motiveerida suudab. Ta on nii eestvedaja kui ka tagant lükkaja. Ta on alati kõigega kursis, nii sellega, mis koolis toimub, kui ka sellega, mis väljaspool kooli. Ta on hea kuulaja ning väga abivalmis, tema poole võib oma murega alati pöörduda. Karoliina avaldab julgesti oma arvamust ja kui midagi on korrast ära, siis juhib

sellele julgelt tähelepanu. Ta on avatud suhtleja ning meeldiv vestluskaaslane, kellel on väga hea huumorisoon. Leiab kergesti uusi sõpru, kellega nalja teha. Ta lihtsalt on kõigi lemmik!

Kõige kultuuriteadlikum õpilane

Helis Kiis (Ü-klass) – Ta on tõeliselt kultuurilembeline õpilane. Eelmisel õppeaastal viibis ta Ameerika Ühendriikides, kus elades avardas oma maailmavaadet, ammutas endasse sealse ma kultuurilist mitmekesisust ning kombeid. Helis on lõpetanud Jõgeva muusikakoolis viiuli eriala ja mängib Jõgeva muusikakooli rahvamuusikaansambelis Tuustar ning on kooliteatri Liblikapüüdja liige. Ka tantsimine ei ole talle võõras. Ta harrastab rahvatantsu Jõgevamaa Gümnaasiumi segarühmas ning vabal ajal võtab osa tantsuklubidest, kus õpitakse pärimuslikke seltskonnatantse. Lisaks sellele võtab osa rahvarõivakoolist, kus omandab uusi teadmisi vanadest käsitöövõtetest ning kursuse käigus valmistab endale ise Laiuse kihelkonna rahvarõivad. Helis on väga tihedalt seotud muusikaga. Ta külastab sageli erinevaid kontserte, alustades Eesti pärimusmuusikast ja lõpetades Tšiili traditsioonilise kitarriga. Eesti trad-pop-rokkmuusikaansambli laulja Jalmar Vabarna nimetas Helist Trad.Attack! Jõgeva kontserdil lausa oma vanaks sõbraks. Kus mujal plaanib Helis oma õpinguid jätkata kui ikka Tartu Ülikooli Viljandi Kultuuriakadeemias.

Kõige pikem arenguhüpe

Laura Rammul (W-klass) – Laura suhe õppimisse on kolme aasta jooksul drastiliselt muutunud. Ta pühendab aega, et teha rasked teemad selgeks, küsib julgelt abi kohe, kui miski jääb ebaselgeks, ning pingutab. Ta on hakanud mõistma, et pingutus ja tulemus käivad käsikäes ning ta soovib pingutada mitte hinde, vaid teadmiste suunas. Lisaks on Laura eneseületuse julgus kõvasti hoogu kasvatanud. Algselt vaikne ja närveeriv hall hiireke on nüüd julge ning enesekindel ka siis, kui esitus veel päris valmis pole. Tema jaoks ei ole enam probleem minna klassi ette ning täiesti südamerahuga ja enesekindlalt oma ettekanne ära teha. Laura on kolme aasta jooksul kõvasti vaeva näinud enesearenguga, ta loeb sel teemal palju raamatuid ning on aasta-aastalt muutunud järjest eneseteadlikumaks, avatumaks ja julgemaks.

Täname ja tunnustame 2022/2023

- **25.–27. novembril** toimusid Betti Alverile pühendatud XXX luulepäevad „Tähetund”. Jõgeva Liblikapüüdjate gümnaasiumitrupi lavastus „Lapsed, ärge kaugele minge” pälvis laureaadi tiitli. Täname juhendajat Lianne Saage-Vahurit. Gümnaasiumi truppi kuuluvad Anti Kikkas (W), Marta-Helene Hansing (W), Helis Kiis (Ü), Helina Rääk (W), Nora Isakar (Õ), Doris Piik (Õ), Kristi Rimmelg (Õ), Jane Jalakas (V), Anne-Liis Sazonov (V), Karoliina Kask (V), Karl-Andreas Kütt (Õ), Eliise Joost (Õ), Kadi-Liis Pitk (Ä), Karl Kustas Kalev (Ä), Joosep Palmiste (Ä), Renate Uiga (A), Indrek Virks (A), Andreas Kazakov (B), Karl Västra (A), Ruuben Isakar (A), Laura Nurk (B), Laura Dengo (C), Marten Kajak (C) ja põhikoolist Oskar Kull.
- **30. novembril** toimus piirkondlik lingvistikaolümpiaad, kus I koha saavutas Tormi Arne Raidvere (Õ), tagades sellega pääsu lõppuvoorule. III koha saavutas Saale Mägi (Õ).
- **30. novembril** toimus inglise keele rahvusvaheline olümpiaad Best in English, kus osales 22779 õpilast 704 koolist. Eestist osales 1935 õpilast 48 koolist ning meie koolist 50 õpilast. 45. koha maailmas ja 8. koha Eestis tõid meile Nora Isakar (Õ), 135. koht maailmas, Tormi Arne Raidvere (Õ), 186. koht maailmas, Anti Kikkas (W), 371. koht maailmas, Anne-Liis Sazonov (V), 693. koht maailmas, Kaisu Ann Karukäpp (Õ), 728. koht maailmas, Aiki Martha Alviste (A), 1146. koht maailmas, Anne-Greete Kenppi (V), 1155. koht maailmas ja Saale Mägi (Õ), 1258. koht maailmas. Täname juhendajaid Rita Sildnikut, Maive Kaset ja Veronika Pooki.
- **7. detsembril** Eesti Rahva Muuseumis toimunud võistujoonistamisel “Valguses ja varjus” saavutas III koha Eliise Eddor (Ü-klass). Täname juhendajat Anne Jaamat.
- **20. jaanuaril** toimus bioloogiaolümpiaadi piirkonnavor, kus I koha saavutas Anti Kikkas (W), tagades sellega pääsu lõppuvoorule. II koha sai Doris Piik (Õ) ja III kohta jäid jagama Robin Major (Õ) ja Tõnis Kure (V). Täname juhendajat Veronika Pooki.
- **20. jaanuaril** toimus ühiskonnaõpetuse olümpiaadi piirkonnavor, kus II koha saavutas Angeliisa Nünemäe (Ä). Täname juhendajat Tiit Naaritsat.
- **21. jaanuaril** toimus TalTechi majandusvõistlus gümnaasiumiastme õpilastele. Mattias Pihlak (Ä) saavutas kõrgete punktidega 12. koha, sellega täitis ta eritingimustel ülikooli sisseastumise tingimuse ning on saanud kutse minna õppima TalTechi. Täname juhendajat Ulvi Tiislerit.
- **23. jaanuaril** toimus saksa keele piirkondlik olümpiaad, kus I koha sai Märten Tenisson (A) ja II koha Karoliine Peek (A). Täname juhendajat Kristiina Ormi.
- **25. jaanuaril** toimus inglise keele piirkondlik olümpiaad, 10. klasside arvestuses saavutas I koha Marleen Elva (C). 11. klasside arvestuses saavutas III koha Tormi Arne Raidvere (Õ). 12. klasside arvestuses saavutas I koha Anti Kikkas (W), tagades sellega

pääsu lõppuvoor. II koha sai Nora Isakar (Õ). Täname juhendajaid Maive Kaset ja Rita Sildnikut.

- **26. jaanuaril** toimus keemiaolümpiaadi piirkondlik voor, 10. klasside arvestuses saavutas I koha Karl Västra (A). 11. klasside arvestuses saavutas I koha Kaarel Pehap (Ü) ja II koha Karl Kustas Kalev (Ä). 12. klasside arvestuses saavutas I koha Robin Major (Õ) ja II koha Doris Piik (Õ). Täname juhendajat Ulvi Tiislerit.
- **31. jaanuaril** toimus emakeeleolümpiaadi piirkonnavor "Keelemuutused". 10. klasside arvestuses saavutas II koha Laura Dengo (C) ja III koha Märten Tenisson (A). 11. klasside arvestuses saavutas II koha Jete Jõgi (Õ) ja III koha Saale Mägi (Õ). 12. klasside arvestuses saavutas I koha Doris Piik (Õ) ja II koha Marta-Helene Hansing (W), mõlemad tagasid pääsu lõppuvoor. Täname juhendajaid Merle Ojametsa ja Ülle Läänat.
- **1. veebruaril** toimus matemaatikaolümpiaadi piirkonnavor, kus 10. klasside arvestuses saavutas I koha Indrek Virks (A), II koha Lauri Andre Anier (B) ja III koha Amanda Lõhmus (B). 11. klasside arvestuses saavutas I koha Tormi Arne Raidvere (Õ), III-IV kohta jagasid Mattias Pihlak (Ä) ja Karl Kustas Kalev (Ä). 12. klasside arvestuses tuli võitjaks Robin Major (Õ), II koha sai Tõnis Kure (V). Täname juhendajaid Urve Oleskit ja Kadri Lillet.
- **8. veebruaril** toimus Tartu Tammes Gümnaasiumi teadusvõistlus "Nupp nokib", kus meie kooli võistkond saavutas I koha. Võistkonda kuulusid Robin Major (Õ), Doris Piik (Õ), Mattias Pihlak (Ä), Osmo Lapin (Õ) ja Amanda Lõhmus (B). Täname Vello Mägit.
- **10. veebruaril** toimus füüsikaolümpiaadi piirkonnavor, kus 10. klasside arvestuses sai II koha Amanda Lõhmus (B). 11. klasside arvestuses saavutas I koha Tormi Arne Raidvere (Õ), II koha Mattias Pihlak (Ä) ja III koha Osmo Lapin (Õ). 12. klasside arvestuses saavutas I koha Tõnis Kure (V) ja II koha Robin Major (Õ). Täname juhendajat Vello Mägit.
- **14. veebruaril** toimus geograafiaolümpiaadi piirkonnavor, kus gümnaasiumi arvestuses jäi II-III kohta jagama Mattias Pihlak (Ä). Täname juhendajat Aili Kruusaauku.
- **6. märtsil** toimus Tallinna Ülikoolis üleriigiline inglise keele olümpiaad, kus Anti Kikkas (W) saavutas II koha. Suurepärase tulemusega kaasneb õppekoht Tallinna Ülikoolis. Täname juhendajat Rita Sildnikut.
- **9. märtsil** toimus spordimälumängu "Bumerang" regionaal-etapp, kus gümnaasiumi arvestuses saavutas meie kooli Õ-klassi võistkond I koha ning sai kutse finaali. Võistkonda kuulusid Robin Major, Joosep Kalme, Janmar Reiljan ja Andris Roland Saar.
- **9. märtsil** toimus majandusolümpiaadi piirkonnavor, kus I koha saavutas Mattias Pihlak (Ä), tagades sellega pääsu lõppuvoor. II koha sai Rivo Pruus (B) ja III koha Kaarel Karukäpp (B). Täname juhendajat Ulvi Tiislerit.
- **10.–11. märtsil** toimus Tallinn ülikoolis 38. emakeeleolümpiaadi riiklik lõppvoor, kuhu olid kutsutud Doris Piik (Õ) ja Marta-Helene Hansing (W). 11.–12. klasside arvestuses saavutas 8. koha Doris Piik. Täname juhendajaid Ülle Läänat ja Merle Ojametsa.

- **16. märtsil** toimus matemaatikavõistlus „Känguru“. Juunioride vanuseklassis oli meie kooli parim Indrek Virks (A-klass) ja *student* vanuseklassis Elar Kütt (Ä-klass).
- **28. märtsil** toimus nutispordi Kesk-Eesti meistrivõistluste finaali, kus I koha saavutas Indrek Virks (A) ja II koha Janeli Kivimurd (Ä). Täname juhendajat Urve Oleskit.
- **6. aprillil** toimus majandusolümpiaadi riiklik lõppvoor, kus Mattias Pihlak (Ä) saavutas III koha ja I järgu diplomi. Auhinnaks stipendium EBS bakalaureuseõppesse õppima asumiseks. Täname juhendajat Ulvi Tiislerit.
- **12. aprillil** toimunud nutispordi vabariiklikul rahvaspordipäeval saavutas VII koha Robin Major (Ö-klass). Täname juhendajat Urve Oleskit.
- **17. aprillil** toimunud Nuti-Mati matemaatika Eesti karikavõistlustel gümnaasiumite ja tiimide arvestuses saavutas Jõgevamaa Gümnaasium III koha, võistkonda kuulusid Indrek Virks (A-klass) ja Janeli Kivimurd (Ä-klass). Nuti-Mati matemaatika Eesti meistrivõistlustel 10.–12. klasside arvestuses saavutas Indrek Virks IV koha. Täname juhendajat Urve Oleskit.
- **18. aprillil** toimus spordimälumängu “Bumerang” finaali võistlus, kus gümnaasiumite arvestuses saavutas meie kooli Ö-klassi võistkond VI koha. Võistkonda kuulusid Robin Major, Joosep Kalme, Janmar Reiljan ja Andris Roland Saar.
- **12.–14. mail** Tallinnas toimunud kooliteatrite riigifestivalil pälvis kooliteater Liblikapüüdja gümnaasiumitrupi lavastus “Tinasõdur, baleriin, siga ja...” laureaadi tiitli. Näitlejapreemiad said Doris Piik, Joosep Palmiste, Indrek Virks ja Ruuben Isakar. Gümnaasiumitruppi kuuluvad Ruuben Isakar (A), Erel Kivimurd (A), Renate Uiga (A), Indrek Virks (A), Karl Västra (A), Andreas Kazakov (B), Laura Nurk (B), Laura Dengo (C), Marten Kajak (C), Karl Kustas Kalev (Ä), Elar Kütt (Ä), Joosep Palmiste (Ä), Kadi-Liis Pitk (Ä), Eliise Joost (Ö), Karl-Andreas Kütt (Ö), Helis Kiis (Ü), Jane Jalakas (V), Karoliina Kask (V), Anne-Liis Sazonov (V), Marta-Helene Hansing (W), Anti Kikkas (W), Helina Rääk (W), Nora Isakar (Ö), Doris Piik (Ö), Kristi Remmelg (Ö), Karel Jan Bogens (MSÖ) ja Oskar Kull (Jõgeva Põhikool). Juhendaja Lianne Saage-Vahur, lavaline liikumine Ave Anslan, lauluõpetaja Merike Katt. Täname juhendajaid!
- Eliise Eddor (Ü) saavutas Tartu Kunstmuuseumi korraldatud kunstikonkursil “Maastik on meie nägu” oma vanuserühmas (16–19) I koha. Täname juhendajat Anne Jaamat.

Jõgevamaa Gümnaasiumi klassidevaheline võrkpalliturniir

I koha saavutas VW võistkond, koosseisus Karoliina Kask, Kristin Pütsepp, Helina Rääk, Markus Tamm, Tõnis Kure, Erik Kaasik ja Mattias Võtti.

II koha saavutas Õ-klass, koosseisus Doris Piik, Kristi Remmelg, Joosep Kalme, Janmar Reiljan, Arti Põldes ja Andris Roland Saar.

III koha saavutas Ü-klass, koosseisus Renar Mägi, Karl Mark Tammsaar, Harald Meesak, Johann Christopher Lüüs, Egle Vaganova, Liisi Lindsalu, Karol Kattel ja Heliis Kalev.

Jõgevamaa Gümnaasiumi klassidevaheline korvpalliturniir

I koha saavutas Ü-klass, koosseisus Renar Mägi, Karl Mark Tammsaar, Johann Christopher Lüüs, Henry Hanst, Harald Meesak ja Heliis Kalev.

II koha saavutas Õ-klass, koosseisus Joosep Kalme, Arti Põles, Marten Teppan, Andris Roland Saar, Rome-Andro Moora, Robin Major ja Janmar Reiljan.

III koha saavutas V–W-klasside segameeskond, koosseisus Markus Tamm, Mattias Võtti, Oskar Säärts, Erik Kaasik, Karl Markus Kruuleht, Reiko Allingu ja Albert Laanemäe.

Resultatiivseim mängija oli Albert Laanemäe (W-klass).

Jõgevamaa Gümnaasiumi klassidevaheline saalihokiturniir

I koha saavutas Õ-klass, koosseisus Rasmus Randoja, Kevin Aland, Kaur Kevin Kalda, Karl-Andreas Kütt, Caroliine Kapp ja Pirgit Eifel

II koha saavutas Õ-klass, koosseisus Janmar Reiljan, Joosep Kalme, Andris Roland Saar, Robin Major, Arti Põldes, Rome-Andro Moora, Birgit Pihlak, Marten Teppan ja Doris Piik.

III koha saavutas Ü/Ä segavõistkond, koosseisus Karl Mark Tammsaar, Henry Hanst, Henri Tiits, Mattias Pihlak, Renar Mägi, Johann Christopher Lüüs ja Heliis Kalev.

Resultatiivseim mängija oli Rome-Andro Moora 18 väravaga.

Spordiviktoriin

Võitis Õ-klassi võistkond, kuhu kuulusid Robin Major, Arti Põldes, Janmar Reiljan, Rome-Andro Moora, Joosep Kalme ja Andris Roland Saar.

108 Talvine spordipäev

Toimus Jõgevamaa Gümnaasiumi talvine spordipäev, kus kõik osalejad läbisid vabalt valitud tempos 11,4 kilomeetrit.

Noormehed:

I koht Rasmus Randoja (Ö-klass) (53,50)

II koht Mattias Pihlak (Ä-klass) (59,34)

III koht Kaarel Pehap (Ü-klass) (1.07,00)

Neiud:

I koht Doris Piik (Ö-klass) (1.24,47)

II koht Heliis Kalev (Ü-klass) (1.37,33)

III koht Nelet Vierland (C-klass) (1.40,51)

Kokkuvõttes oli kõige kiirem klass Ö, kelle kümne kiireima osaleja keskmine aeg oli 1.49,14. Ö-klassile jäi napilt alla Ü-klass, ajaga 1.50,09. Parima osalusprotsendiga klass oli Ö.

Jõgevamaa Gümnaasiumi meistrivõistlused kergejõustiku mitmevõistluses

Võisteldi 100 m jooksus, kaugushüppes, neiud viskasid palli ja jooksid 400 meetrit ning noormehed tõukasid kuuli ja jooksid 800 meetrit.

Neiud:

I koht Marii Maria Ålund (Ö-klass) 2835 p

II koht Birgit Pihlak (Ö-klass) 2393 p

III koht Helis Kiis (Ü-klass) 2339 p

Noormehed:

I koht Arti Põldes (Ö-klass) 2615 p

II koht Reiko Allingu (W-klass) 2390 p

III koht Mattias Pihlak (Ä-klass) 2383 p

Jõgevamaa noorte sügiskross Kuremaal:

TU-20 500 m I koht Marii Maria Ålund (Ö-klass)
TU-20 500 m II koht Helis Kiis (Ü-klass)
TU-20 500 m III koht Cärol Simmo (W-klass)
TU-20 1000 m I koht Doris Piik (Ö-klass)
TU-20 1000 m II koht Kristiina Saar (Ö-klass)
TU-18 500 m I koht Kättriin Viiar (Ä-klass)
TU-18 500 m II koht Kaisa Õun (A-klass)
TU-18 500 m III koht Johanna Must (B-klass)
TU-18 1000 m II koht Merike Mitnits (Ö-klass)
TU-18 1000 m III koht Christina Siim (MSÖ)
PU-20 1000m I koht Arti Põldes (Ö-klass)
PU-20 1000 m II koht Andris Roland Saar (Ö-klass)
PU-20 3000 m I koht Janmar Reiljan (Ö-klass)
PU-20 3000 m II koht Karl-Erik Tammaru (W-klass)
PU-20 3000 m III koht Oskar Säärits (V-klass)
PU-18 3000 m I koht Mattias Pihlak (Ä-klass)
PU-18 3000 m II koht Hans-Johannes Kallis (MSÖ)
PU-18 1000 m I koht Rasmus Randoja (Ö-klass)
PU-18 1000 m II koht Patrick Palmsaar (A-klass)
PU-18 1000 m III koht Kevin Aland (Ö-klass)

EKSL-i Teatejooksude MV:

Murdmaateatejooksus II koht
Pendelteatejooksus I koht
Üldarvestuses II koht

Kooli võistkonda kuulusid Johanna Must (B-klass), Doris Piik (Ö-klass), Kättriin Viiar (Ä-klass), Helis Kiis (Ü-klass), Marii Maria Ålund (Ö-klass), Birgit Pihlak (Ö-klass), Kevin Aland (Ö-klass), Reiko Allingu (W-klass), Mattias Pihlak (Ä-klass), Arti Põldes (Ö-klass), Janmar Reiljan (Ö-klass), Rasmus Randoja (Ö-klass).

Jõgevamaa noorte ujumise meistrivõistlused 2023 Kuremaal

Karel Peldes (B-klass) - PU18 50 m vabalt II koht, absoluut 50m rinnuli III koht
Janmar Reiljan (Ö-klass) – PU 20 50 m vabalt I koht

AkzoNobel Cup võrkpalli võistlused

Meistriliiga arvestuses 3. koht.

Võistkonnas mängisid Karoliina Kask (V-klass), Kristi Rimmelg (Õ-klass), Kristin Pütsepp (W-klass), Helina Rääk (W-klass), Doris Piik (Õ-klass), Marta Saariste (Ä-klass), Arti Põldes (Õ-klass), Erik Kaasik (V-klass), Markus Tamm (V-klass), Joosep Kalme (Õ-klass).

Spordimälumäng “Bumerang”

Piirkonnavõistlusel I koht, finaalvõistlusel 6. koht

Võistkonda kuulusid Janmar Reiljan, Robin Major, Joosep Kalme ja Andris Roland Saar Õ-klassist.

Jõgevamaa noorte kevadkross Kuremaal

TU-18 500 m	III koht Kaisa Õun (A)
TU-20 500 m	I koht Marii-Maria Ålund (Ö)
TU-20 500 m	II koht Birgit Pihlak (Õ)
TU-20 500 m	III koht Heliis Kalev (Ü)
TU-20 1000 m	I koht Christina Siim (MSÕ)
TU-20 1000 m	II koht Merike Mitnits (Ö)
TU-20 1000 m	III koht Kristiina Saar (Ö)
PU-20 1000 m	I koht Mattias Pihlak (Ä)
PU-20 1000 m	II koht Arti Põldes (Õ)
PU-20 3000 m	I koht Rasmus Randoja (Ö)
PU-20 3000 m	II koht Janmar Reiljan (Õ)
PU-20 3000 m	III koht Hans-Johannes Kallis (MSÕ)

Eesti Koolispordi Liidu kergejõustiku karikavõistlused

Birgit Pihlak kõrgushüppes II koht.

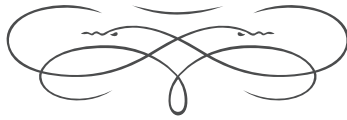
Rasmus Randoja 1500 m jooksus II koht.

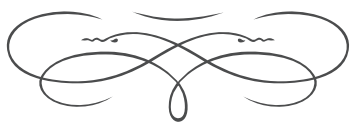
Jõgevamaa noorte MV kergejõustikus 23.-24.05.2023 Jõgeval

Kaisa Õun 10A	TU18:	100m 3. koht
Kevin Aland 11Ö	PU20:	100m 2. koht
		kuulitõuge 1. koht
Arti Põldes 12Õ	PU20:	100m 2. koht
		kaugushüpe 3. koht
		kuulitõuge 3. koht
		kettaheide 1. koht
		odavise 1. koht
		400m 1. koht
Birgit Pihlak 12Õ	TU20:	100m 1. koht
		kaugushüpe 1. koht
		kõrgushüpe 1. koht

Heliis Kalev 11Ü	TU20:	100m 2. koht 800m 2. koht 400m 1. koht
Greete Sepp 10A	TU20:	800m 1. koht
Karmel Karro 10C	TU20:	800m 3. koht kuulitõuge 2. koht
Mattias Pihlak 11Ä	PU20:	1500m 2. koht kõrgushüpe 3. koht 400m 2. koht
Rasmus Randoja 11Ö	PU20:	1500 m 1. koht 400m 3. koht
Janmar Reiljan 12Õ	PU20:	kaugushüpe 1. koht kõrgushüpe 2. koht
Reiko Allingu 12W	PU20:	kuulitõuge 2. koht kettaheide 3. koht odavise 2. koht
Mari Maria Ålund 11Ö	TU20:	kaugushüpe 2. koht kuulitõuge 3. koht kõrgushüpe 2. koht odavise 2. koht kettaheide 1. koht
Andris Roland Saar 12Õ	PU20:	kõrgushüpe 1. koht
Gerta Šlegel 11Ä	TU20:	400m 2. koht
Kristina saar11Ö	TU20:	400m 3. koht
Christina Siim MSÕ	TU20:	kuulitõuge 1. koht odavise 1. koht kettaheide 2. koht

OMALOOMING

kõik pole kuld, mis hiilgab
sa armud
aga ei mõista

too romantiline armastusfilm
mida vaatamas käisite
on tal juba üks kord nähtud

too roosa lillekimp
mille naistepäevaks said
on ka teise tüdruku öökapil

too sinine triiksärk
mille tema juures endale peale viskasid
on tundnud ka kolmanda neiu ihu

too nahast kõrvaliste
mille ta autos välja valisid
on koos neljanda iluduse parfüümiga

too valge puhas leht
millelt soovisid alustada
on ammu rikutud

oled viies

Kas mäletad?

Kas mäletad, kui olime väikesed? Päevad olid kuidagi pikemad, aastad venisid nagu teod pojengilehtedel. Oli aega mõelda, tegutseda, hullata, naerda, mängida. Kuhu see nüüd kadunud on?

Miks meil pole enam aega lihtsalt olla? Miks me ei suuda lihtsalt lakke vahtida ja mitte midagi mõelda? Ma tean, et ajas muutuvad prioriteedid, aga MIKS MA PEAN KAO-TAMA SISEMISE LAPSE?

MIKS ei ole see ühiskonna poolt aktsepteeritav, et mina ei suuda olla suur? Miks peab lapseõlv lõppema, miks ei saa see olla elu lõpuni? Ma tahan öelda 98-aastaselt, et minu lapseõlv pole läbi. See kestab mu elu lõpuni. Just nimelt, see ongi minu hüüd! Loodan, et mõistad mind.

Anna mulle teada, mida sa arvad.

SINU TAVALINE TÄISKASVANU

Ära pane ust lukku!
Võid kaotada usu
Võid kaotada viimase päikesekiire udus
Võib-olla sulle ainult tundus
Kuid ukse taga koputas keegi
Võib-olla tõi ta sulle keeksi
Samas mõtled, mida sellega ikka teeksid...
Eksind...
Eksind oma mõtete maailmas
Hetked peas ainult saagimas
Su sõber jälle sind aasimas
Mõttes ainult üks on veel kõlamas:
Ma tahan rahu
Tahan panna ukse lukku
Kuulata oma mõtete vaikset hukku
Vaadata oma lemmiknukku
Usku...
Usku, et ukse taga on uus võimalus
Siin maailmas pole midagi võimatut
Kõik me oleme võitmatud
Ma usun
Ja ütlen sulle:
Ära pane ust lukku!

Härjapõlvlaste riid

Muinasjutt tänapäevases võtmes

Kord juhtus Juku Tammsaare pargist läbi kõndides pealt nägema kolme mehe vaidlust. Näpistasid, sakutasid ja röökisid, nii et vähe polnud. Juku astus siis juurde ja küsis: “Mille üle kah vaidleme, härrad?”

“Poisiklutt, kao sina minema! Suurte meeste asjad. Pole sinu asi!” röökis üks.

“Rahu, Peedu! Poiss lihtsalt tuli ja küsis. Ära mine kohe nii närvi,” sõnas teine. Kolmas aga vaatas pealt, suu nii lahti, et ila hakkas voolama.

“Hea, et tulid, poisike,” sõnas teine mees, kellel nimeks Teedu. “Vaidleme varanduse jagamise üle, mille isa meile jättis.”

“No siin on ju täpselt kolm asja ning teid ka kolm. Lihtne matemaatika ütleb, et vägagi võrdselt saate jagada selle tavaari,” arutles Juku, endamisi mõeldes, et kuidas need täiskasvanud mehed nii lollid on ja kolme asja kolme inimese vahel ära ei suuda jagada. Isegi tema oskas nii palju arvutada.

“Aga me ei tohi neid asju eraldada, muidu kaotavad nad enda salavõime!” hüüdis Peedu.

“Ja mis salavõime neil kolmel siis on, kui küsida tohib?” päris Juku pooleldi naerdes.

Teedu võttis südameasjaks Jukule kõik ilusti ära seletada.

“Kõigepealt on meil siin paberileht aadressiga, kus asub pangaautomaat,” sõnas ta. “Teisel paberilehel on kirjas pangakaardi parool ning viimaseks on väike ümbrik, milles pangakaart ise. Ja peamine, mille isa meile jättis, ongi seal pangakontol.”

“Ja milline on nende asjade salavõime?” ei saanud Juku aru.

“Ega midagi väga erilist ei olegi. Lihtsalt, kui ühte pole, ei ole teistest kasu.”

“Jah, nii on,” kinnitas Peedu, kes müksas Aadut, et too ka noogutaks. Juku ei osanud infoga midagi peale hakata. Mida peaksid mehed sellises olukorras ette võtma?

“Kui ma nüüd väga aus olen,” ütles Juku, “siis ega ma teie juttu eriti usu. Peaksin ise enne järele proovima, kas salavõime ikka on olemas, ja ehk siis saan teile nõu anda.”

“Tundub vägagi loogiline,” nõustusid mehed poisiga.

“Ma võtan siis need kolm asja ja lähen proovin järele. Teie aga oodake pargis, kuni ma tagasi tulen.” Juku krahmas kaks paberilehte ja ümbriku ning seadis sammud pangaautoomaadi poole. Mehed istusid pingile ning jäid teda ootama.

Eelmise aasta septembris jäid ootama ja võimalik, et siiani istuvad ning ootavad. Juku aga sõidab ringi uhiuue Porschega ning annab koolides õpilastele koolitusi, kuidas rikkaks saada.

Kevad südames

Plirts, plärts, käes on märts,
kevadet ei ole paista.
Plirts, plärts, käes on märts,
otse hangest lund saab maitsta.

Juba käes aprillikuu,
muutus pole olnud suur.
Isal ammu väljas grill,
veel ei öitse ükski lill.

Kätte jõudis lõpuks suvi,
segaduses on ka tuvid.
Kus on päike, mis neid praadiks?
Väljas ikka miinuskraadid.

Juulikuus veel lumi maas,
sõidab uhkelt lumesaan.
Ema tõredaks on läinud,
et me pole rannas käinud.

Sügis kätte jõudis siis,
otsa sai me pere piin.
Ema puhkas, rannas tšillis,
isa rahus vorste grillis.

Sotsiaalmeediast sõltuvuses

Kas sain ma instas tuhat laiki?
Jah. Sellest saan ma elukaifi.
Või Twitteris ehk panen *tweel*i
Ja sukeldun nii meediatiiki.
TikTokis teen ka veitsa pulli,
et *follower*id ei jääks mul nulli.
Ja pilte ohtralt postitan,
et teised kodus mossitaks.

Kui keegi nägi minu posti,
ning endale siis *merch*i ostis,
tõuseb tuju minul kohe,
ärkab hinges rahalohe.
Kes ei teadnud minust varem?
Ava mobla, otsi parem!
Mina olen uus kuum asi –
nii vinge on see meediamasin!

Mu iidoliks on Kylie Jenner,
Ma jälgin kõiki tema trende.
Ma tahan olla nagu tema –
supercool ja räigelt kena.
Kui vahel mõned heitivad
ja küsivad, miks meigin ma,
siis ei tee ma nendest välja,
vaid hoopis viskan *story*'is nalja.

Influencer olen ma!
Follon, laik, *subscribe*, pakaa!

Vaeselapse käsikivi

Muinasjutu ümberjutustus tänapäevases võtmes

Kord asus Tallinnas üks vaktsiiniivastane üksikema koos oma noore vaktsineerimata tütarlapsaga. Teised lapsed temaga sõbrustada ei tahtnud, sest koolis, linna peal kepsutades ega trammis ta maski ei kandnud. Seega oli tema kõige lähedasemaks kaaslaseks 1500-eurone iPhone 14 Pro Max. Tüdruku suurimaks unistuseks oli saada vaktsineeritud kahe Pfizeri doosiga, kuid ema ei kavatsenudki tüdruku soove kuulda võtta.

Ühel päeval, kui tüdruk ühes Tallinna erakooli koridoris üksipäini norutas, astus justkui taevast saadetud inglina tema juurde valge kitliga arstitädi, kelle nägu kattis taevasinine mask. Arst ulatas lapsele maski, sellise, nagu tal endal oli, ning küsis: „Oled sa vaktsineeritud?“

Tüdruk raputas tummalt pead.

Kooliarst pistis seepeale käe kitlitaskusse, tõmbas välja paberilipiku ning ulatas selle tütarlapsale. Neiu luges saatekirja – Tallinna Keskhaigla, vaktsineerimine, Pfizer. Silmad löid särama, kui ta pea tõstis, et arstitädi tänada. Too õpetas:

„Pane mask näo ette ning käi peale kooli vaktsineerimas ära.“

Neiu suutis vaevalt viimastes tundides rahulikult istuda. Kui koolikell tirises, krahmas ta oma asjad ning seadis sammud Keskhaigla poole. Kuid teekond osutus vaevaliseks.

Esmalt pidi tüdruk mööda pääsema hirmutavatest gümnaasistidest, kes kooli ees energijaooke kulistasid. Järgmisena varitsesid teda bussijaamas viinaninad, kes võõras keeles kraaklesid. Edasi leidis tüdruk end Tallina Keskturult, kus iga teine memmeke haaras tal varrukast kinni ning proovis talle kukekommi müüa. Korra sai ta pankrotistunud T1 ostukeskuse ees rahulikult hinge tõmmata, seal ei näinud ta ühtki inimest, kes talle ohtu võiks kujutada. Viimase asjana pidi tüdruk Vabaduse väljakul tunglevatest turistidest läbi pääsema.

Nii oli ta lõpuks jõudnud Tallinna Keskhaiglasse, kus ta istus maha ning jäi oma süste ootama. Rõõmsal meelel kepsles plikatirts koju tagasi. Tohutu pahandus tekkis, kui vaktsiiniivastane ema kuulis, mida tüdruk teinud oli. Käramise ja pahandamise peale helistas alumisel korrusel elav naaber politseisse. Kohale ilmusid lastekaitseametnikud, kes toimetasid tüdruku isa juurde Tartusse. Seal kandis ta iga päev maske ning jäi rõõmsalt järgmist vaktsiinidoosi ootama.

Arvuti ja telefon

Muinasjutu “Puulane ja Tohtlane” ainetel

Ühel kitsil firmaomanikul oli suur mure sellega, et töötajad küsisid liiga palju palka, aga ei teinud tema arvates piisavalt palju tööd. Samuti sai tal telefoni aku pidevalt tühjaks ja see takistas tal tähtsatele ärikõnedele vastamist.

Ühel päeval sai tal töötajatest lõpuks villand ja lasi nad kõik lahti. Töötajaid oli tal siiski vaja ja ta otsustas abi küsida tuttavalt IT-spetsialistilt, kes aga ei osanud mehele sobivat telefoni ega töötajaid anda ja soovitas tal minna interneti omaniku juurde ja temalt abi küsida. Selleks, et targa mehega kohtuda, pidi mees minema järgmisel teisipäeval kõrvaltänavale, arvuti kotis, ja koputama kolm korda telefoniga vastu pead. Mees tänas spetsialisti ja läks koju.

Varsti oligi teisipäev käes ja mees läks õhtul kõrvaltänavale, vana ja väsinud arvuti kotis, ja koputas telefoniga kolm korda vastu pead. Õige pea oligi mustade prillidega pikk mees kohal. Mees seletas talle, et tal on vaja telefoni, mida kunagi laadida pole vaja, ja töolist, kes teeks tasuta ära kümne tavalise töötaja töö. Vastutasuks pakkus ta kotis oleva arvuti. Võõras oli nõus ja võttis taskust välja juhtme ja telefoni. Ta selgitas, et kui mees koju läheb, ilmub juhtme otsa arvuti, mis suudab ilma inimese abita ära teha kümne kontoritöölise töö ja telefonil ei saa aku mitte kunagi tühjaks. Veel ütles ta, et külmal ajal tuleb asjad panna ööseks sooja kohta soojenema. Kinnituseks pidi mees andma oma telefoninumbri ja peale seda läks ta koju.

Nüüd läks mehe firmal paremini kui kunagi varem, arvuti tegi tema meelest isegi paremini tööd kui kümme töolist ja telefoni aku oli samuti alati täis. Ta teenis selle arvelt väga palju kasumit ja sai endale osta kõike, mida hing ihaldas.

Paari aasta pärast aga hakkas mees klientidelt vihaseid kirju saama, et töö on tegemata. Ta kiirustas kohe kontorisse, et näha, miks arvuti oma tööd ei tee. Kohale jõudes ei näinud ta kontoris muud kui paari juhet ja telefonikujulist tellist. Mees sai vihaseks ja tahtis minna ja interneti omanikule pettuse eest kere peale anda. Äkki aga ilmus tema ette suur ekraan, mis ta sealsamas endasse tõmbas. Mehest oli saanud uus arvuti, kes kümne inimese eest tööd teeb. Kontorisse minnes leidis naine mehe asemel maast paberi mehe telefoninumbri. Ka kõik raha oli pangakontolt kadunud ja varsti võttis pank kõik uhked asjad omale. Naine leidis omale aga varsti uue rikka mehe ja elas õnnelikult elupäevade lõpuni.

Varjutu

Ennemuiste sündis ühes väikeses Eestimaa külas, mille nime keegi enam ei mäleta, üks laps. See oli tõesti kurb sündmus, sest saatuse tahtel oli laps sündinud aasta õnnetuimal päeval. Imikule oli seega määratud eluaeg ebaõnne, läbikukkumisi ja haiguseid. Külacited teadsid isekeskis sosistada hirmsaid asju ning kuulutasid, et kaua laps ei ela. Seda olid nad kuulnud saja-aastaselt külatargalt, kes rääkis, et tollel saatuslikul päeval, kui laps siia ilma toodi, juhtus midagi väga halba, mida tema varem näinud polnud.

Vastupidiselt külacitede jutule ning targa suureks imestuseks jäi laps elama. Siiski möödus lapsepõlv üle kivide ja kändude, sest võsukest kimbutasid mitmed haigused, mis ta söngi hinge vaakuma aheldasid. Ema ei osanud oma ainsat last muudmoodi aidata, kui vaid söngil kibedaid pisaraid valada. Ei olnud abi palumisest ega allikaveest ega isegi külatargast. Nii juhtuski, et sama haigus, mis noorukest vaevas, viis hoopis ema varakult hauda. Jälle rääkisid eided igasugu jutte. Üks vestis, et laps ise on selles süüdi, tema ebaõnn mõjutab teisi ning kõigi hüvanguks tuleks ta külast minema ajada.

Nii kasvas vaeslaps üles ilma ema ja koduta, ihukatteks kõigest armetud räbalad. Mõni lahkem külaelanik pakkus teinekord leivakannikat. Teised aga kõndisid temast laia kaarega mööda, sest päikselistel päevadel said nad õõvastava vaatepildi osaliseks. Kui päike taevas säras ning maad soojendas, ei jäänud kellelgi märkamata, et vaeslapsel puudub vari. Juba jooksis mingi külatädi ringi ning õpetas teisi: „Hoidke temast kindlasti eemale, kui elu armas! See laps toob ainult kurja, lausa oma lihase ema viis surma! Kel pole varju, pole hinge!“

Varjutu oli sunnitud päeva ajal istuma vana sara või suure tamme all, päikse eest kaitsuna. Ainult pimedas hiilis ta varga kombel. Ühel sügisel hilisõhtul lonkis Varjutu oma häduses tühjas külas ringi. Äkitselt leidis ta end külatarga ukse eest. Lootes kurvameelsusele lohutust leida, astus ta koputamata sisse. Öhtupimeduses valgustas kambrit kõigest väike küünal aknal, mille värelev leek heitis tuppa pehme kuma. Vanake istus laua ääres, ta naeratas soojalt, justkui oleks ta Varjutut juba kaua oodanud. Ta kutsus noore enda juurde istuma ning küsis:

„Oled sa kunagi surmaga vestelnud?“

„Ei ole,“ vastas Varjutu.

„Aga vot mina olen! Oi, kui põnev oli!“ kihistas vanake naerda. Varjutu ei tahtnud vana-kest hästi uskuda, ta eeldas, et külatark on oma kõrges eas juba hulluks läinud. Ta tõusis, et lahkuda, kuid tark krabas talt käsivarrest kinni.

„Kas sa ei tahagi teada, mis ta ütles? Vahest sa ei usugi mind? Ei peagi uskuma, aga enne ei tohi sa minna, kui sa pole kuulnud seda, mis ma talle ütlesin.“ Vanake tõmbas Varjutu tagasi laua äärde istuma ning jätkas.

„Me oleme surmaga juba vanad sõbrad, kuid rohkem pole me sõna vahetanud. Ta on pikalt mind külastamas käinud. Ta tuleb mulle ukse taha või piilub aknast sisse ning kutsub endaga kaasa. Igakord vastan talle: „Täna mitte, kallis sõber, oota veel natukene!“ Tavaliselt ta noogutas seepeale ning sammus minema, aga ühel hetkel tema kannatus katkes ning ta käratas: „Vanamees, kauem ma sind ei oota!“ Juba tahtis ta minust kinni haarata, kuid mina selgitasin, et enne mina ei lähe, kui ma pole oma kohust täitnud. Nimelt on meil külas üks kummaline laps ning ma ootan õiget aega, mil ma leian tema muredele lahenduse. Nüüd on see õige aeg käes, selleks on saatust sind täna siia juhatanud. Vaata, asi on nii, et sel päeval, kui sa sündisid, ei leidnud inimesehaldjas sind üles.“

„Mis see inimesehaldjas on?“ päris Varjutu.

„See on selline olend, kes inimest kaitseb, talle hinge annab ning temaga kõikjal kaasas käib. Ta ilmutab end varjuna. Sestap polegi sinul varju, sest sul pole oma haldjat.“

„Kus ta siis on?“

„Seda ma sulle öelda ei oska, sellele pead sa vastuse ise leidma. Aga üht pea meeles – ka sinul on oma kohus täita.“

Külatark naeratas hellalt, asetas pea lauale ning sulges silmad. Kүүnialaleek aknal oli kustunud, majja oli saabunud vaikus. Varjutu lahkus hurtsikust. Neid viimaseid sõnu ta hästi ei mõistnud. Siiski ta uskus, et vanake oli talle tõtt rääkinud. Kuidas küll oma hing üles leida, kui see on jäljetult kadunud? Varjutu mõtles kaua, kuni teda tabas imeline mõttesähvatus. Miks hirmsa vaevaga otsida vana hinge, kui saab endale hoopis uue hinge valmistada?

Ta kõndis mitu päeva ringi, kogudes esemeid, millest kratti ehitada. Kui kratt valmis sai, läks ta kolme tee ristumiskohta kuradit ootama. Varsti ta ilmiski põõsaste vahelt, tal oli kaasas suur nahkkaantega raamat, kuhu Varjutu pidi kolm tilka verd loovutama. Selle pärast noor ei muretsenud, veri võib raamatulehel olla, aga hinge ta ju maha müüa ei saa. Hetkega ärkaski kratt ellu ning vanapagan haihtus. Varjutu oli meeletult õnnelik. Ta ei hakanud aega raiskama ning ütles: „Kratt! Ehita mulle hing!“ Vedaja kõigest vahtis omannikku hõõgivate silmadega. „Mis sa passid, valmista mulle hing!“ Ikka ei midagi. Varjutu tahtis juba kolmandat korda käskida, kui keegi asetas oma käe talle õlale. Varjutu pööras ümber ning seisis vanatondiga vastamisi.

„Arvad, et võid mind petta?“ kisendas ta ning osutas raamatulehele, kus oleksid pidanud vereplekid ilutsema. Varjutu üllatuseks oli leht puhas.

„Ja milline lollpea hakkab kratilt paluma, et ta hinge valmis meisterdaks! Põrgulised seliseid asju ei suuda. Ennem õnnestub tal liivast kõis valmistada! Üldsegi, mida sina hingega peale hakkad?“

„Mul endal pole hinge,“ tõdes Varjutu häbistatult.

„Kuis nii?“

„Meie külatark rääkis, et inimesehaldjas ei leidnud mind üles, kui ma sündisin. Nii olen ma terve elu ilma hinge ja kaitsjata elanud. Ma mõtlesin, et äkki õnnestub kratil mulle hing luua.“

„Inimesed on ikka rumalad!“ naeris vanapagan. „Aga kummaline tõesti, sellist asja pole ma varem kuulnud. See meenutab mulle, et metsas olen ma küll üht hingehaldjat jõlkumas näinud. Tead, mine ja vaata järele, äkki võtab see haldjas sind omaks. Sina saad oma hinge ning mina ei pea seda olevust enam nägema! Nad on veel rõvedamad elukad kui kuked või hundid! Krati saad kah tänutäheks!“

Nii asus Varjutu koos kratiga teele. Teekond kestis kolm päeva. Kui nad kohale jõudsid, ootas neid ees sünge udune metsaserv. Varjutu oleks tahtnud sügavamale metsa uurima minna, kuid kratt peatas teda. Tulihänd juhtis noore tähelepanu puudele, kus okstel ja latvades rippusid peaaegu läbipaistvad kogumid, mis meenutasid pitsilisi loore.

„Need on hinged,“ lausus puuk.

„Kas minu hing on ka nende seas?“ päris Varjutu õhinaga.

„Ei-ei, need pole hingehaldjad, vaid hinged, mis kuulusid varem elavatele. Siin metsas elab uduhaldjas. Ma pakun, et ta on marjulisi-seenelisi teelt eksitanud. Nood on siis metsas koolnud ning uduhaldjas on inimeste hingedega puid ehtinud. Sinu haldja püüdis ta samuti aastate eest kinni.“

„Vahest me suudame temaga rääkida? Ehk on ta nii lahke, et annab minu haldja mulle tagasi?“

„Kohe kindlasti mittel!“ hoiatas kratt. „Uduhaldjas on ohtlik olend.“

„Mis me siis teeme?“ oli noor meeleheitel.

„Kõige parem oleks uduhaldjas elavate maailmast minema viia. Me peaksime ta kuidagi kinni püüdma ning vanakuradile toimetama. Talle meeldib neid keeta ja ära süüa, nad pidavat väga maitsvad olema. Nii saaksime sellest kurjusest lõplikult lahti.“ õpetas puuk. „Ja vaesed hinged tuleb ka kokku koguda ning lahti lasta. Kes teab, kaua nad siin lõksus on olnud.“

Kratt ja Varjutu hakkasid plaani pidama. See osutus parajaks pähkliks, sest uduhaldjas ilmutab end suure udukoguna, mida on korraga raske kinni püüda. Lõpuks jõudsid nad lahenduseni. Kratt pidi tulejoana lendama ning tooma kolm riidest kotti. Koos Varjutuga ronivad nad puude otsa ning hakkavad kahte väiksemasse kotti hingedid korjama. Seejärel jäävad nad latvadesse ootama ning kumbki haarab suurema kotisuust kinni. Kui uduhaldjas tuleb uudistama, kuhu tema kogutud hinged on kadunud, hüppavad kratt ja Varjutu puude otsast alla ning ühe hoobiga püüavad kurivaimu kinni.

Varjutu peitis end sõnajala taha, kui kratt kompsusid muretsema läks. Mõne hetke pärast jõudis ta tagasi, ühe väiksema koti andis ta sõbrale ning teise jättis endale. Suurema koti sidus ta endale keebiks õlgade ümber. Nii hakkasid sangarid surnute hingedid kokku korjama, ikka ronisid ühe puu tippu ja siis jälle maale tagasi. Selle peale kulus neil tohutult aega, sest hinged kaunistasid peaaegu tervet metsa. Nad olid ülesandega poole peal, kui järsku hakkas nende ümber tekkima paks udu. Sõbrad mõistsid hädaohtu ning ronisid koos kõrge kuuse otsa.

„Kuhu on mu hinged kadunud!“ röökis uduhaldjas madala häälega, mis läbi metsa levis, nagu oleks keegi pasunat puhunud. Sel hetkel lendasid kratt ja Varjutu puu otsast alla, hoides kotisuud pärani lahti. Nad maandusid otse udu keskel, nad vaevu nägid üksteist, kuid siiski vehkisid kõigest väest kätega, lootes kurivaimu kompsu sisse vangistada. Terve mets rökkas karjumisest. Udu hõrenes, kratt tõmbas viimase asjana kotisuu kõvasti kinni ning kuriloom oligi kinni püütud. Aega polnud raisata, puuk ruttas kotiga kuradi juurde.

Varjutu jäi üksinda keset metsa seisma ja kuulatas – vaikus, niisama vaikne kui külatarga hurtsikus. Silmapiiril terendasid hommikused päiksekiired. Ta haaras pambu ning hakkas allesjäänud hingi korjama. Ta oli parajasti sellesama kõrge kuuse otsas, kust ta hetk tagasi oli alla prantsatanud, kui tema õlal maandus üks lumivalge tihasesuurune lind. „Milline kaunis olend!“ mõtles ta endamisi.

Kui kratt oli naasnud ning Varjutu oma töö lõpetanud, võtsid nad kotid ning kõndisid haljale väljale, mis asus metsast natuke eemal. Seal ronisid nad väikese künka otsa, avasid kompsud ning imetlesid, kuidas hinged päikse käes sädelesid ja kergelt mööda ilma lendlesid, igaüks omasoodu. Sangarid hakkasid künkanõlvalt alla tatsuma, kui äkitselt jäi Varjutule midagi silma.

„Vaata, kratt! Kaks varju!“ Ja tõesti, murul ilutsesid üksteise kõrval mõlema, nii krati kui ka noore vari. Loodus rõkkas sõprade põhjatust õndsusest ja naerust. Noor oli oma hinge leidnud.

Sangarid jätsid üksteisega hüvasti ning kratt lendas uut omanikku otsima. Noor jäi veel hetkeks oma varju imetlema, pööras siis ümber ning sammus tagasi metsa poole. Ta meenutas külatarga sõnu ning mõistis oma kohust.

Sellest ajast peale jäi ta metsa kaitsma ning päiksepaistelisel päevadel võis teda haljal väljal ringi uitamas näha. Veel tänaseni juhatab ta varju või säravvalge linnuna metsas eksinud õigele tee.

Õnnelik mees

Elas kord üks õnnelik mees. Tal olid naine ja lapsed ning palju vara. Kunagi ei olnud tal olnud millegi üle kaevelda, teda teati kui alati rõõmsameelset ja õnnelikku meest.

Ühel ööl aga, kui tema lapsed ja naine juba ammu magama olid heitnud, tundis õnnelik mees ühtäkki, et midagi on tema õnnelikus majapidamises valesti, justkui kurjus oleks kuskilt aknapraost sisse pugenud. Mees vaatas küll ööpimedas majas ringi, kuid midagi valet ta ei märganud. Ta läks tagasi magama.

Kuid just siis, kui mehe silmalaud olid uuesti kinni vajumas, tundis ta, kuidas midagi rasket tema peale vajus ning nagu kõri kinni nõõris. Mees üritas küll karjuda, ennast sissetungijast vabastada, maha lükata, kuid ta keha oli kui soolasambaks nõiutud. Hädas pingutas mees senikaua, kuni parema käe nõidusest vabaks sai, siis äkitselt vabanes kogu tema keha halvatuselt. Mees hüppas püsti ja pani küünla põlema, kuid majas ei olnud kedagi peale tema enda ja ta pere.

Järgmisel ööl kontrollis mees üle kõik ukSED ja aknad ning istus tükk aega enne magama jäämist üleval valves. Kuid just siis, kui ta hakkas unne suikuma, tuli seesama tappev raskus tema üle nagu eelmisel ööl. Varsti võitles mees ennast nõidusest vabaks, kuid kui ta küünla põlema süütas, polnud majas jällegi kedagi võõrast. Nii läks ka järgmisel ööl. Ja ülejärgmisel – nii seitse ööd järjest.

Mees mõistis, et siin ei saa enam olla muuga tegemist, kui et keegi käib talle luupainajaks. Läks siis mees luupainajaks käijat otsima.

Metsatee peal tuli talle vastu nõid, hundinahad vöö ümber sätitud ja kepp käes. Mees astus kohe nõia ligi:

„Kas ehk sina, nõiamoor, mul öösel luupainajaks käid? Või ehk kellegi teise mind piinama oled nõidunud?“ küsis mees nõialt. Nõid vastas:

„Ei mina sind piinamas ole käinud, ega ka kedagi seda tegema nõidunud. Aga siinkandis on palju vaime, ehk oled sa mõne neist välja vihastanud?“

Mees läks siis edasi sügavamasse metsa, jõudis lõpuks metsajärve juurde. Veepervel istus vetevaim, kammides hõbedast kammiga oma ilusaid juukseid. Meest nähes naeratas ta kelmikalt. Mees astus kohe vetevaimu juurde:

„Kas ehk olen ma kuidagi vetevälja pahandanud, et sind mulle öösel painajaks on saadetud?“ küsis mees. Vetevaim vastas:

„Pole mina sind painanud, peremees, ega ole sa vetevälja kuidagiviisi pahandanud. Aga kui sa tõesti arvad, et keegi vetevälja haldjatest on sinu peale solvunud, siis tule minuga siiasamma järvevette ja ma aitan tal sul kiiresti üles leida.“ Ning tüdruk sirutas käed kutsuvalt mehe poole.

„Näkiga ma vette ei tule,“ vastas mees. Kui ta hetk hiljem ringi vaatas, siis ei olnud vetevaimu enam kusagil.

Läks siis mees juba peaaegu lootuse kaotanult edasi, kuni jõudis metsa äärele. Sealsamas puude varjus kivide vahel põles eredalt väike tuli. Mees istus tule kõrvale, et oma väsinud liikmeid soojendada. Äkki lõi tuli heledalt lõkkele ning leekide sekka ilmus väike tulehaldjas.

„Peremees, peremees, mis mure küll sind vaevab?“ küsis väike haldjas. Mees vastas:

„Kas ehk sina, tulehaldjas, öösiti mulle luupainajaks käid?“

„Ei, peremees, sinu luupainaja ei ole ei elavate ega haldjate seast, ta on tõusnud oma viimsest puhkepaigast taamal mulla all, sind kadedusest sinu õnne pärast painama tulnud. Aga nüüd kuula hästi, peremees, mind kuue sisse ära peida ning endaga koju kaasa võta. Nüüd, kui painaja uuesti ilmuma peaks, oma naisel mult kuub pealt ära lase heita, valguse käes muudab luupainaja kaitsetuks. Ära tema välimusest heitu, vaid talle rauast tera rindu löö, siis painaja enam uuesti ei ilmu.“

Tegigi siis mees nii, võttis haldja ja peitis enesele kuuehõlma alla. Koju jõudes andis kuue naisele ning pimeduse saabudes heitis oma süngi magama. Kui painaja siis uuesti mehe kallale tahtis tulla, tõmbas naine tulehaldjalt kuue pealt. Luupainaja ehmus ning kargas keset tuba, kuhu piltilusaks tüdrukuks moondununa seisma jäi. Kuid kõhklemata oli mees rauast noa haaranud ning lõi selle painajale rindu. Vaevalt oli noatera painajat puudutanud, kui ta jubeda kriiskega kadus. Enam teda mehe elamises ei nähtud.

Tänutäheks abi eest võttis mees tulehaldja enda majja elama ning tube valgustama ja pliidi all tuld hoidma. Õnnelikule mehele ja tema naisele sündis veel palju lapsi ning nad said veel õnnelikumaks. Ja kui nad veel surnud ei ole, siis elavad nad õnnelikult siiani.

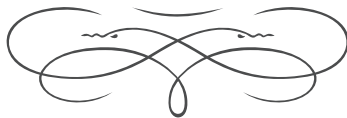
Tegijal juhtub . . .

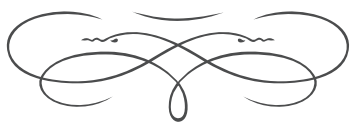
- Aksel lõõtsutas oma pilli.
- Luts on humoorilise suhtumisega.
- Isand käis Popiga jalutamas ja öösel magas Popi voodis.
- Tuba oli segaduses.
- Torvald kartis, et kaotab oma liiderliku positsiooni.
- Tõmm on Taavi naise isa poeg.
- Nora oli peamine rahaluristaja.
- Peapesu saada = kukke kitkuma
- Talgute raames tehti sõnnikut ja heina.
- See räägib karmist elust, kus mees tabab tööga oma naise.
- „Tõe ja õiguse“ legendaarsed tegelased Mati ja Priit
- Konflikt lõppes sellega, et Andres viskas Liisi sauna.
- Andres töötas oma naise surnuks.
- Hakkasid tuld vahetama = tulevahetus
- Selleks, et hoida keha ja tervis tugevana, tuleb ise olla kriitiline selles, kui palju aega tuleb veeta nutiseadmes, et ei kannataks keha ega muu ennast ümbritsev.
- Carmenile meeldis meestega mängida ja neid oma sõrme otsas keerutada.
- Paljud keskealised noored on alustanud ka oma firmat, sest see on see töö, mida neile meeldib teha ja mida nad oskavad.

Uued vanasõnad

- Õige perenaine teeb ka haamrist supi.
- Kes naeratab, see kaua elab.
- Kummutist sa leiad ikka vara.
- Depressioon teeb jahu.
- Viltust katust näeb teise majal.

HETKI KOOLIAASTAST

Alustasime algusest ...

... ja saime uute õpilastega tuttavaks

Mängime bingot...

... ja telefonimängu

Harjutame koostööd ...

... ja aina osavamaks saame

Koostööpäeva juhtisid Heidi, Inara ja Helis

Elar ...

Karoliina ...

Angeliisa ja Anti ...

Marta-Helene ...

Indrek ...

Helis ...

... ja koolijuht Priit tarkusepäeva aktusel

Kiiremini ...

... kõrgemale ...

... kaugemale

Rammu meil jagub

Jooksuks valmis

Tulid, nägid, võitsid!

Sportiviktoriini võitjad

Tegelasi maalt ja merelt...

...siitpoolt lahte ja teiselt poolt lahte...

... filmidest ja multikatest

Rebased on õnnistatud

Nad on ristitud! Rahulolevad rebased ja nende jumalad

Õpetajate päeval anti kooli juhtimine üle abituuriumile

Lapsevanem Margus Kask rääkis õpetajatele Elvis Presleyst

Joosep ja Doris õpetajate päeva aktusel

Inara oli õpetajate päeval direktori rollis

Pärilipüüdjaks jään...

Õpetajate tänamine ja tunnustamine

Omadega rabas, ...

... Muraka rabas

Õuduste öö ehk...

... õudusjuttude õhtu

Buratiino ehk kõige õudsem lugu

Jõulunädala hommikud

Glamurne talveball „Pilveriik“

Cärol, Inara, Laura ja Kristin

Nastja, Nazar ja Anna koos õpetaja Monikaga

Ootusärevus

Joosep, Robin, Arti, Andris Roland ja Janmar

Imelised tantsijad

„Elotähti“

Naudime ja tantsime

Balli bänd ZETOD

Balli kuninganna Karoliine Peek ja kuningas Karl Kustas Kalev

Meie imelised õpetajad

Jõulupäeval meisterdati ...

... õlest magneteid, ...

... pärlitega helkureid ...

... ja jõulupärgi

Jõulumälumäng

Luuletuste kirjutamise töötuba

Sõbrapäeva kohvik Ex Animo

Valimisdebatt

Kooli külastas Kaitseväge Akadeemia ülem brigaadikindral Vahur Karus

Meie rahvatantsijad ...

... Eesti Vabariigi aastapäeva aktusel

Õppejuht Sirli Vijar

Karoliine ja Elar

Karel-Jan

Kristofer ja Angeliisa

I aasta õpilased saatsid kevadvaheajal tuuliseid tervitusi Leedust

Vanapaberi kogumise kampaania võitnud C-klass sai preemiaks trüki- ja paberikunstkeskuse TYPA külastuse

Kevadisel spordipäeval toimus fotojaht

VWÕ- lennu eelviimane päev enne riigieksamite algust

V-klass

W-klass

Õ-klass

Tutipäeval mängisime, ...

tantsisime ...

... ja tantsisime veel

Salaja mängisime veesõda ...

... ja siis tantsisime veel natuke

Mängisime mälumängu

Šahh Matt

Õ-klassi noormehed ja karu

Sõbrad hoos

Inara ja mehed

Filifjonka hoidis raamatukogu

Emakeele hoidjad Doris, Birgit, Laura, Robin, Märten, Marta-Helene ja Jete

Teadusvõistluse „Nupp nokib“ võidu tõid koju Robin, Mattias, Doris, Amanda ja Osmo

Inglise keeles on parimad Anne-Greete, Kaisu Ann, Anne-Liis, Nora, Anti, Tormi Arne, Aiki Martha ja Saale

Piirkondlike olümpiaadide
säravamad tähed bioloogias, ...

... keemias,

... inglise keeles,

... saksa keeles,

... ühiskonnaõpetuses,

... lingvistikas,

... majanduses

.. ja matemaatikas

Anti Kikkas – üleriigilise inglise keele olümpiaadi II koht

Vabariiklikul emakeeleolümpiaadil osalesid edukalt Doris ja Marta-Helene

Mattias Pihlak – vabariikliku majandusolümpiaadi III koht

Kooli parimad mälumängurid Robin, Andris Roland, Janmar ja Joosep

Omaloomingu-
konkursi parimad:
Doris, Kristiina,
Birgit ja Indrek

Spordis olime ka säravad: Akzo Nobeli meistriliiga III koht

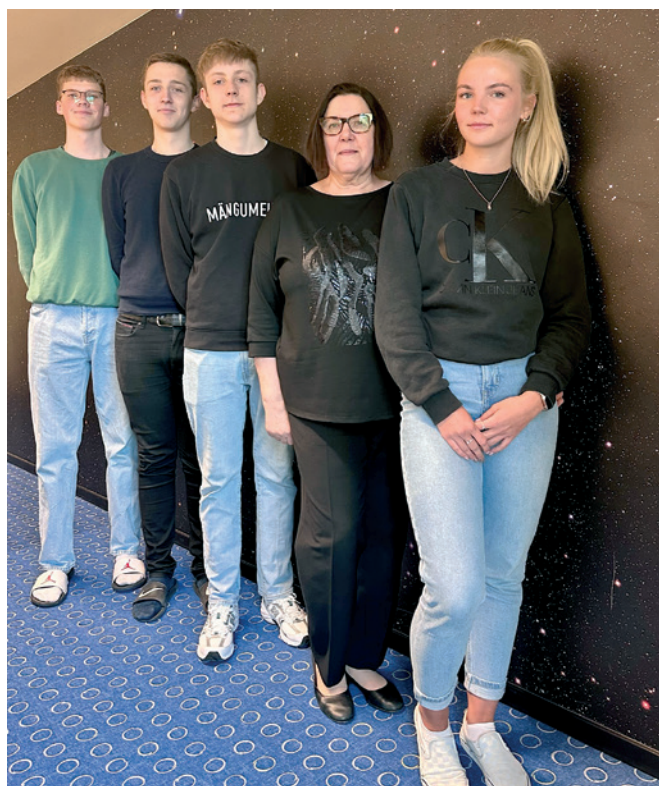
I koht pendelteatejooksus

Klassidevahelise võrkpalli võitis VW segavõistkond ...

... ja korvpalli võitis Û-klass

Parimad nutisportlased
Ruuben Isakar, Robin
Major, Indrek Virks ja
Janeli Kivimurd koos
õpetaja Urve Oleskiga

Põhiväärtuste
kandjad Mattias
Pihlak, Inara Ein,
Elar Kütt ja Rasmus
Randoja

Riigigümnaasiumite rahvatantsufestival Kuressaares

Kuressaares ...

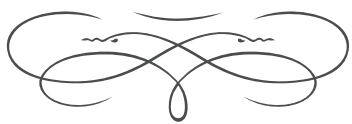
... jätkus tantsulusti

Helis ja Indrek

KOOLIPERE 2022/2023

Klassijuhatajad
NELE GRAVERSON
RAINER VÕSASTE

1. Maria Cosette
Aasmäe
2. Eero Heimonen
3. Jane Jalakas
4. Erik Kaasik

5. Karoliina Kask
6. Anne-Greete Kenppi
7. Getter Kiissel
8. Liina Krehova
9. Tõnis Kure
10. Kaisa Heleen Lääne
11. Lotta Lisell Määrts
12. Karoliine Orav
13. Kristi Petuhhova

14. Katharina Pärn
15. Maris Raudvee
16. Anne-Liis Sazonov
17. Oskar Säärts
18. Markus Tamm
19. Anette-Veronika
Vaigo
20. Kairit Vierland
21. Mattias Võtti

W-klass

Klassijuhatajad
URVE OLESK
NEEME KATT

1. Reiko Allingu
2. Inara Ein
3. Marta-Helene Hansing
4. Anti Kikkas

5. Marianne Kivimets
6. Karl Markus Kruuleht
7. Albert Laanemäe
8. Vaike Gea Laube
9. Liisa-Marie Paas
10. Elisabeth Piirsalu
11. Kristin Pütsepp
12. Laura Rammul

13. Kerttu Kethly Rumask
14. Helina Rääk
15. Cärol Simmo
16. Karl Erik Tammaru
17. Kaila Teder
18. Teresa Teder

Klassijuhatajad
MAIVE KASE
TIIT NAARITS

1. Eliise Altoja
2. Anni Selina Aug
3. Nora Isakar
4. Joosep Kalme

5. Kaisu Ann Karukäpp
6. Laura Liblik
7. Robin Major
8. Rome-Andro Moora
9. Laura Paarop
10. Birgit Pihlak
11. Doris Piik
12. Kerstin Pöder

13. Arti Põldes
14. Helen Pärn
15. Kaili Raja
16. Janmar Reiljan
17. Kristi Remmelg
18. Andris Roland Saar
19. Marten Teppan
20. Carmen Torm

Ä-klass

Klassijuhatajad
KRISTIINA ORM
ANDREAS
SUURKUUSK

1. Andreas Aasmaa
2. Rainis Aasmaa
3. Krislin Gerassimova
4. Vivian Kaarepere
5. Karl Kustas Kalev

6. Janeli Kivimurd
7. Elar Kütt
8. Markus Laanes
9. Annabel Margens
10. Marta Lisette Mägi
11. Angeliisa Niinemäe
12. Karlotte Orav
13. Joosep Palmiste
14. Mattias Pihlak
15. Evelin Piirisild

16. Kadi-Liis Pitk
17. Johanna Parendson
18. Marta Saariste
19. Saskia Sulp
20. Gerta Šlegel
21. Henri Tiits
22. Helerin Trestip
23. Kättriin Viiar
24. Kristofer Vähi

Klassijuhatajad

SILJA PIIR

MARET OJA

1. Ketlin Alamets
2. Kevin Aland
3. Marii Maria Ålund
4. Kamilla Annikova
5. Pirgit Eifel
6. Kristofer Frank

7. Eliise Joost
8. Jete Jõgi
9. Kaur Kevin Kalda
10. Caroline Kapp
11. Kärolin Kase
12. Karl-Andreas Kütt
13. Osmo Lapin
14. Cathleen Martjan
15. Merike Mitnits
16. Saale Mägi

17. Johannes Ojasaar
18. Roland Pärt
19. Tormi Arne Raidvere
20. Rasmus Randoja
21. Meriliin Rappu
22. Laura Ratassepp
23. Kristiina Saar
24. Martin Saksing
25. Lauri-Danil Tsääro
26. Kaari Tõnurist

Ü-klass

Klassijuhatajad
MAIU KAARJÄRV
MERLIN PAJU

1. Maido Böckler
2. Eliise Eddor
3. Henry Hanst
4. Jenifer Heinmann
5. Maria Hunt
6. Heliis Kalev

7. Karol Kattel
8. Helis Kiis
9. Laura Eliise Kiisler
10. Martin Kukli
11. Ailika Külm
12. Airo Lea
13. Liisi Lindsalu
14. Johann Christopher Lüüs
15. Harald Meesak

16. Renar Mägi
17. Markus Paloots
18. Anetty Pannik
19. Kaarel Pehap
20. Marite Reinesberg
21. Heidi Sild
22. Karl Mark Tammsaar
23. Egle Vaganova
24. Kerta Viira

Klassijuhataja
RITA SILDNIK

1. Aiki Martha Alviste
2. Kristofer Haljas
3. Ruuben Isakar
4. Erel Kivimurd
5. Karl Eduard Kull

6. Joosep Kull
7. Robert Lille
8. Laura Padrik
9. Patrick Palmsaar
10. Karoliine Peek
11. Maribel Reialu
12. Greete Sepp
13. Lisett Sikora

14. Märten Tenisson
15. Lisandra Tõruke
16. Kaspar Tuvike
17. Renate Uiga
18. Karl Västra
19. Indrek Virks
20. Kaisa Õun

B-klass

Klassijuhataja
ULVI TIISLER

1. Lauri Andre Anier
2. Nora Marie Aru
3. Laura Haaviste
4. Marius Hiiemaa
5. Inga Juvanen

6. Kaarel Karukäpp
7. Andreas Kazakov
8. Kārol Kruusimaa
9. Kevin Liiv
10. Amanda Lõhmus
11. Johanna Must
12. Laura Nurk
13. Karel Peldes

14. Rivo Pruus
15. Liisbet Randjärv
16. Joosep Sepper
17. Maribel Soonsein
18. Robin Tuvike
19. Timo Vare
20. Jaana Värnik
21. Kätlin Õunapuu

Klassijuhataja
MERLE OJAMETS

1. Laura Dengo
2. Marleen Elva
3. Karoliine Ilus
4. Lauri Marten Ilves
5. Gertrud Juhkam

6. Marten Kajak
7. Karmel Karro
8. Karmo Karro
9. Kert Kirsipuu
10. Joonas Lehtpuu
11. Annaliisa Mikhels
12. Timo Mägi
13. Romet Poll

14. Marta-Liisa Saar
15. Robin Sepa
16. Mari Liis Siil
17. Reio Ude
18. Roland Vdovin
19. Nelet Vierland

Õpetajad, töötajad

Jõgevamaa Gümnaasiumi õpetajad 30. august 2022

Ülle Lääne

Merle Ojamets

Mirjam Sillakivi

Monika Urb

Ene Külanurm

Maive Kase

Kristiina Orm

Riina Reimand

Rita Sildnik

Ljudmila Vahtla

Maiu Kaarjärv

Merge Ivask (lapsehoolduspuhkusel)

Urve Olesk

Andreas Suurkuusk

Karolin Piiskoppel

Kadri Lille

Vello Mägi

Ulvi Tiisler

Neeme Katt

Veronika Pook

Tiit Naarits

Lauri Naber

Laura Tamme

Viktor Nõmm

Silja Piir

Maret Oja

Anne Jaama

Annika Rüütli (lapsehoolduspuhkusel)

Kristel Tobreluts

Rainer Vösaste

Lianne Saage-Vahur (kooliteater

Liblikapüüdja)

Marika Järvet (rahvatants)

Tiina Kull (rahvatants)

Priit Põdra

Sirli Vijar

Merlin Paju

Nele Graverson

Erko Jäär

Marge Luhamaa

Õnnela Juuse

Tea Lall

Ukraina õpilased

Anastasiia Drabovska

Tulin perega Eestisse 2022. aasta veebruaris. Kuni õpingute jätkamiseni minu Ukraina koolis asusin õppima Jõgevamaa Gümnaasiumis. Seejärel otsustasin ühendada õpingud kahes koolis. Olen õppinud eesti keelt ja nüüd saan eesti keelest juba aru ja püüan ka ise eesti keeles rääkida. Mulle väga meeldib Eesti haridussüsteem. Kõik on minu vastu sõbralikud ja vastutulelikud. Täname teid külalislahkuse eest!

Anna Syvak

Ukrainast Eestisse tulles oli mul tahtmine selle maaga tutvuda. Alguses arvasin, et riik on väga väike ja pole huvitav, aga eksisin. Linnad ja loodus on siin väga ilusad ja mulle meeldib siin. Eestis olen külastanud paljusid imelisi linnu ja hakkasin eesti keelt õppima, see on raske, aga väga ilus keel.

Yana Onishchuk

Mina tulin Eestisse 2022. aasta mais. Mulle meeldib siin, sest inimesed on hästi sõbralikud. Eesti Vabariigis hoolitsetakse inimeste eest. Siin on väga heal tasemel meditsiin, hoolitsetakse looduse eest, head teed, väga täpne transpordiühendus. Siin ei ole kodutuid loomi ja kodutuid inimesi. Aga mina sooviksin muuta laste kasvatamist rangemaks.

Maksym Shcherban

Minu nimi on Maksim ja ma olen ukrainlane. Ma olen 19-aastane ja olen Eestis elanud peaaegu ühe aasta. Selle aja jooksul õppisin palju Eesti ja eestlaste kohta. Eesti on tõesti väga ilus maa, ennekõike on kaunid rabad oma loodusega. Suured metsad, mis ümbritsevad järvi ja jõgesid, lilledega täidetud põllud - see on lihtsalt lummas! Ma olen Kagu-Ukrainast ja seal mööduvad talved lumeta, nii et kui Eestis talvel palju lund oli, siis olin tõesti väga õnnelik. Eesti keel ei ole nagu teised keeled ja seda on väga põnev õppida, kuigi üsna raske. Eestlased räägivad väga kiiresti. Eestlased tulevad alati appi, isegi kui nad näevad välja nii külmad kui eesti talv, on nad väga head sõbrad. Mulle väga meeldib Eesti ja kuigi mul ei lähe keele õppimisega hästi (kasutan sageli tõlget), üritan seda edasi õppida.

Nazar Drabovskiy

Tulin Eestisse 2022. aasta veebruaris, et lõõgastuda ja selle Euroopa riigi kohta rohkem teada saada. Minu reis pidi kestma paar nädalat, aga järgmisel päeval toimus täiemahuline Venemaa sissetung Ukrainasse ning siis sai selgeks, et jään siia pikemaks ajaks. Mõne aja pärast külastasin Jõgevamaa Gümnaasiumi ja panin end sinna kirja. Mäletan siiani, kui närvis ma olin, kui direktori ja õpilastega rääkisin.

Ma arvan, et iga laps uues koolis tunneb samamoodi. Kuid mu hirm kadus kiiresti, kui õppisin õpilasi paremini tundma. Eestlased osutusid väga vastutulelikeks ja sõbralikeks. Aidatakse alati, kui midagi jääb arusaamatuks. Suhtlemisega oli alguses probleeme, mis oli tingitud sellest, et me ei osanud eesti keelt, kuid kõik õpilased räägivad hästi inglise keelt, nii et leidsime kergesti ühise keele. Just tänu sellele kogemusele sain kiires tempos eesti keele selgeks õppida ja uue kooliga paremini harjuda. Selle aja jooksul õppisin palju Eesti kohta. Paljud stereotüübid osutusid valedeks. Näiteks räägitakse, et eestlased on väga aeglased, aga mina seda ei märganud, vastupidi, vahel oli raske nendega sammu pidada. Olen väga tänulik õpilastele ja õpetajatele nende abi ja toetuse eest, hindan väga kõike, mida nad minu heaks on teinud. Eestimaa ja mälestused Jõgevamaa Gümnaasiumist, kohast, kus kohtasin toredaid inimesi, jäävad minu südamesse igaveseks.

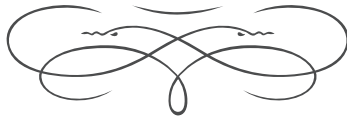
Vladyslav Bradik

Minu nimi on Vladislav. Nüüd elan Jõgeval ja õpin gümnaasiumis. Ma olen pärit Ukrainast, ma ei unusta kunagi oma kodumaad.

Õpilased ja õpetajad Jõgevamaa Gümnaasiumis on toetavad ja lahked ning aitavad alati, kui ma millestki aru ei saa. Eesti linnadest meeldib mulle eriti Tallinn. Vanalinn oma kitsaste tänavatega on väga ilus. Mäletan ka Kadrioru muuseumi juures olevat tänavat, aga muuseumis endas pole käinud, võibolla külastan ka seda. Olen käinud ka Tartus, see on väga väike linn, aga seal on kõike. Käisin Aura veepargis, kus saab lõbutseda.

Aga mulle ei sobi sinne kliima. Sellega, et külm on vähemalt neli kuud, tuleb harjuda, aga muidu mulle Eestis meeldib.

X LEND

Nii me mäletame . . .

Õ-klassi meenutuste vestlusring

Mida mäletad esimesest koolipäevast gümnaasiumis?

Janmar (muiates): „Ma ei mäleta, mis ma eilegi tegin...“

Kristi: „Kõik oli liiga uus.“

Doris: „Mäletan, kuidas kogunesime enda põhikooliaegse sõpruskonnaga aula ukse taha, sest me ei teadnud, kuhu edasi minna. Pärast olid aulas kõik istekohad ära võetud ja siis passisime lihtsalt seina ääres.“

Nora: „Ma mäletan, et aktusel tänati eelmisel aastal tänamata jäänud trimestri tegijaid ja parimaid kooliskäijaid. Ja siis ma mõtlesin, et nii tore, kuidas gümnaasiumis tunnustatakse ka selle eest, et sa oled lihtsalt tore inimene.“

Millised on kõige eredamad mälestused gümnaasiumiaastate algusest?

Laura Liblik: „Kõige alguses ma ei tundnud mitte kedagi peale Nora, aga kõik hakkasid kohe suhtlema, mis oli tore.“

Eliise: „Ma tulin Ida-Virumaalt ja ei teadnud mitte kedagi ega midagi.“

Kristi: „Kui klassinimekiri välja tuli, siis otsisin kõikide pilte netist ja lisasin sõbraks.“

Doris: „Kerstin lisas mind sõbraks ja siis ma mõtlesin, et issand, mis mimmu.“

Kerstin: „Esimesel koolipäeval me Älisiga arutasime, kuidas kõik tunduvad nii korralikud viielised ja veel nii lühikesed ka.“

Birgit: „Klassigrupi tegemine Messengeris oli kõige keerulisem. Joosep tegi grupi ära, aga siis Janmar ütles mulle, et ma pean lisama inimesed sinna, sest nad ei julge.“

Nora: „Minu jaoks hetk, kui klass päriselt klikkis, oli esimese aasta talvisel spordipäeval. See inimpüramiidi tegemine andis meile ühtsustunde.“

Arti: „Mäletan esimest vestlust Janmariga. Pidime kehalise tunnis sordijaama ringi jooksma ja siis ma läksin küsima, kas ta tahaks minuga koos joosta.“

Nora: „Tüdrukute esimesed jutustamised hakkasid ka minu meelest kehalise riietusruumist. Mäletan, et Laura ütles mulle, et ma näen välja nagu sporditüdruk.“

Mida jääd gümnaasiumiajast kõige rohkem igatsema?

Robin: „Inimesi... tore seltskond on.“

Arti: „Ma jään ilmselt mugavusi igatsema, sest mina lähen üheteistkümneks kuuks metsa.“

Nora: „Kooli õhkkonda. Meil on nii väike kool, et sa tead põhimõtteliselt kõiki ja ma usun, et meie kooli inimesi saabki nimetada koolipereks, sest kõik tunduvad nii lähedased ja on nii kokkuhoidvad.“

Robin: „Õpetajatega läbisaamine on ka tore. Kui põhikoolis ütlesime õpetaja Katt või õpetaja Võsaste, siis siin võime öelda ka Neeme või Rainer.“

Kes oli kõige meeldejäävam õpetaja?

Arti: „Vello, alati kui teda tervitad, siis ta jääb sinuga edasi rääkima.“

Janmar: „Ükskord ma lonkasin jalga ja siis Vello tuli minu juurde ja rääkis, et tal on ka selg haige.“

Nora: „Tiit oma lõbusate naljadega ka.“

Birgit: „Ljuda, ta on ikka selline nunnupall.“

Carmen: „Õpetaja Andreas enda ütlemistega. Mitte ükski õpetaja ei ütle sulle nii nagu Andreas.“

Kerstin: „Ma jään Suurkuuse huumorit igatsema. Meil oli ükskord tabel tulpadega ISA, POEG ja KOOS. Ja siis Andreas luges sealt, et ISA, POEG ja PÜHA VAIM.“

Kristi: „Ulvi ka oma selle „suurepärasega“. Ta kiidab iga väikse asja eest.“

Kerstin: „Ma kukkusin Ulvi keemia töö läbi ja siis me arutasime pärast vigu ja Ulvi ütles mulle, et kõik on suurepärase.“

Robin: „Maret oma huumori ja poiste peedistamisega, kui kõik poisid laulma pidid klassi ees.“

Missugune kursus avas kõige rohkem su silmi või meelt?

Janmar: „ITA. Ma sain aru, et ma jaksan veel sporti teha.“

Arti: „Füüsika 1-3. Just see esimene aasta, sest sain aru, et ma ei oska seda. Õppisin kolm päeva ja iga päev kuus tundi suuliseks arvestuseks, aga ikka sain hindeks kolme.“

Robin: „Riigikaitse ja matemaatika viisteist kursust ka kindlasti.“

Arti: „Matkamine. Ma nägin erinevaid loomi soos. Armutuvikesi ka õpilaste seas.“

Kaisu: „Näiteks valikkursuste nädalal me käisime Luual ja saime teada, kuidas mootorsaagi kasutada.“

Kaili: „Jooga. Ma ei teadnud, et ma olen suuteline ühe nädala jooksul nii palju magama.“

Missugune oli lemmikklassiruum?

Arti: „Kindlalt 007. Poiste duširuum. Näiteks Andris õppis seal keemiat ja tagasi tulles ütles, et nüüd ta saab aru.“

Nora: „Ajalooklass ka, sest seal on selline mõnus hämar ja unine keskkond.“

Laura Paarop: „Klassi number 111 on ka ilus.“

Birgit: „Siis oli ajalooklass lemmik, kui seal tagaseinas veel diivanid olid.“

Robin: „Jah, klassijuhatajatunnis istusime alati diivanitel.“

Helen: „Mareti klass ka, sest seal on diivan.“

Arti: „Ühesõnaga, kõik need klassiruumid, kus on diivan.“

Kas inimesed ümberringi on olnud koolis toetavad?

Nora: „Jah, Silja on meile alati rääkinud, et tema kabinet on avatud.“

Carmen: „Õpetajad kogu aeg pakuvad enda abi. Vello ütleb tihti, et kui on mure, siis tule ja räägi.“

Arti: „Sõbrad ja klassikaaslased kõik ka.“

Milline koolitraditsioon või -sündmus on kõige rohkem meeldinud?

Kristi: „Jõuluball kindlasti, sest põhikoolis meil ei olnud sellist pidu, kus oleks esinejad, söök ja jook ning kõik oleks pidulikult riides. Väga hea õhkkonnaga üritus, kus saab olla sõpradega ja tantsida.“

Arti: „Jõuluhommik on tore olnud, sai enne jõule koos olla.“

Doris: „Mulle meeldib, et me saame iga trimestri tunnustamiseks kokku. See on alati pidupäev, kui koolipere saab kokku ja rõõmustab millegi üle.“

Kas sooviksid, et koolis oleks olnud koolivorm või mõni vormiese?

Kõik ühest suust: „Ei.“

Carmen: „Kui, siis ainult müts või vest, aga midagi suuremat mitte.“

Kristi: „Samas, kui hommikul ei suuda kooliriideid valida, siis oleks just hea, kui saad lihtsalt koolivormi selga panna.“

Robin: „Koolivorm oleks selles suhtes hea, et siis ei käiks õpilased ringi palja nabaga või muude ebasobivate riietega.“

Doris: „Kõigil võiks olla tegelikult küll mõni ühine koolillogoga asi. Muidu saavad logo-dega meeneid ainult trimestri tegijad ja muud tublid tegelased.“

Kas arvad, et mõni gümnaasiumikaaslane jääb sulle sõbraks ka edasiseks eluks?

Robin: „Eestimaa on nii väike.“

Arti: „Muidugi, ma lähen Eestit kaitsma, et teil ülikoolis turvaline olla oleks.“

Kaili: „Võib-olla iga päev ei jaksa suhelda, aga korra nädalas oleks armas uurida, kuidas kellelgi läheb.“

Milline peaks olema järgmine Õ-klass, et ta sarnaneks meie Õ-klassiga? Mis on see märksõna?

Kristi: „Naljakas.“

Nora: „Sportlik kindlasti ja väga kokkuhoidev samuti.“

Doris: „Mulle meeldib meie klassi puhul see, et me kasvasime ajas kokku. Näiteks nüüd lõpuklassis me suhtlemegi palju rohkem kui varem.“

Arti: „Issand, ma ei taha ära minna gümnaasiumist ja uute inimestega tutvuda! Mulle ei meeldi.“

**Kirja pannud
BIRGIT PIHLAK**

Abituriendid meenutavad oma esimest koolipäeva

- Kui käisime klassiga tutvumas, oli emme kaasas. Ta istus minuga teises reas akna ääres. Kui päris esimene koolipäev oli, kõndisin klassi ja nägin, et mu emme koha peal istus hoopis Doris. Istusin mossis näoga pinki, ütlesin veel Dorisele, et ta võttis mu ema koha ära, ja ülejäänud aja tunnist ma temaga ei rääkinud. Olin ääretult solvunud ja pahane.
- Arvasin, et 9. klassi õpilased, kes meid käest kinni hoides saatsid, on meie õpetajad.
- Olin laps, kes kartis väga palju, muidugi kartsin ka tollel päeval 12. klassi poisse, kes meid saali rahva ette viisid, seega algas minu koolipäev pisarate saatel, sest poisid olid suured ja hirmutavad.
- Ärkasin üles, magada ei saanud, sest närv oli suur. Panin selga riided, mille ema eelmisel päeval valmis oli pannud, võtsin aia paar lilleõit ja läksin kooli. Pärast aktust oli pikk rongkäik ja kultuurimaja ees toimus kontsert. Väsisin ära, hakkasin jonnima ja ema viis mind koju.
- Minu jaoks oli esimene koolipäev väga eriline. Esimene september on ühtlasi ka minu sünnipäev. Mäletan, et läksin hea meelega kooli, sest olin seda ammu oodanud. Mind viis kae kõrval aktusele üks vanem sugulane, kes oli sel ajal abiturient.
- Astudes esimest korda kooliuksest sisse ja nähes lõpuklasside õpilasi meid ootamas, tahtsin kiirelt ümber pöörata ning väljuda. Kui lõpuklasside õpilased valisid endale I klassi õpilast, keda aktusele saata, kuulsin lauset: „Ma võtan selle loksik juustega punapea, ta on nagu minu miniversioon.“ Seepeale haaras ta mu enda kõrvale ning me olime tõesti sarnased: punaste loksik juuste, tedretähnide ning päikesest ja suvest ära põlenud ilmega.
- Minu esimene koolipäev oli veidi hirmutav, aga olin seda juba kaua oodanud. Aktusele pidin ma kõndima vanema klassi õpilase kõrval ning saalis sain ma ilusa aabitsa ja kollase kohvri. Veidi valmistas pettumust see, et kuna ma käisin väikeses koolis, ei saanud ma endale pinginaabrit, sest istusime üksi.
- Minu esimene päris koolipäev oli 2010. aasta 2. septembril. Päev varem toimunud aktusest pole midagi meelde jäävat välja tuua peale selle, et olin väga ärevil ning et pärast aktust sai kodus kooki. Esimesel koolipäeval tekkisid mul õppimisel juba esimesed raskused, kui ma ei saanud hakkama matemaatika kodutööga ning nutsin sellepärast.
- Olin ülimalt õnnelik ja tänulik, kui abiturient Kertu, kes mind kooliteele saatis, andis mulle postkaardi ja šokolaadi koolimineku puhul. Kaart on mul siiani alles. Peale aktust kõndisin koos temaga Jõgeva keskväljakule koolirahu välja kuulutama.

- Pidime lipuväljakul heiskama lipu. Olin pisike ja kasutasin tooli, et ulatuda piisavalt kõrgele. Tool kõikus ebatasasel pinnal korralikult. Palju puudu ei jäänud, et oleksin toolilt alla lennanud. Juba tundus kool hirmsa ja ohtliku kohana.
- Klassivend astus mulle varba peale ja mu varvas hakkas nii kõvasti veritsema, et kogu mu kinga sees olnud sukaosa oli verine.
- Mäletan esimesest koolipäevast hetke, kui seisin Piiri tänaval asuva koolimaja ees koos oma klassikaaslastega. Mul oli seljas valge pluus ning must veidi puhvis seelik. Hiljem läksime istutama oma klassi puud, mis kahjuks kunagi suureks ei kasvanudki. Mäletan eredalt oma klassijuhataja säravaid silmi ja ilusat naeratust.
- Mäletan, kuidas esimesel koolipäeval oli aktus ning me istusime aulas teiste ees. Saime omale need kollased kohvrid, kus sees oli kõik vajalik. Kuna kõigi ärevus oli suur, hakkasime keset aktust oma kohvreid vaatama ja üksteisega arutama, mis seal sees on. Kedagi ei huvitanud aktus, kohvrid olid põnevamad.
- Paar päeva enne esimest koolipäeva lõi mulle suur ärevus sisse. Korruptasin muudkui oma vanematele: „Ärge minuga pahandage, kui ma kolme saan.“ Nemad muidugi rahustasid mind, et keegi ei pane esimesel koolipäeval hindeid. Pärast selgus, et ma ei saanudki kolme, ning siis tundsin suurt kergendust ning pidasin esimest koolipäeva õnnestunuks.
- Ma ei olnud oma esimesel koolipäeval närvis, sest tundsin peaaegu kõiki õpilasi juba lasteaiast ja isegi õpetaja oli tuttav. Hommikul panin ennast riidesse ja asusin kooli poole teele. Alguses tundus kõik põnev ja uus, kuid ilmselt peale teist tundi sain aru, kuhu ma sattunud olen.
- Mäletan, et olin väga õnnelik koolimineku üle. Mul olid seljas valge pintsak ja heledad viigipüksid. Kui sain enda kollase kohvri, tundsin ennast sellega nagu ärimees.
- Abituriendid viisid meid käekõrval laululavale. Mind tervitati seal rohkete lillede ja kommikarbiga. Sealt algas rongkäik, mis viis meid koolimaja juurde, kus hakkasime klassipilti tegema. See võttis lõputult aega, sest sebisime ringi nagu sipelgad ega püsinud paigal. Mul oli seljas kolmeosaline valge ülikond, mille olin selleks ajaks juba ära määrida suutnud.
- Mäletan I klassi esimesest koolipäevast seda, kuidas meie klassijuhataja küsis meilt, kas me koolis tahame käia. Kõik vastasid suure hurraaga: „Jaaa!“ Siis küsis ta järjest, kas me aasta, kahe, kuue, kümne pärast tahame ikka koolis käia. Kõigi vastus oli endiselt jaatav. Nüüd ma mõistan, miks see õpetaja meilt seda küsides nii hirmsasti naeris.
- Ega ma paljut ei mäletagi, kuid piltide pealt on näha minu rõõmu ja elevust. Mäletan, et kandsin ilusat helesinist kleiti ja jalutasin koolimajja emal ja tädil käest kinni hoides. Minu esimeses koolis oli traditsioon, et esimesse klassi astuvad istutavad koolimaja taha puu. Mäletan veel, kuidas mu käes oli puud istutades labidas ja mu vanavanaema vaatas mind rõõmsa ja uhke pilguga.

Kogunud

MERLE OJAMETS

V-klass

Meil võttis palju aega, et üksteisega tuttavaks saada. 10. klassis olid kõik üsnagi tagasihoidlikud ning raske oli kellegagi sidet luua. Tänu rebaste nädalale saime lähedasemaks ning hakkasime rohkem omavahel suhestuma. Suureks toeks olid meile ka klassijuhatajad, kes innustasid ja aitasid meid alati. Meie klassijuhatajatest on meil küll natuke kahju. Üks neist on kehalise kasvatuses õpetaja ning teine aktiivne korraldaja – meie klass ei saa neid väga milleski uhkena tundma panna. Me ei ole spordis midagi märkimisväärt saavutanud, peale võrkpalliturniiri võidu (kuid see oli ka koos W-klassiga). Samuti korralduse poole pealt oleme kehvad. Meil on justkui palju aktiivseid õpilasi, kuid ikkagi ei osalenud me nende kolme gümnaasiumi aasta jooksul peaaegu ühelgi üritusel, kuid kui osalesime, siis olime tublid. Meie armas klassijuhataja Nele ütles meie kohta hästi: “Te kas ei tee üldse mitte midagi, või teete midagi eriti vinget ja ägedat!” Siiski on meil ka oma plusse. Näiteks on meie klassi õpilane Kairit puudunud kooli ajaloos AINULT siis, kui ta koroonasse haigestus. Lisaks saavad 2 tüdrukut loengute eest 2 osaluskursust, sest nad võtavad kõiki loengutest osa. Väga palju rohkem meil neid häid omadusi lisada pole. Kuid siiski on meiega lõbus ning vahepeal kostub just meie klassist õpetajatele vastuseks kõige filosoofilisemaid ning samas ka rumalamaid ütlusi. Oleme mitmekülgne klass!

Klassijuhatajad Nele ja Rainer

Nele on oma positiivse energiaga meile alati toeks olnud. Ta ei väsi isegi kolmandal aastal poisse utsitamast ja ergutamast. Ta soovib, et me kõik saaksime ilusti gümnaasiumi lõpetatud ning annab selleks endast kõik. Ta on tõeline võitleja hing. Kui ta poleks meie klassijuhataja, oleks vähemalt viis inimest meie klassi nimekirjas vähem. Kuigi on öelnud, et ei jaksa tegeleda meie probleemidega, on ta meile olemas olnud. Hoolib vägagi oma klassist. Ta kuulab alati meie mured ära, olgu need siis kooliga seoses või mitte, ja aitab meid alati, olles hingega asja juures. Ei saaks soovida paremat klassijuhatajat kui teda. Lisaks on tal peaaegu iga päev mõni armas riietus.

Rainer on näidanud ennast kui vaikne ja tasakaalukas klassijuhataja. Igas klassijuhatajatunnis on ta küll kohal, kuid seisab vaikselt. Vahepeal tuleb temalt Nele jutule lisaks kas noogutus või “Jah”/“Just”/“Mhmh” või midagi muud sarnast. Samas on ta tõestanud, et ikkagi hoolib meist ning tahab meile parimat. Rainer on põhimõtteliselt ainus õpetaja siin koolis, kes oskab meie klassi poisse distsiplineerida.

Maria Cosette Aasmäe

Esimene abielu kooli ajaloos, julgeb alati enda arvamust avaldada. Kolis Soomest Eestisse, et meile õppima tulla, ei karda küsimusi küsida, kui millestki aru ei saa. Alati särab ja naeratab. Armas klassiõde. Tundub vaikne, aga tegelikult on väga jutukas.

Eero Heimonen

Tema ja Tõnise läheduses istumine võib olla raske – nad ei ole kunagi tasa ja alati räägivad omavahel. Iga kolmas sõna nende vestluses on seotud autodega. Muidu väga tubli ja lahe vend. IT spetsialist. Suur elukogemuste pagas.

Jane Jalakas

Hilineb tihti tundi, oli 10. klassi alguses kõige julgem. Väga avatud arvamustega, ei karda tunnis vastuseid anda. Jane tunnuslauseks on “ma jäin seal tunnis vahepeal juba magama”, mida ta ütleb peale igat koolitundi. Teab üldiselt alati, mis draama kooli peal toimub, kui ei, siis on ta esimene, kes küsib “mis värk on?”. On kindlate tulevikuplaanidega ning ei karda neist rääkida. Jääb alati oma arvamustele kindlaks, kuid kuulab ära ka teiste omad. Meie klassi kõige tugevama häälega, naerab palju, kui on heas seltskonnas. On proovinud vähemalt viit erinevat juuksevärvi ja juuksestiili, väga kirju inimene. Saaksime lugeda ühe käe sõrmedel, mitu raamatut ta tegelikult kohustuslikust kirjandusest täielikult läbi on lugenud.

Erik Kaasik

Päiksekiir, naistemees, ego suurem kui Eesti inflatsioon, tahab alati parim ja parem olla, vägagi jutukas, alati on oma arvamus erinevate teemade kohta. Erik ei tea ikka veel, et puudumistest peab õpetajaid teavitama. Õpetaja Vello küsimusele “mis tuuled on Eestis” vastas Erik järjekindlalt “tormituuled”. Kui Erikul on piinlik, läheb ta näost väga punaseks. Tema vestlused õpetaja Veronikaga on alati ekstreemsed ja neid on natuke naljakas tundides kuulata. Kui ta klassiruumi tuleb, siis on alati teda kuulda. Avaldab ka oma arvamust tundides tihti.

Karoliina Kask

Kõigi lemmik. Meeldib kaasõpilasi katsuda. Hoiab klassi vaimu üleval. Tahab igast võistlusest ja esinemisest osa võtta ja kaasab alati klassikaaslast. Üliäge, hooliv ja musikaalne, laulab kogu aeg, ainuke inimene, kes suudab motiveerida klassi kusagil kaasa tegema. Sööb alati tunnis ning saab ka selle eest noomida. Naerab iga õpetaja Tiidu nalja peale. Julgeb öelda, kui midagi on paigast ära ning vajadusel ütleb ja kantseldab, keda vaja. Tal on lihtne, kuid äge stiil, mõtleb vahvaid kombinatsioone. Saab üldiselt kõikide õpetajatega läbi ning vahel jääb tunne, nagu ta teaks kõiki meie kooli inimesi. Talvel jää peal uisutades leiab Karoliina alati endale uusi sõpru põhikoolist, kellega jää peal nalja teha. Ta meeldib lihtsalt kõigile, sest tal on hea karisma. Toidurööv! (peitke oma sööki Karo eest). Tupperware!

Anne-Greete Kenppi

Tutu, matageenius, aga ise seda ei tunnista, hea huumorisoonega, alati abivalmis. Distantsoõppe ajal tahtis alati teistega koostööd teha ning teisi ka aidata, vajab pidevalt kammi. Ta paneb kirja ka kõik naljad, mis tundides kõlavad, näiteks õpetaja Vello tunnis kõlanud kuldse ütluse, et füüsika on huvitavam kui teletupsud ja muumitrollid kokku panduna.

Getter Kiissel

Kõige paremate hinnetega, väga tark, meie klassi kuldmedalilootus. Ülitore neiu, kellega saab alati nalja, ta toetab halval päeval ja naerab kaasa heal. Mõnus vestluskaaslane, toetav ja hooliv.

Liina Krehova

Räägib ja mõtleb alati tunnis kaasa, aitab kaasõpilasi, oskab vene keelt paremini kui terve klass kokku, otsekohene ja aus. Alati avaldab oma arvamust – õpetajate lemmik. Kiire ja vihane, temaga saab rääkida, avatud mõttemaailmaga. Meisterkokk, tema moonirullid on võrratud. Tal on alati imelisi pilte päikeseloojangust. Kui õpetaja Andreas nägi tema laual üllatusmunast saadud ralliautot, ütles ta, et see on halb, sest see on ühemeheauto ja sinna ei mahu sõbrad peale.

Tõnis Kure

Kolme aastaga väga palju sotsiaalsemaks muutunud. Temaga on lõbus vestelda; tema poole saab pöörduda, kui loodusainetes on tekkinud mingeid küsimusi või probleeme. Ta on sportlik, tark ja oskab ka laulda. Meie klass ei kutsu Tõnist kunagi “Tõniseks”, vaid alati “Tõnuks”.

Oma seltskonnas ülijutukas, koolis enamasti Eeroga nagu sukk ja saabas, autoga sõites kiirus alla saja ei lange. Tundides tema ja Eero ees istudes ei kuule sa kunagi vaikust, vaid pidevat aktiivset vestlust ja naeru. Powerpointi esitlused on alati väga huvitavatel teemadel tehtud. Füüsikas väga tark, klassikaaslased küsisid pidevalt just temalt lahenduskäike, et enda omadega võrrelda.

Kaisa Heleen Lääne

Meie klassi koreograaf. Tänu talle on valminud meie parimad tantsud. Kui klassil on vaja tantsu teha, on tema esimene inimene, kelle otsa kõik vaatavad. Teab oma tulevikuplaane, andekas tantsija. Kui midagi kuskil toimub (draama), siis ta enamasti teab sellest. Paistab vaikne ja tagasihoidlik, kuid tegelikult on jutukas ja kireva eluga. On oma elu tantsule pühendanud. Temaga rääkides võib vahel ära unustada aja olemasolu. Väga äkiline autoroolis.

Lotta Lisell Määrts

Gossip girl, meigiguru, vinge pliks. Temaga on alati huvitav rääkida, aga ta laused viitavad alati sellele, et elu on halb. Suudab ka kõige sirgemal teel käna käia. Ta toetab ja annab nõu, abivalmis ja kõigile toeks.

Karoliine Orav

Kohusetundlik ja alati ilus – tal ei ole kunagi koleda-juukse-päevi – eeskujuliku käitumisega ja sellega on ta julgustuseks isegi Erikule, saab kõigiga hästi läbi. Teab, mida ta tulevikus teha tahab.

Kristi Petuhhova

Tal leidub palju varjatud talente. Kunstnik. Tunnis Kristile rääkida ei meeldi. Kui aga temaga niisama rääkida, siis selgub, et jutul lõppu ei tulegi ja kui temaga mingi jututeema üles võtta, saab alati nalja. Joonistab ülihästi, väga sõbralik, tubli õpilane.

Katharina Pärn

Alati rõõmsameelne, julgustab kaasõpilasi. Kõige kõvem mimmu. Ilusatel päevadel käib koolis oma võluva punase mootorrattaga. Esimene ralliäss. Temaga saab alati nalja, lisaks on ta ka küünetehnik, armastab ka hobuseid ja ratsutamist. On ka väga hea joonistaja. Asju, mida ta armastab, teeb alati hingegea, üritab anda endast parima.

Maris Raudvee

Ühines meiega hiljem, kuid on hästi sulandunud. Heade hinnetega. Tal on omamoodi huumorisoon. Kui Annega koos istuvad, siis nad alati naeravad tunnis. Oskab õpetaja Üllele anda selle vastuse, mida ta ootab. On hingelt *gamer*, pole olemas ühtegi arvutimängu ühegi konsooli peal, mida ta ei oskaks. Lojalne sõbranna. Tal on kamaluga nii kooli- kui ka elutarkust, ükski temaga veedetud hetk pole igav. On kõva eesti naine, pürgib Sisekaitseakadeemiasse sisseastumise poole, et tulevikus Eesti piirid turvalisena hoida. Ei karda välja öelda, kui midagi on halvasti või talle ei sobi. On koolis nii tubli, et püüdis õpetaja Vello tunnis peale füüsika ka tema filosoofilisi mõttekäike lahti harutada. Tema pinalisse on kokku kogutud kõik maailma huvitavad pastakad. Kui ta tunnis ei õpi, siis on ta täiesti oma maailmas.

Anne-Liis Saznov

Saab arstiks, Urve jaoks igavesti AnnA- Liis, vaatab alati meeme, mis on omamoodi. Tal on külmpapis külmutatud rotid, alati võlub kusagilt Red Bulli välja. Üks meie klassi kunstnikest (isegi õpetajad soovisid tema UPT maale ära osta). Tema kotist leiab alati midagi huvitavat. Töötas suvel haiglas, mistõttu võib kuulda temalt nii mõndagi... Väga lõbus ja avatud arvamustega neiu, teeb väga häid PowerPointi esitlusi ja annab endast alati maksimumi. Kannab nal-

jakaid tuhvleid. Ütleb, et ei saa kunagi midagi aru, kuid kontrolltööd on tal viied. Ägeda stiiliga, väga omamoodi ja huvitav, värviline. Kannab värve, mida teised kanda ei julge. Aktiivne õpilasesinduse liige, alati annab endast kõik, et üritused ja nende plakatid näeksid änksad välja (ta ise alati vihkab neid plakateid, kuigi need on ilusad). Naerab väga veidrate asjade üle.

Oskar Säärts

Ossi toidukaubad. Tunnis annab osavaid vastuseid, aga laisk. Tegelikult tark ja nutikas noormees, muhe sell, üliäge ja sõbralik, “parim autojuht”. Oskar saab kõigiga hästi läbi ja jagab oma ideid. Temaga saab alati nalja.

Kui Oskar koolimajja jõudis, olid tunnid tihtipeale juba alanud ...

Markus Tanm

Sõitis enne, kui load sai. Esimene auto pole roim, vaid ikka norm pill.

Võrkpall on tema elu. Kõige suurem vinguja, kukkus peaaegu 10. klassis koolist välja. Tundub vahel nõmedik, kuid siis selgub, et ikka ei ole. Klassi pesamuna, kooli kõige puisema jooksustiiliga spordipoiss.

Anette-Veronika Vaigo

Seisab alati enda ja klassikaaslaste õiguste eest, kui midagi näib vale (kontrolltööd päevas liiga palju vms), lahtise peaga, tark, intelligentne. Viib alati töö esimesena ära ja sellest hoolimata on tulemused head. Kui tema midagi ütleb, siis seda ta ka mõtleb, on alati kindel oma arvamuses ja ei karda ka sellepärast vaielda. Temaga võib vahel jääda rääkima täiesti suvalistest asjadest, kui ta on su omaks võtnud. Talle ei meeldi väga, kui keegi teda katsub, aga Karoliina on erand. Julgeb võtta puhkust, kui vaja on. Võib tunduda vahel kuri, aga tegelikult on väga tore kaaslane.

Kairit Vierland

Tunnis vaikne, kuid naeratab alati nii õpetajatele kui ka klassikaaslastele. Kiire jooksja. Teeb alati põhjalikud esitlused. Kui temaga kahekesi paaristööd teha, siis naerab kaasa, on vaimukas ning sõbralik. Väga hea väitleja, grupitöös ei karda oma arvamust avaldada, teeb väga hästi alati koostööd. Teeb koolis rekordeid, saavutades 2 kursust loengute eest ning ei puudunud koolist 3 aasta jooksul mitte ühtegi korda (koroonaeg ei loe).

Mattias Võtti

Meie klassi Artur Alliksaar, ütleb igas tunnis kõige filosoofilisemaid asju, mis tekitavad isegi õpetajates segadust, kunstiinimene. Ta ei saa ise ka aru, mida ta vahepeal öelda tahab. Võib vabalt hakata poliitikuks, sest räägib palju, aga midagi konkreetset lõpuks ikka ei ütle, alati vingerdab ennast olukordadest välja, hea väitleja. Maret lubas teda 10. klassis laulma õpetada, kuid seda ei juhtunud kahjuks kunagi, klassi hing.

W-klass

W-klass on isemoodi kompott väga laia silmaringiga noortest inimestest. Meie seas on tulihingelisi teadusefänne, debateerimise meistreid, isamaalisuse edendajaid, kultuuri-pärandi edasikandjaid, kunstnikke ning palju teisi osavaid inimesi. Tulevikus võib kindlasti leida meie klassi õpilasi erinevatest valdkondadest. Meie klassis on palju värvilisi isiksusi ning ainult parimas mõttes!

Meid iseloomustavad sõnad „väike ja armas“, sest kuigi meid on kõigest 18, oleme hingelt suured.

Meil saab pea igas tunnis nalja, aga õppimine ei jää kunagi tagaplaanile. Tundides teki-vad tihti väga huvitavad arutelud, sest kõigil on oma isiklik arvamus, mida ka väljendada julgetakse. Võib lausa öelda, et päris mitme kirjanduse tunni aja on täitnud meie debateerimine.

Oleme küllaltki ettevõtlik klass ja osalus erinevatel üritustel on enamasti maksimaalne. Meie teele ei jää ühtegi komistuskivi, sest me suudame need kõik ületada. Näiteks valmisid *halloween*'i moesõu kostüümid pärast tunde pappkaste kokku liimides. Ka meie selleaastane jõuluetendus läks kõigile niivõrd korda, et arutelu, mida veel paremini teha, jätkus ka tundidevälisel ajal.

Oleme kindlad, et tulevikus võib meie klassi õpilasi näha nii edukalt ärisid juhtimas, maaelu edendamas, kultuuri edasi viimas või hoopis riiki juhtimas.

Klassijuhatajad Urve ja Neeme

Neeme ja Urve ütlesid 10. klassi alguses, et nad on siin koolis meie ema ja isa ning see on tõeks osutunud. Nad hoiavad ja armastavad oma klassi isegi siis, kui nad vahel seda välja ei näita.

Nad ei ütle kunagi meie tegemistele „ei“ ning nad on nõus kodust kasvõi viimase kingakarbi meile tooma, et me oma projekte täiustada saaksime.

Peale kooliõpetaja ameti sobiks Urve väga hästi draamateatri näitlejaks. Mõnikord keevad ta emotsioonid üle, kuid saame aru, et tal on kõrged ootused ja ta tahab meile head tulevikku.

Need, kellel Neeme põhikoolis õpetaja oli, ei olnud harjunud, et Neeme teeb nalja ja naerab. See võttis päris pikalt aega, et harjuda. Kuid väga kiirelt sai temast meie tugipost, kelle poole iga murega pöörduda.

Mõlemad klassijuhatajad on lähedalt otsekohesed ja hea huumorimeelega.

Oleme õnnelikud, et just nemad on meie klassijuhatajad. Oleme neile väga tänulikud, et nad meiega vaeva nägid.

Reiko Allingu

Reiko, tuntud ka kui tulihingeline kossufänn ja lihtsalt Reiks, on 192 cm pikk noormees, kes palli asemel tihti ka nalju korvi loobib ning nendega tugevalt skoorib! Tema loosungiteks on saanud “kas sööma võib minna?” ja “hea küsimus”. Lisaks iseloomustab teda väga hästi lause: “Tee nii vähe kui võimalik ja nii palju kui vaja.” Ta saab eranditult iga inimesega läbi, peidab enda sees suurt ja hoolivat südant ning ei möödu päevagi, kui Reiko kellegi tuju ei tõsta. Meie arvame, et tulevikus saab temast füsioterapeut, uus Rainer Väsaste või hoopis uus kossustaar, kelle nimega Nike'i jalanõusid varsti kannakse.

Inara Ein

Inara on tuntud ka kui füürer ja klassi eestvedaja. Tal on väga eriline ning kõige raskemini hääldatavam nimi. Talle on öeldud näiteks Inaara, Irna, Ints ja Innu. Inara on otsekohene ja enesekindel. Kõik tegevused, mille ta enda kanda võtab, viib ta ideaalselt ja korrektselt lõpuni. Sihikindlus on üks tema parimaid omadusi. Ta on ka väga loov, sest just tema ideed olid kõigile *halloween*'i moesõul näha. Tal on väga palju huvisid ja hobisid, millega ta ka koolist väljaspool tegeleb. Tema töökus on teistele eeskujuks ja inspiratsiooniks. Inarat iseloomustab lause: „Puhka ühest tööst teist tehes.” Koolis olles on alati teada, et ka Inara on seal, sest tema kõlavat häält on kuulda ka teisest kooli otsast. Kindlasti jäävad tema puhul meelde ka kaunid punased kiharad ja näoneedid, mille ta imeliselt välja kannab. Me arvame, et Inara ei lepi madalama ametikohaga kui president. Äärmisel juhul on ta nõus poliitiku või vandenõuniku ametiga.

Marta-Helene Hansing

Marta, tuntud ka kui neiu, kelle üminat ning loovat energiat tunneb ja kuuleb juba kaugele. Ta on hunt Kriimsilm kõige paremas kehasuses, sest iga vaba hetk on täidetud Lotte kostüümis, esinedes Eestimaa teises otsas, genereerides oma teoseid või hoopis liblikapüüdjatega lavalaudasid vallutades. Ta on Merle ja ka kaasõpilaste lemmik ning seda täiesti ausal põhjusel – ta lihtsalt on südamlilik ja siiras, isamaaline inimene. Tema meeldiv *vibe* jäi ilmselt kõigile meelde ammuses ajalootunnis, kui tavapärase ettekande asemel sai Smilersi lugu uue kuue ning sõjasündmused jäid tookord kõigile laulu kaudu meelde. Meie arvame, et tulevikus saab temast eesti keele õpetaja, kuulus artist, keeleteadlane või hoopis õhtujuht, keda enda pulma kutsuda.

Anti Kikkas

Anti, tuntud ka kui Antidepressant, on natuke taltsutamatu huumorimeelega ning julgete väljaütlemistega Megameel, kes hülgab oma teadmistega mitmel rindel. Teda võib iseloomustada ka fraasiga „harjutamine teeb meistriks”, isegi kui see nõuab kõigi õpetaja Urve ülesannete korduvat läbilahendamist. Tema edasipüüdlikkus ning enda tõekspidamistele kindlaks jäämine on väljendunud pikades diskussioonides kaasõpilastega. Tänu nendele on nii mõnigi uinutav tund ärksamaks muutunud. Ta keelas Kerttul oma juuste stiliseerimise kääridega ning andis sellel hetkel lubaduse teha seda lõpetamiseks (eks me näe). Meie arvame, et tulevikus saab temast ülikooli professor, bioloog või majanduse spetsialist ning kindlasti niisama muhe mees.

Marianne Kivimets

Marianne, tuntud ka kui neiu, kes oma tagasihoidliku ilme taga peidab tõsiselt värvikirevat inimest. Just nimelt sellepärast iseloomustab teda kõige enam lause “parem vaikus kui tühjad sõnad”. Üheski rühmatöös ei jää tema mõtted ning lai silmaring erinevatest valdkondadest väljendumata. Ta on oma väljaütlemistes kaalutlev ja kindlameelne ning seetõttu väga hea partner igas töös, mis vajab tegemist! Temas peitub ka spordihing. Kerge vaevaga jookseb ta sinust mitu ringi ette või suusatab hingeldamata mäest üles. Meie arvame, et tulevikus saab temast treener, lasteaiaõpetaja või lausa uute rekordite püstitaja spordimaastikul.

Karl Markus Kruuleht

Karl Markus, tuntud ka kui kõige eeskujulikum kooliskäija, sest isegi siis, kui meil oli e-õppe päev, tuli ta õigeks ajaks kooli ning muretses, kus meie oleme. Tal on väga palju küsimusi ning ta ei rahuldu lihtsate vastustega. Tal on säravad silmad ning alati naerul suu. Tihti peale hoiab ta oma tarkuse vaka all ning näitab seda vaid kontrolltööde või piinlike vaikuste ajal. Karli iseloomustavad imeliselt järgmised laused: „Ma ei tea”, kuigi ta teab alati, ja „Tarkus tarviline vara, õpi hoolega”. Lisaks on kõigile silma jäänud Karli ainulaadne kirjastiil, mis meenutab kohati koopamaalinguid. Tulevikus on ta võimeline olema Arnold Oksmaa dublant, mida ta tõestas rebaste nädalal. Meie arvame, et tulevikus saab temast majandus-teadlane, kinnisvaramaakler või firmajuht.

Albert Laanemäe

Albert, tuntud ka kui Alps, Albs, Alpa või hoopis Alberto (õpetaja Urve murdes), on meie klassi kõige vaiksem noormees, kes tegelikult räägib parimaid nalju ning kannab kõige moodsamaid riideid. Tal on omapärane viis enda esitlused meeldejääviks teha. Ühe bioloogia esitluse ajal ütles ta: „Ah ma ei viitsi lugeda enam, lugege ise” ning naerutas sellega kogu klassi (õpetaja Veronika ei naernud). Hoolimata sellest pakkus õpetaja Tiidule ning kaasõpilastele palju naerupisaraid tema esitlus kanagitsatest. Albert peab lugu headest ketsidest, mis on furoori tekitanud ka õpetajate hulgas. Klassikaaslastele on aga siiani teadmatuks jäänud, kus ta siiski elab. Meie arvame, et tulevikus saab temast kehalise kasvatusõpetaja, laste korvpallitreener või ärimees.

Vaike Gea Laube

Vaike Gea, tuntud ka kui kassifännist uinuv kaunitar, on vingete lokiis juuste, väga mitmekesiste teadmiste ja ideedega nei. Tema oskus mitte iialgi „ei” öelda, on viinud erinevate koolis leiduvate taimede degusteerimiseni. Ilusad ja pikad unenäod on teda saatnud nii mitmeski tunnis, kus tema äratamine on osutunud võimatuks. Lisaks on tal väga hea veenmisoskus, mille kõrgklassi näitas ta kehalise kasvatusõpetajate tundides õpetajaga diskuteerides teemal „jooksmine ei ole meie eluks vajalik ju”. Ta on väga andekas nii ainetundides kui ka väljaspool kooli. Lisaks on ta kolme aasta jooksul suutnud meelde jätta kõik õpetaja Tiidu värvikaimad väljaütlemised. Meie arvame, et tulevikus saab temast kassitadi, õpetaja või füüsik, sest tema uurimistööks oli just Foucault’ pendel.

Liisa-Marie Paas

Liisa-Marie on tuntud ka kui meie klassi tarkur. Ta on nutikas nei, kes ei pelga oma tarkust ka teistele jagada. Temalt saab abi igas aines ning ta on võimeline terve vahetunniga ära seletama kogu trimetri teemad. Liisa märkab alati, kui miski on valesti, ning proovib seda parandada. Lisaks on ta üsna häälekas ning jõuline spordimängudes. Seega ei soovita me iial jääda tema hokikepi lähedusse, sest muidu võib hokikepp tahtmatult obaduse anda. Fraas, mida ta kõige enim kasutab on „okei bro” või niisama „bro”. Liisa oskab seada eesmärke ja nende poole püüelda. Meie arvame, et tulevikus saab temast loomaarst (kindlalt), või kui see ära tüütab, siis reaalainete õpetaja või teadlane.

Elisabeth Piirsalu

Elisabeth, tuntud ka kui Betty, on meie hall hiireke, kes hoiab enda vagase ja tasakaaluka loomu sees peidus väga hoolivat, nutikat ning sõnapidajat neidu. Ta kuulab sõprade mured ja rõõmud alati ära ning ei jäta neid iialgi üksi. Elisabeth on kuldsete kätega ning tegusa meelega, seda näitavad tema mitmed väga erinevad hobid, näiteks rahvatants, mitme võõrkeele õppimine ja käsitöö. Talle saab alati toetuda ning temalt abi paluda, sest ka kõige kriitilisemal ja viimasel minutil tegemist vajavad asjad saavad tema abiga tehtud. Kui temalt küsida, kas ta läheb loengusse, vastab ta: „Ei, ma lähen rõõmsalt koju.” Lisaks kuuleb tihti lauset „Es hora de comer,” mis tõlkes tähendab, et on aeg minna sööma. Meie arvame, et tulevikus saab temast raamatukoguhoidja, arheoloog või hoopis käsitöö edendaja.

Kristin Pütsepp

Kristin, tuntud ka kui Krissu, on meie klassi õige mimmu. Tal on ka kõige väsitavamal hetkel kõige rohkem energiat, mida ta ka teistega jagab. Ta on kindlasti meie klassi üks suurim peoloom, aga see ei sega absoluutselt tema õppimist. Ta tervitab kõiki igal hommikul tervitussõnadega: „No tsauuu!” Kristin on kõige suurem sõber ning temaga on alati hea ning rahulik suhelda, sest iial ei jäta ta sind muredega üksi, vaid pakub tuge ka siis, kui sa seda ise oodata ei oska. Ta elavdab tugevalt klassigrupi vestlust ning ei möödu ühtegi ühist ettevõtmist, kus ta poleks nõus kaasa lööma. Tema kaubamärgiks on saanud sinine BMW, roosad Air Force ketsid ja lõputu Red Bulli varu. Kristinit iseloomustab ideaalselt lause: „Alati leidub lihtsam tee, kõike ei tule elus raskesti teha.” Meie arvame, et tulevikus saab temast uus Shootersi juht, kõrge ametnik või hoopis autojuht.

Laura Rammul

Laura on tuntud ka kui kõige rohkemate kleitide omanik. Ta on pigem tagasihoidlik, kuid kui ta midagi ütleb, siis naerutab see kogu klassi pikka aega. Näiteks on saanud tema fraasist „mina vä” ütlus, mida kasutame siiani. Laura on kõige helgem inimene meie klassist, ta jätab alati sooja mulje ning ei ole nõus kärbsleegi liiga tegema. Siiski on ta väga enesekriitiline ning tahab, et asjad oleks just nii, nagu temale sobib. Ta hoiab end ümbritsevaid inimesi rohkem kui ei midagi muud ning on nende heaks nõus oma mugavustsoonist välja hüppama. Lisaks aitas ta klassi välja jõuluetenduses, milles ta kandis lausa pearolli! Teda iseloomustab kõige paremini lause: „Kuidas külv, nõnda lõikus.” Laura on valmis oma külvi eest ka seisma, kui olukord tundub ebaõiglase. Meie arvame, et tulevikus saab temast psühholoog, lasteaiakasvataja või hoopis mõne eduka firma raamatupidaja.

Kerttu Kethly Rumask

Kerttu on tuntud ka kui meie klassi bemmiga Väike Müü. Kerttu ilmaasjata ei räägi. Nad on Vaikega nagu sukk ja saabas ning duona naerutavad nad teineteist ning ka teisi. Kerttu on väga püüdlilik ning annab endast maksimumi, et saavutada häid tulemusi. Lisaks oskab ta tõstatada igal teemal tunnis diskussiooni ning seda väga edukalt võiduni juhtida. Kerttul on sarnaselt Vaikega meeles kõige värvikamad väljaütlemised nii õpetaja Tiidu kui ka õpetaja Andrease tunnidest. Kui olukord nõuab, oskab ta musta valgeks rääkida. Seda nentis ka õpetaja Veronika: „Ta suudaks enda jutuga laiba ka elavana maha müüa.” Meie arvame, et tulevikus saab temast poliitik, rullnökk, automehaanik või hoopis ratsatreener.

Helina Rääk

Helina on tuntud ka kui kõige sõbralikum inimene meie koolis. Ta on päikesekiir pikkadel ja rasketel koolipäevadel oma helge naeratuse ning erksa meelega. Kui klassis valitseb juba piinlik vaikus, päästab meid sellest ilmselt Helina, sest ta lihtsalt teab. Vahet ei ole, kas tegu on keemia, kirjanduse või hoopis kunstiga. Helina on positiivne ja empaatiline inimene. Vestlused temaga on alati kerged, sest ta ei jaga kunagi hinnanguid. Ta on sõber, kes võiks igäühel olla – piiramatut armastust jagav hing. Hoolimata sellest, et enne tööd on Helina kõige murelikum, sest ta on veendunud, et saab kindlalt kahe, saab ta alati viie või kuue. Lisaks on ta väga eeskujulik spordimaastikul, näidates enda oskusi võrkpallis. Meie arvame, et tulevikus saab temast jurist, psühholoog, õpetaja või arst.

Cärol Simmo

Cärol on tuntud ka kui kõige julgem neiu laias matemaatikas, sest ta on korduvalt viinud kodutöö vabatahtlikult õpetaja Urvele näitamiseks. Hoolimata sellest, et esmapilgul jätab ta malbe mulje, on temas peidus tõsine võitleja. Ta on nõus enda ja ka teiste eest seisma igas olukorras. Cärol on neiu, kes on teinud gümnaasiumi ajal kõige suurema arenguhüppe. Ta valis laia matemaatika vaatomata esimese aasta raskustele ning saab sellega ka hästi hakkama. Ta on drastiliselt muutnud enda suhtumist õppimisse ning see on viinud teda ka sihile. Ta oskab väga hästi hinnata enda võimeid ning olla nende piires suurpäraseks toetajaks kõigile, kes seda parasjagu vajavad. Lisaks on Cärolis suur sportlasehing. Ei ole möödunud ühtegi kehalise kasvatuse tundi, kus ta ei proovinud enda eelmist tulemust ületada, ehkki oli juba niigi kõigist pika puuga ees. Meie arvame, et tulevikus saab temast sportlane, matemaatika õpetaja või hoopis firma omanik.

Karl Erik Tammaru

Karl Erik, tuntud ka kui Väike Karl, on seltskonnahing. Ta suudab inimesed enda ümber naerma panna nii geograafia esitlust tehes, luulekogu tutvustades kui ka niisama rääkides. Seega on ta meie klassi naeratanud lugematul arvul kordi, isegi kui ta alati pole päris täpselt aru saanud, mis oli nalja tuum. Esimest korda suusatas tegi ta kõigile pähe, sest tema suusad libisesid kõige paremini ja ringe kogunes tal alati teistest vähemalt kaks korda rohkem. Karl on noormees, kes ei löö risti ette, kui tuleb oma mugavustsoonist välja astuda. Olgu selleks siis moesõul püramiidi mängimine või koolikotivabal päeval arvutiga kooli tulemine. Ta hindab oma sõpru ning näitab seda ka välja. Iial ei ole Karl tulnud kooli mossis näo või halva tujuga. Karli iseloomustab kõige paremini lause “targaks ei sünnita, targaks õpitakse”. Meie arvame, et tulevikus saab temast suusatreener, metsamees või hoopis IT-sektori ärikas.

Kaila Teder

Kaila on tuntud ka kui meie klassi vaikseim tüdruk, kes hoiab endas tõsist seltskonnahinge. Ta ei raiska sõnu ning hoiab jutuvaldina ja head naljad õige hetke ja seltskonna jaoks. Kui ta naerma puhkeb, nakatab ta sellega kogu klassi. Kaila on südamlilik kunstnikuhing, kes armastab omaette nokitsemist ning katsetamist. Lisaks veedab ta meelsasti aega raamatuid lugedes. Tema kohta kehtib hästi ütlus „Vaga vesi, sügav põhi”. Kui kellelgi on meeles õpetaja Mareti öeldud lõbusad faktid, siis on see just tema. Alati päästis ta meid piinlikest vaikustest, mis muusikatunnis tekkisid. Kindlasti on temas ka krutskeid. Ühe esitlusena ajaloos tegi ta ettekande Vaike Geast. Meie arvame, et tulevikus saab temast kunstnik, loomaarst või hoopis mõne bändi mänedžer.

Teresa Teder

Teresa on tuntud ka kui kõige vaoshoitum neiu, kelle malbe hääli ning kaalutletud mõtted aitavad nii mõneski kirjanduse tunnis või klassiarutelus tuua välja uusi perspektiive. Temas on peidus feminism, mida ta kirjatükkides või aruteludes vabaks laseb. Teresa on äärmiselt siiras ning viisakas neiu. Igal hommikul tervitab ta kaasõpilasi õrna naeratusega. Temaga on kerge suhelda, sest ta oskab inimesi kuulata ja nende juttu tõsiselt süveneda. Tema jaoks on oluline teada, kes ta on ning kuhu ta jõuda soovib. Ta on valmis pingutama ning proovima kasvõi kakssada korda uuesti, kui miski on vaja selgeks saada. Lisaks sellele on tal tugev kohusetunne. Kohustuslikud raamatud on tal alati varakult loetud, matemaatika kodutööd tehtud ning kui ta on end kusagile appi lubanud, on ta eranditult kohal. Meie arvame, et tulevikus saab temast ärinaine, esifeminist või hoopis koreograaf.

Klass kui tervik

Meie klassijuhatajad on naljakad ja toredad – noh, nagu ka meie ise. Väga kokkuhoidev klass, kus kõik aitavad kõiki. Meile väga meeldib koos lugeda kalendrist päevi, millal järjekordne vaheaeg kätte jõuab. Uhkusega võime teatada, et umbes täpselt mitte ükski meie klassi õpilane pole päris kindel, mida edasi õppima minna. Oleme endiselt kindlad enda ideele tõmmata lõpuaktusel loosi, kes mis eriala õppima läheb. Ühtegi sporditurniiri ega mälumängu naljalt vahele ei jäta.

Klassijuhatajad Maive ja Tiit

Maive kutsub meid klassijuhatajatunnis pidevalt maa peale tagasi, et me õpetaja Tiidu kiidusõnade peale liialt ära ei tõuseks. Ta peab korralikult järke õpilaste spordipäevade ja loengute osas, sest ega keegi neid ise ei viitsi kokku lugeda. Hoiab meid väga. Tantsib koolikella saatel. Vahetevahel näeb teda enda klassis sokkis uisutamas. Hommikuti kuuleb tema klassist mõnusat džässmuusikat.

Tiit räägib klassijuhatajatunnis ainult positiivsetest asjadest ja ignoreerib halba. Teeb tunnid mõnusaks ning hoiab õpilaste tuju üleval. Oskab iga olukorraga seoses rääkida mõne lõbusa loo, mis temaga kunagi juhtunud on. Iga teine õpetaja Tiidu näide on seotud mõne ta sugulasega – tema suguvõsa on vist väga-väga suur. Klassi saabub alati võtmekõlina saatel. Sander Õigus on tema iidol.

Eliise Altoja

Väga rõõmsameelne tüdruk ja hea tantsija. Kui vajad ajaloo, ühiskonnaõpetuse või kultuurieksami tunnimaterjali, siis küsi temalt, sest terve tema galerii on slaididest tehtud pilte täis. Oma pikkade blondide lokiis juustega jääb ta igale möödujale silma. Tal on üliarmas naeratus, mis teeb südame soojaks.

Anni Selina Aug

Kui sa teda parasjagu ei leia, siis küsi Kaisu Anni käest. Pole suuremat “Põrsas Peppa” fänni kui tema. Arvutiklassis leiab ta alati tegevust, olgu selleks siis vingete esitluste tegemine või hoopis mõne vana hea lapsepõlvemängu mängimine. Veedab rohkem aega vetsus kui matemaatikatunnis. Armastab kõike, mis on roosa. On liiga palju juuksevärvi faase läbi elanud. Jõgeva parim räpikuningas. Kõik on tema tuhvialused. Anniga peab ise kohtuma, sest sõnodega ei ole võimalik teda kirjeldada. Kokatäidide õudusunenägu, sest ajab poole oma söögist kandikule. “Mida rohkem veedad aega

autoteel, seda väiksem on võimalus, et pead järgmist matemaatika kontrolltööd tegema.”

Nora Isakar

Kodutööde samal päeval tegemise ekspert. Tõeline anime fänn. Kui ise ei tea, küsi Noralt. Kui Nora ei tea, siis ei tea keegi. Ülimalt andekas, tark ja armas tüdruk. Tal on alati häid ideid, kuidas plakkateid ilusamaks teha. Ei möödu päeva, kui Nora ei kannaks enda tehtud sõrmuseid või käevõrusid. Kontrolltöodes suvalise jutu kirjutamisega suudab alati maksimumpunktid kätte saada. Matemaatikatunnid on sisustatud rohkem Kristiga naermise kui õppimisega.

Joosep Kalme

Sisuliselt iga päev võib jälle kuulda, kuidas tema hüppeliiges on katki. Tartu EMO kuld klient. Kõige osavam kargutaja. Joosep oli meie klassi esimene legaalne autojuht. Ilus poiss, kes on vähemalt kolmandikule meie lennu tüdrukutele korra gümnaasiumiaastate jooksul meeldinud. Vaba tunni ajal hõivab alati raamatukogu diivani, et väike uinak teha. JMG poiste seast kõige armsama naeratusega.

Kaisu Ann Karukäpp

Kui sa teda parasjagu ei leia, siis küsi Anni Selina käest. Teeb Anniga alati väga naljakaid esitlusi – tavaliselt lendavad slaididel ringi Ivo Linna portreed. Võimalusel teeb slaidiesitluste asemel Anniga üllalhedaid videoid. Kaisul on väga suur lugemus – pole ilmselt palju ulmeraamatuid, mida ta lugenud ei oleks. Jääb alatiseks meelde ainsa inimesena, kes vahetundides raamatut luges (ja see polnud isegi kohustuslik kirjandus). Vabal tunnil viitsib alati koju minna, et siis natukese aja pärast kooli tagasi tulla.

Laura Liblik

Armas ja hooliv tüdruk. Kooli jõuab hommikul siis, kui teised alles kodus magavad. Matemaatikas alati parandab õpetajat, kui tahvil on midagi valesti. Tema garderoobis on kleite natuke liiga palju. Pole kordi, kus ta oleks lasknud endale koledad küüned teha.

Robin Major

Inimene, kelle ajumahtu pole võimalik leida, arvutada ega uurida – see on lihtsalt nii suur. Veedab Nele ruumis nii palju aega, nagu see oleks tema kabinet. Võidab ära enamiku olümpiaadidest. Oma õpilasstipendiumi raha paneb Tommy Hilfigeri särkide alla. Sportiturniiridest kunagi ise osa ei võta, aga saab medaleid ikka, sest väidab, et on meie treener.

Rome-Andro Moora

Meie saalihokikunn. Ainus, kes võib endale lubada minna nädalaks ajaks Hispaaniasse võistlustele, ilma et õpetajad pahased oleksid. Mees, kes lubab teha lõpueksameid loomulikust intelligentsist, mida tal jagub kõvasti. Ainuke helge pea poistest, kes sai päriselt jõulupäeva tantsu selgeks.

Laura Paarop

Ta on koolihommikutel tõstnud toole laudadelt alla tõenäoliselt rohkem kui kõik teised meie klassi õpilased kokku. Suurepärase koduõpetaja füüsikas. Ott Tänaku õudusunenägu, sest Laura võtab kurve paremini kui tema. On rasketel aegadel suureks toeks. Laura küsib alati, kuidas sul päriselt läheb, ning kuulab ära kõik huvitavad lood, mida sul talle pakkuda on. Kui matemaatikas midagi ei oska, siis Laura ikka oskab.

Birgit Pihlak

Meie oma Rapuntsel, kes niidab oma iluga mehi jalust. Meie klassi poiste lemmik. Igal hommikul tervitab ta sind suure naeratusega, teda ei näe koolis kunagi kurjana. Pikkadel rongisõitudel sisustab ta aega huvitavate lugudega teiste elust. Äärmiselt tark, tal on kindel siht silme ees. Tema “lemmiktoit” on hakklihakaste. Suvel meeldib Birgitile hästi palju friikartuleid küpsetada. Koolipäeva sisustab põhiliselt Kaili ja Robiniga vaieldes. Tema jaoks pole ta juuksed kunagi piisavalt sirged.

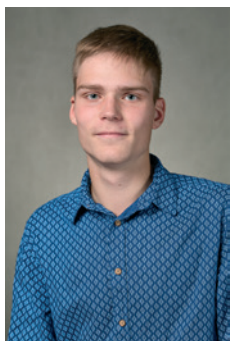
Doris Piik

Kui näed sööklas tüdrukut, kes võtab salati ja ülejäänud prae jaoks kaks eraldi taldrikut, siis see on tõenäoliselt Doris. Meeletult tark tüdruk, kes hoiab väga enda sõpru. Ei jäta sind murega kunagi üksi, vaid alati aitab. Meeldib vestluskaaslane, kellega on põnev erinevatel teemadel koos arutada. Teeb palju, jõuab palju. Imelise lauluhäälega ja parim füüsikaõpetaja. Võtab alati kohustused enda kaela ning on klassi eestvedaja kõigil üritustel.

Kerstin Põder

Väga armas ja tore neiu. Ta ei anna kergelt alla, vaid pingutab nii, kuidas suudab. Tema poole saab alati murega pöörduda, sest ta kuulab ja proovib aidata. Fashionista, keda võib tulevikus näha kõndimas moelavadel, sest karjääriga on algust juba tehtud. Kui jututeema läheb astroloogia peale, on Kerstin üks suur kõrv.

Arti Põldes

Gümnaasiumi alguses oli ta natuke hirmus, aga tegelikult on ta väga tore, sõbralik ja naljakas kutt. Arti on ülimalt toetav ja süstib usku ka kõige lootusetumas olukorras. Alati oskab eesti keele õpetajale vastata, ükskõik kui sisutühi ta vastus ka ei oleks. Meie oma toiduprintsess, tema maitsele koolimenüüs väga miskit ei leidu. Võtab võistlusi väga tõsiselt ja nii lihtsalt esimest kohta ÄRA EI ANNA. Kõikidele jalkaga seotud küsimustele teab une pealt vastuseid.

Helen Pärn

Klassi parim joonistaja – tunni ajal joonistab näiteks enda ees istuva Janmari kukalt. 10/10 küünetehnik ja moekuninganna. Teda kui ussifänni ei tohiks kindlasti lasta õpetaja Maret'i lähedusse. Üliarmas inimene, kes soojendab meie kõigi südameid. Oma nahaatooniga näeb aastaringselt eksootiline välja. Vabal ajal joonistab riie-tele valgendajaga erinevaid kujutisi. Kui ei suuda jalanõude vahel valida, ostab mõlemad.

Kaili Raja

Suur geenius (kitsas) matemaatikas. Kailiga ei ole kunagi igav, sest ta oskab väga hästi nalja teha ja tuju üleval hoida. Tantsulövi, kellega annab sammu pidada. Armas ja toetav inimene, kellela ei oleks suutnud gümnaasiumiteed ettegi kujutada. Vahetunnid veevad Birgitiga vaieldes, enamasti teemal, kumb on parem kalakohviku töötaja. Käekiri on tal sama ümar nagu 2. korruse ümarlaud.

Janmar Reiljan

Õpetaja Kadri lemmik. Kohviku püsiklient vahetundide ajal (söömise rekordiks on 5 pirukat ühe vahetunniga). Lemmik rõivabränd on Tommy Hilfiger. Kui Janmar on koolis, on kõigil auto- maatselt tore tuju, olenemata ilmast, tunnist või söökla menüüst. Esmaspäevad on tavaliselt sinised. Hea südamega – andis klassi- õele tasuta joonelise vihiku, mille ta kogemata matemaatika tun- niks ostis. Messengeri klassigruppi kirjutab tavaliselt tüdrukute ja poiste keka riietusruumi numbrid vastupidi, et kõik valesse ruumi sisse jalutaksid. Kui tal tunni ajal igav on, siis muudab klassigrupis kõikide hüüdnimed ära. Reedeses mälumängus kasutab “Kelle käes on pastakas ja paber, sellel on õigus otsustada” meetodit – sisuliselt tiimiliikmeid ei vaja ja vastab enda targa peaga.

Kristi Remmelg

Ülimalt kohusetundlik, seda nii koolis kui ka sõpruses. Tema kontrolltöödeks tehtud konspektidel on enamasti rohkem teksti, kui ükski õpetaja kunagi rääkinud on. Klassi suurim tuupur, kont- rolltööks õpib konspekti sõna-sõnalt pähe. Vasak pool ajast mõt- leb kõige enam. Vahet pole, kas ta mata kontrolltööks õpib või ei, ikka suudab ta viie saada. Pole suuremat “50 halli varjundite” fänni kui tema. Sõrmuste kuninganna, ilma nendeta tunneb end pal- jana. Võtab kooli kaasa snäkke, mida lahkesti teistega jagab. Paneb alati seljankapäeval selga valge särki ja sööb hirmus. Tõenäoliselt on Kristil kapis kõige rohkem valgeid särke. Käib tunni ajal vetsus peeglipilte tegemas. Lõhnaõlipudel koolikotis on *must be*.

Andris Roland Saar

Arenguvestlusel rääkis õpetajale rohkem enda ilusa soengu saladusest kui hinnete seisust. Tema stuudiumis vist kodutöid pole, sest kõik oma pikad õhtutunnid veedab ta jõusaalis. Üsna ruttu võitis klassiõdede südamed enda iseloomu ja olekuga. Väga viisakas poiss, kes igal hommikul ütleb “Tere hommikust!”. Andris ei jäta kunagi kedagi külmaks ning suudab kõik enda ümber naerma panna. Tal on ka väga suur teadmistepagas, küsi ja ta teab vastust. Värviliste sokkide austaja. Suudab iga päev üllatada suvaliste faktidega, millest keegi teine kuulnud pole.

Marten Teppan

Eriline nagu kuuvarjutus, sest teda ei näe koolimajas just tihti. Hommikust kõige esimest koolikella ei ole ta ilmselt kunagi kuulnud, sest kui ta kooli jõuab, siis kindlasti koos hilinemisega. Klassijuhatajatel on meie peitusemeistriga kahtlemata väga põnevad kolm kooliaastat olnud. Teeb iga tund rekordilisi vetsupause. Väga hea võõrustaja – tema koju on hea klassiga sisse sadada. Vabal ajal joonistab ja loob muusikat.

Carmen Torm

Neiu, kes ühel ilusal veebruarikuu päeva vahetunnil tõi pakiautomaadist ära oma lõpukleidi ja saabus kooli tagasi teatega, et tema ei jaks enam õppida ja hakkab nüüd kooli lõpetama. Kooli peal näeb teda valgetes Crocsides. Tüdruk, kellele võib kirjutada ka siis, kui oled kõige tumedamas augus. Oma rõõmsameelsusega toob ta su alati halvast olukorrast välja. Inimene, keda kallistaks iga päev ja mitu tundi, kui selleks vaid aega antaks.

Sisukord

Seekord “Tasakaal 2”	3
Hea kool on see, kus on head inimesed	4
Õppimine kui jalgrattasõit	5
VILISTLASTE MEENUTUSED	7
JÕGEVAMAA GÜMNAASIUM 10!	19
Jõgevamaa Gümnaasium tähistab täna kümnendat aastapäeva.	21
Õpetajate vestlusing.	24
Võisteldi korvpallis ja võrkpallis.	27
Jõgevamaa Gümnaasiumi 10. sünnipäeva kontserdi kava	31
PERSOONILUGUSID EILSEST JA TÄNASEST.	45
Jõgevamaa gümnaasiumi direktor Priit Põdra peab elamusi asjadest olulisemaks ...	47
Tikk-kontsad, suusasaapad ja pastlad?!	51
Füüsikaõpetajal tuleb maha võtta eelarvamusi ja negativismi füüsika suhtes.	54
Mäng mäluiga Tiit Naaritsa moodi. Kes siis „Eesti mängu” ei tea	57
Jõgeva maleva kaitseliitlane Viktor Nõmm õpetab, mis on vajalik	61
Inglise keele õpetaja Rita Sildnik: õpilased võiksid üksteisega rohkem silma silma suhelda	65
Minu vahetusaasta kõigi võimaluste maal Ameerikas	68
Küruisutaja Grete Kukk lõpetas esimese hooaja kuldsest	70
Mattias Pihlak, teise nimega Härra Ülikool	72
Kuldne Elisabet Hein nopib järjepanu olümpiaadivõite	75
Inara Martast ja	77
... Marta Inarast	78
2022/23. ÕPPEAASTA	79
Mittestatsionaarne õpe Jõgevamaa Gümnaasiumis	81
Rebastenädal 2022.	83
Õpetajate päev.	84
Talveball „Pilveriik“	85
Kolmapäevane traditsioon – huvitavad loengud	86
Rändav bioklass.	88
Lühike reis Leetu.	89

Jõgeval filmiti uut sarja „Meie hitt“	90
Võistlused ja sportlikud üritused õppeaastal 2022/23.	92
 TÄNAME JA TUNNUSTAME	93
I trimester	95
II trimester.	98
Kooli põhiväärtuste kandjad 2022/2023	101
Silmapaistvaimad õpilased 2022/2023. õppeaastal	102
Täname ja tunnustame 2022/2023.	104
Klassidevahelised spordivõistlused.	107
Tublimad sportlased õppeaastal 2022/23	109
 OMALOOMING	113
Kas mäletad?	116
Härjapõlvlaste riid	118
Kevad südames	119
Sotsiaalmeediast sõltuvuses.	120
Vaeselapse käsikivi.	121
Arvuti ja telefon	122
Varjutu	123
Õnnelik mees.	127
Tegijal juhtub.....	129
Uued vanasõnad	129
 HETKI KOOLIAASTAST.....	131
 KOOLIPERE 2022/2023	181
V-klass	183
W-klass	184
Õ-klass	185
Ä-klass	186
Ö-klass	187
Ü-klass	188
A-klass	189
B-klass	190

C-klass	191
Õpetajad, töötajad.....	192
Ukraina õpilased	193
 X LEND	 195
Nii me mäletame.....	197
Abituriendid meenutavad oma esimest koolipäeva	200
V-klass	202
W-klass.....	209
Õ-klass.....	216

